

หนังสืออ่านเพิ่มเติม

กลุ่มทักษะ ภาษาไทย

เที่ยวกับเมธ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๕

DCID LIBRARY

0000002309

ท. ๒๐๑.๑๖๑

ป : ก

ค. ๗๔๙ ก
๑๑

กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสืออ่านเพิ่มเติม
กลุ่มทักษะ ๗ ภาษาไทย

๗๐๒๕๑๕ - ๗๐๒๕๐๐

๗๕๐๑.๑๕๑ ๗/๖

๗๕๐๑ ๗

เกี่ยวกับเมธี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง เกี่ยวกับเมธี

พิมพ์แจกครั้งที่ ๑ จำนวน ๔๕,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๒๘

ผู้พิมพ์ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ISBN 974 - 10 - 0340 - 4

ลงทะเบียน
เลขหมู่
วันที่

คำนำ

การจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนใช้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียน และใช้วิธีการเขียน การดำเนินเรื่องที่สนุกสนานกระตุ้นให้นักเรียนสนใจติดตาม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดนิสัยรักการอ่าน อีกประการหนึ่งด้วย

หนังสือเรื่อง “เกี่ยวกับเมธิ” เล่มนี้ เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านอักษรนำ คำพ้อง คำที่มีตัวการันต์ คำที่ประและไมประวิสรรชนีย์ และการอ่านคำประพันธ์ร้อยกรองเป็นหลัก นอกจากนั้นยังสอดแทรกคุณธรรมที่พึงประสงค์ เช่น ความขยันหมั่นเพียร ความเป็นผู้มีวิถุคุณธรรมและปฏิบัติตามประเพณีนิยม ความประณีต ละเอียดยึดถ่วง อันนักเรียนพึงเรียนรู้และได้รับการปลูกฝังเสียตั้งแต่เบื้องต้น ส่วนที่ผู้เขียนเสนอเนื้อหาให้มีทั้งบรรยากาศในเมืองและชนบท ก็เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของภูมิภาคของตนเองและของท้องถิ่นอื่น ๆ ด้วย

กรมวิชาการหวังว่าหนังสือนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครูและนักเรียนตามสมควร

เลขที่ ๐๒๕๓๕ ๐๑

๑๒ ๓๓ ๒๕๔๔

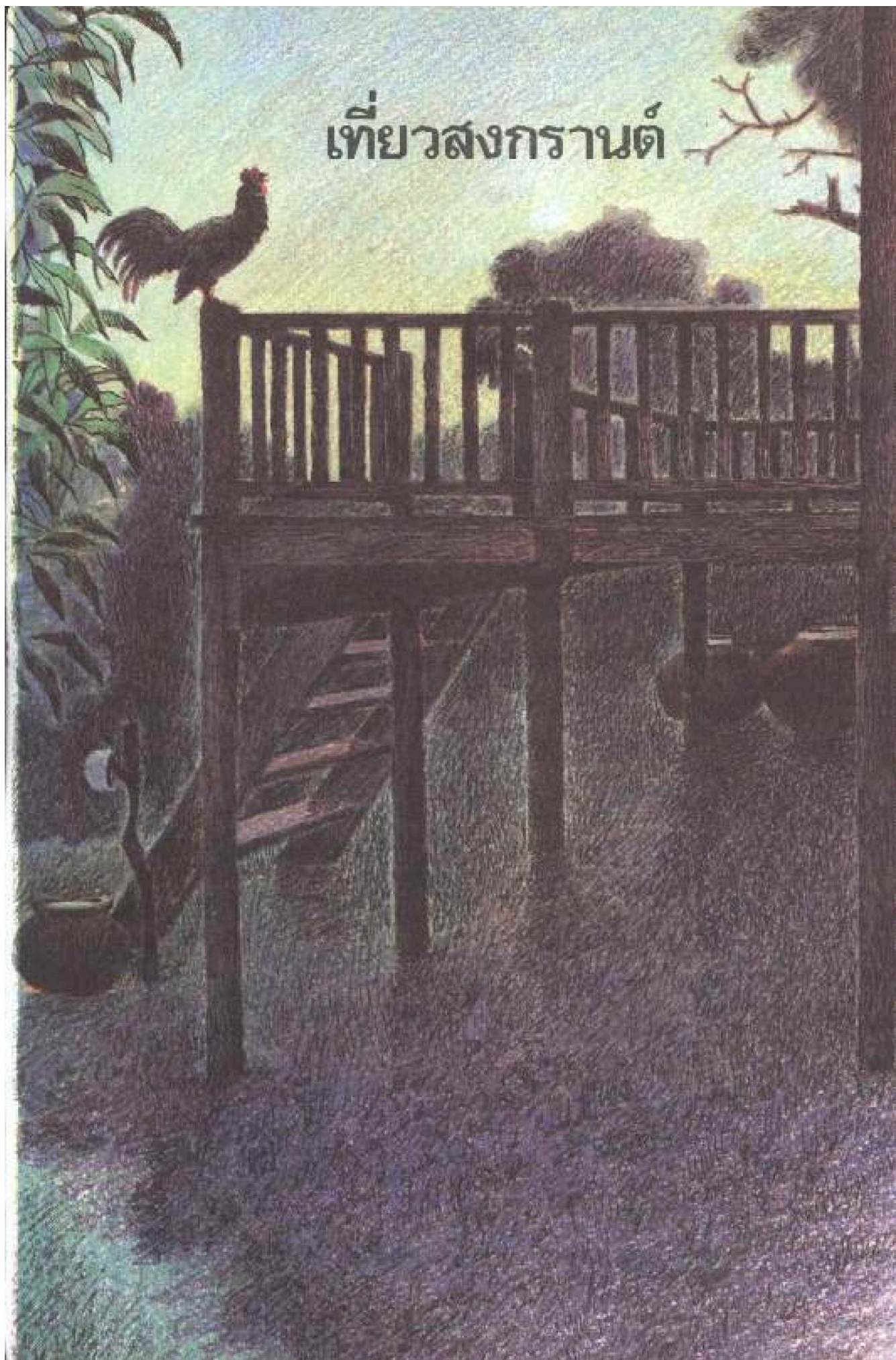
๘๐๑.๙๕๑ ๒:๓.

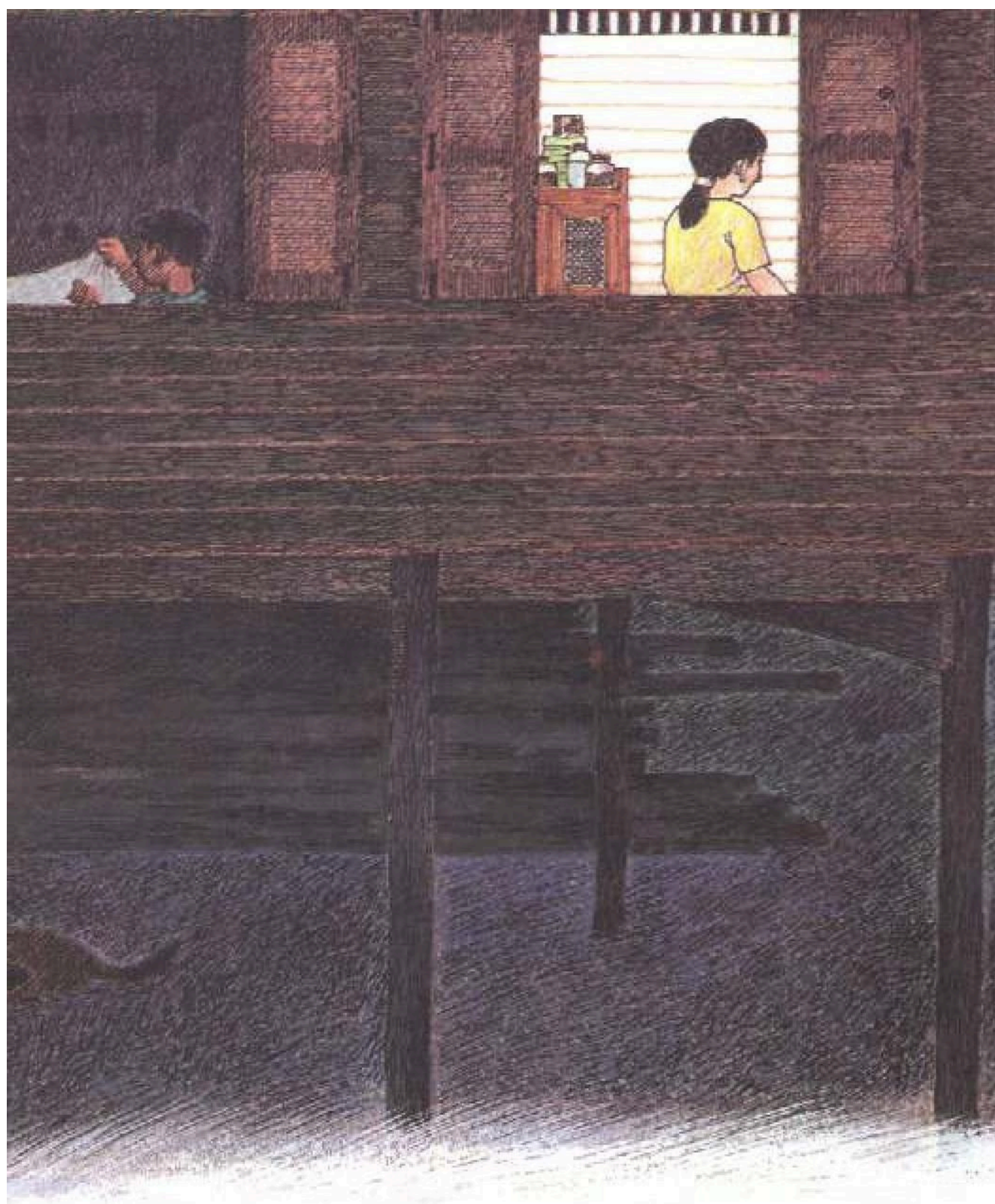
๗๔๓ ๗๔๓ ๓.

(นายวิเวก ปางพุฒิพงศ์)
อธิบดีกรมวิชาการ

๒๓ สิงหาคม ๒๕๒๘

เที่ยวสงกรานต์

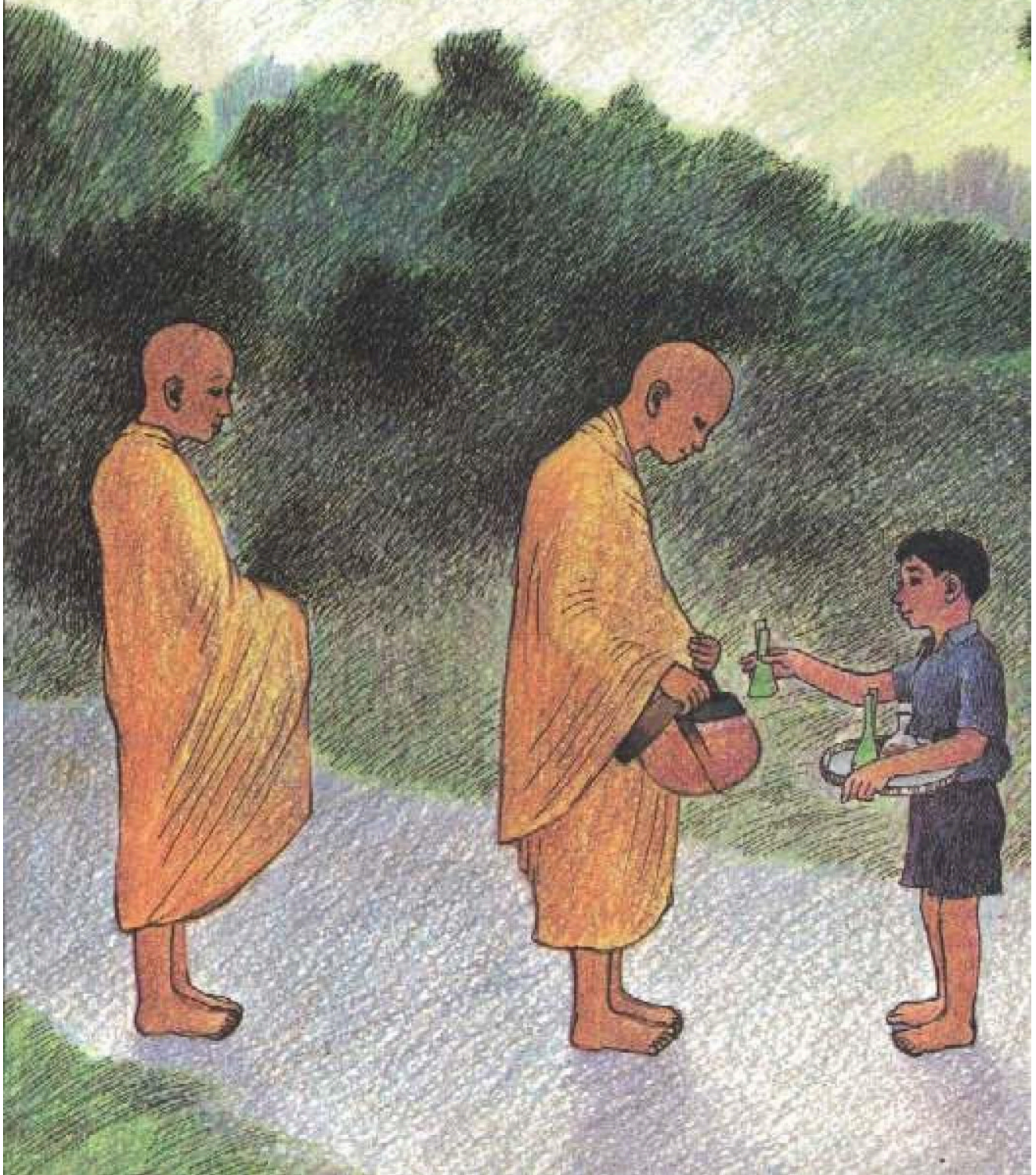

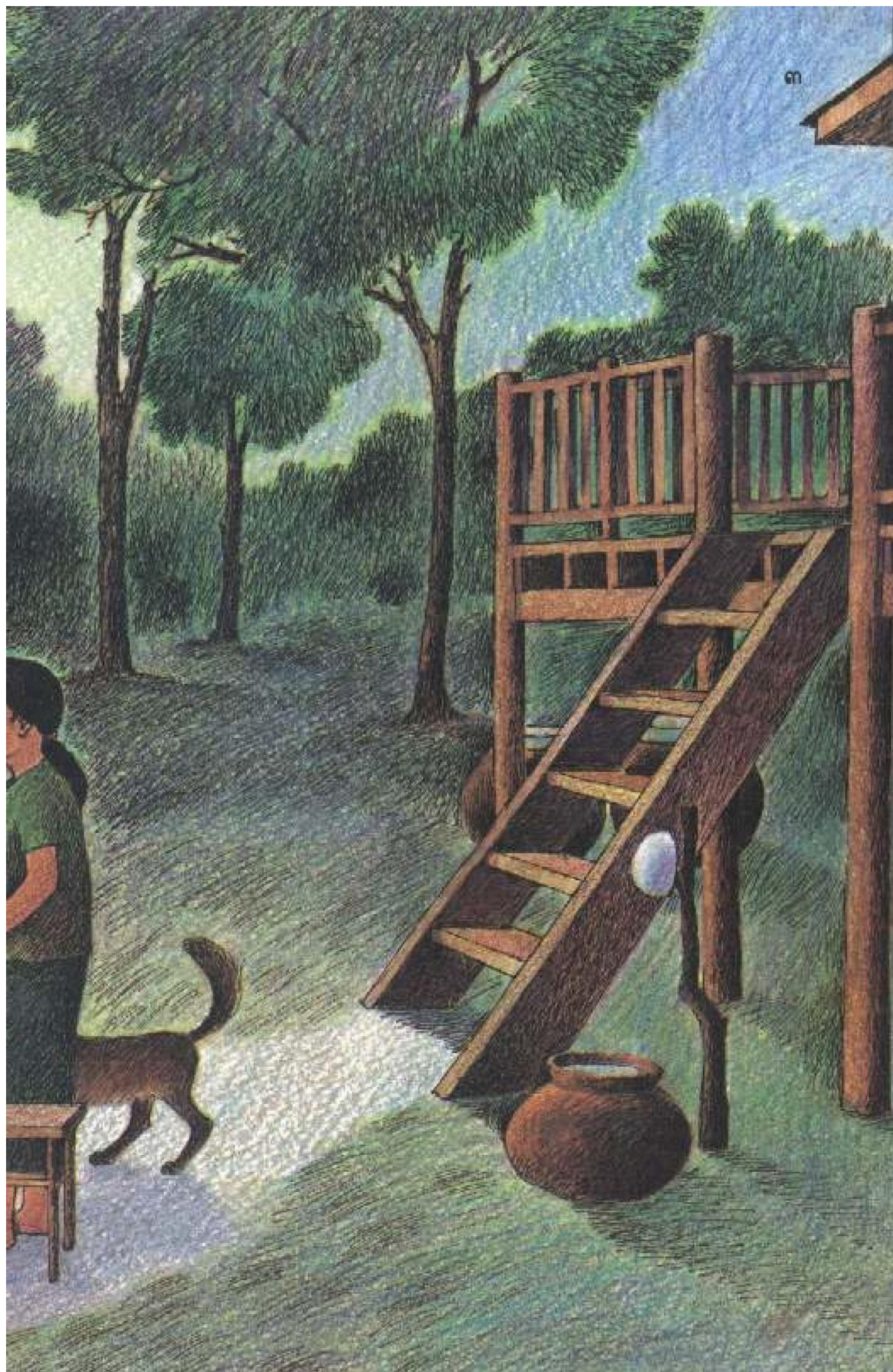
เอ็กอ้อเอ็กดังเจือยแจ้ว
รีบลุกขึ้นเร็วพลัน
ถ่างหน้าและแปรงฟัน
เข้าครัวในทันที

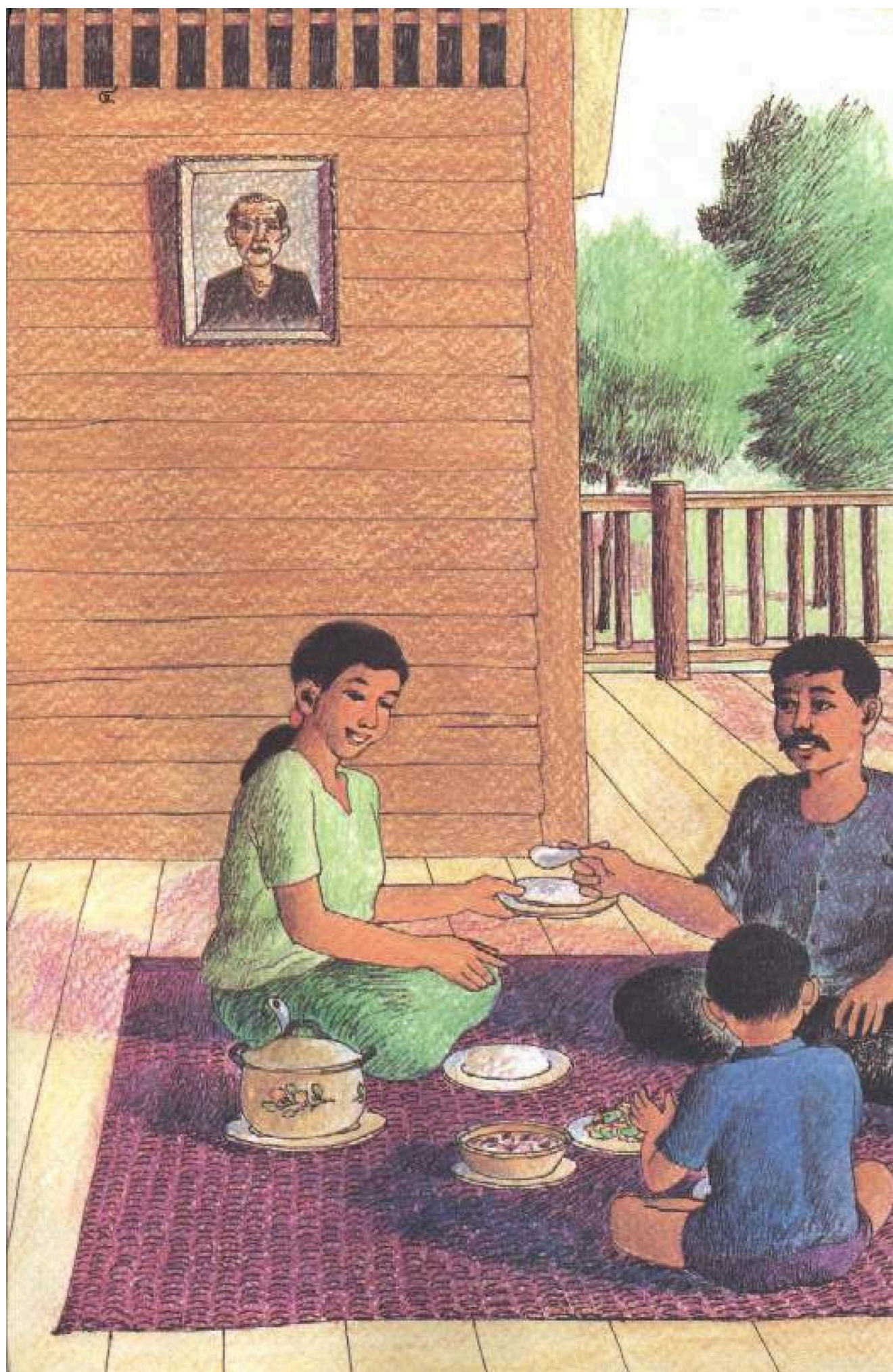
เมธีแว่วเสียงไก่ขัน
ที่นอนนั้นเก็บอย่างดี
ขมิขมันเดินเร็วรี
อาหารมีแม่จัดสรร

พระสงฆ์เดินมาถึง
ดักข้าวใส่บาตรพลัน
ตั้งจิตอธิษฐาน
ช่วยส่งกุศลให้

เมธีจึงช่วยยกขึ้น
ขนมนั้นใส่ตามไป
ผลบุญทานอันยิ่งใหญ่
สัตว์ทั้งหลายได้สุขสม

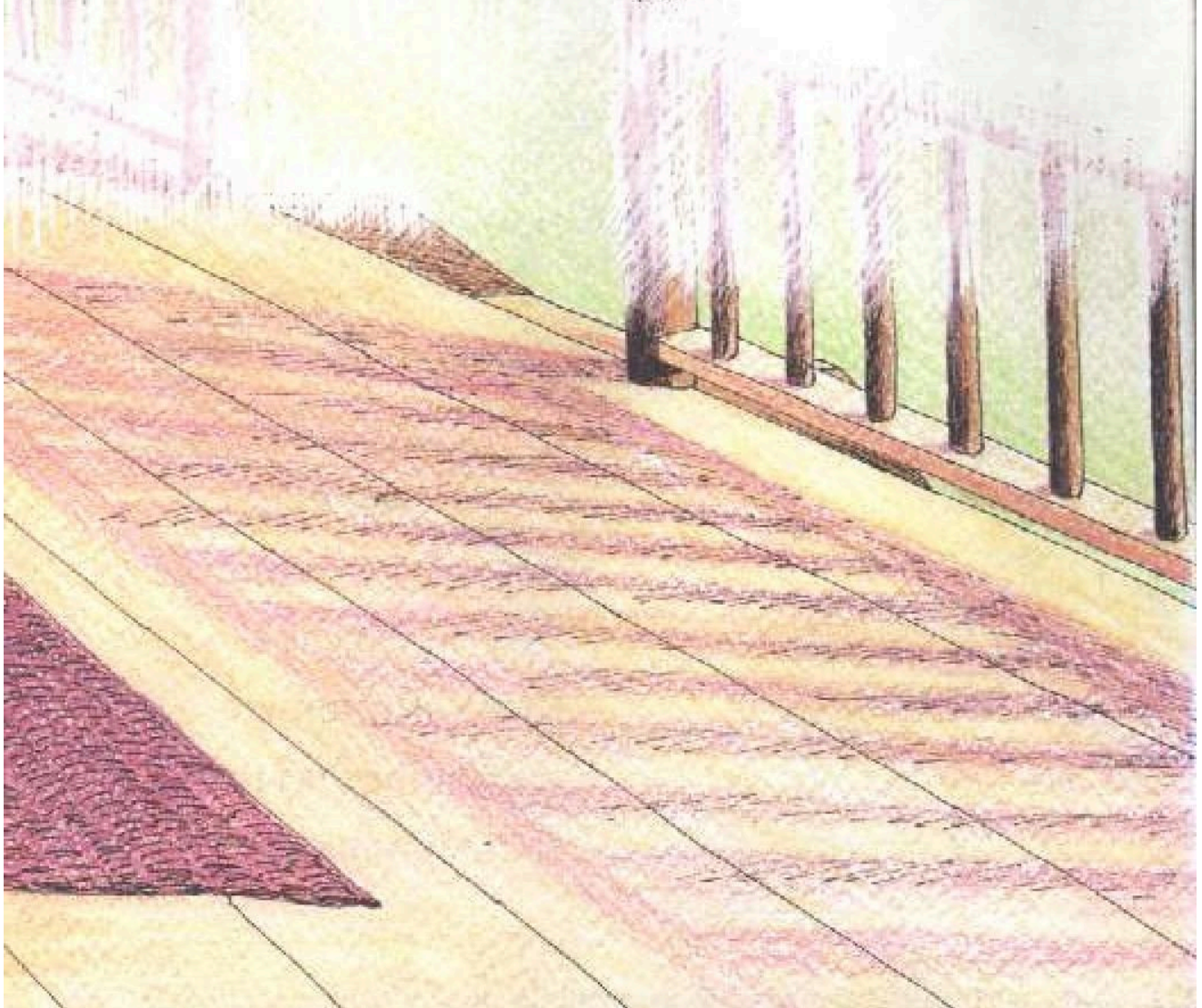

เสร็จสรรพกลับเข้าบ้าน
 พ่อแม่ลูกเกลียวกลม
 แม้แต่วันสงกรานต์
 ประเพณีแต่เดิมมา
 ลูกอาจชวนเพื่อนไป
 ให้เห็นพิธีการ
 การเล่นก็มากมี
 สนุกสนานล้ำ
 เมธีดีใจนัก
 ทั้งบอกให้กลับไป

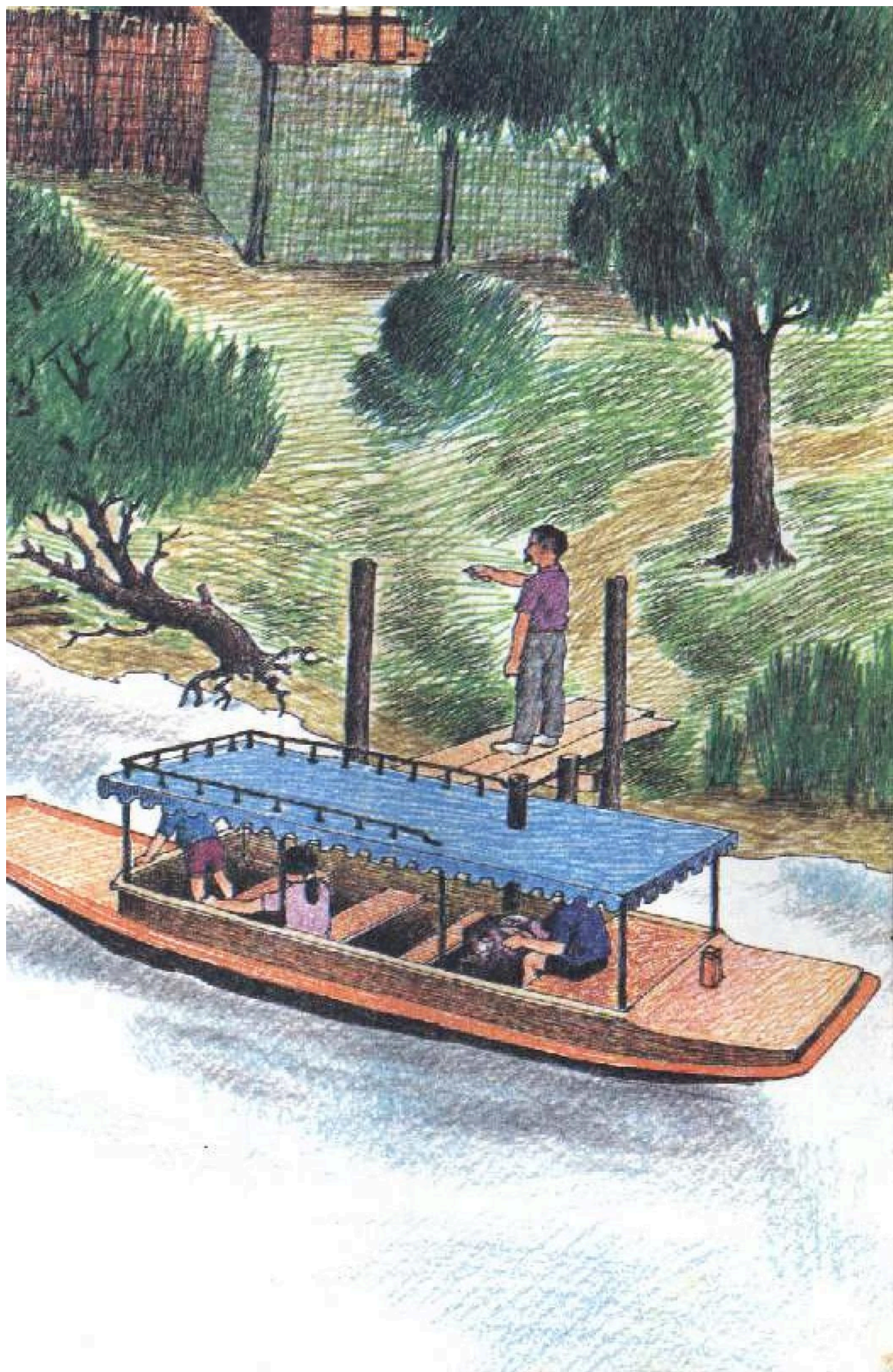
กินอาหารสำราญรมย์
 สนุกสนมเจรจา
 ควรกลับบ้านกราบคุณย่า
 รักษาไว้ให้นาน
 เพื่อจะได้ไปเที่ยวงาน
 ที่ชาวบ้านเขาจัดทำ
 ทุกทุกปีมีประจำ
 วัฒนธรรมของชาวไทย
 ชวนเพื่อนรักซ้อสมัย
 ขออนุญาตจากบิดา

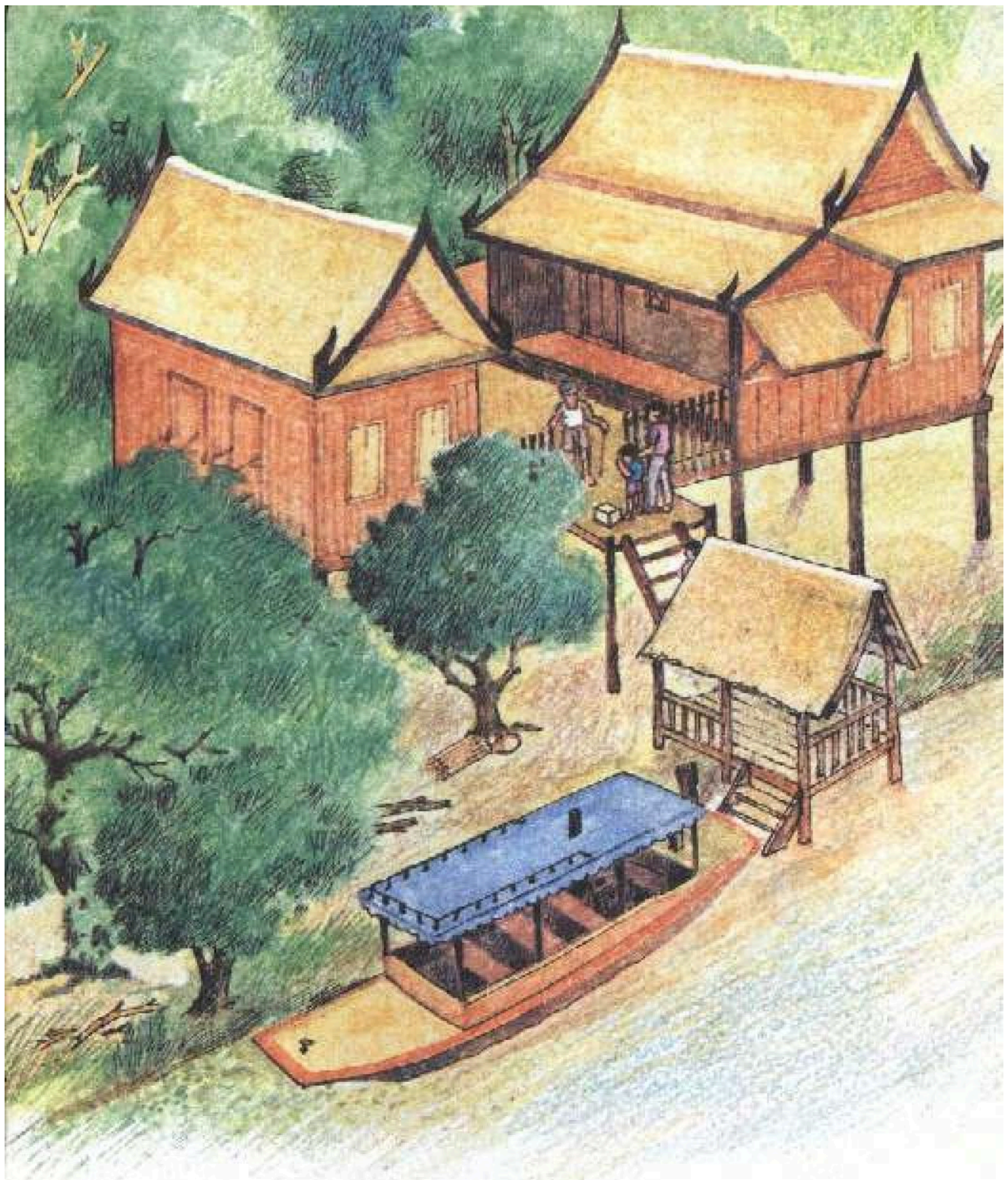

พอถึงวันเดินทาง
 สมัยยังไม่มา
 พ่อเอ๋ยตามลูกรัก
 นัดกันไว้มันคง
 สักครู่สมัยวิ่ง
 กระโดดลงนาวา
 พ่อถามไขมาช้า
 เราจะเดินทางไกล
 เรือเล่นไปเรื่อยเรื่อย
 เด็กเด็กคุยกันจ้อ

ทุกคนต่างรอที่ท่า
 เลยเพลาน่าพิศวง
 ไยช้านักพ่อชักง
 ควรมาตรงตามเวลา
 เลอะดลิ่งวิ่งถลา
 แล้วกล่าวว่า “ผมเสียใจ”
 หรือเพราะว่าเถลไถล
 มิควรให้หลายคนรอ
 ลมพัดเนือยน้ำจริงหนอ
 เล่นหยอกล้อตลอดทาง

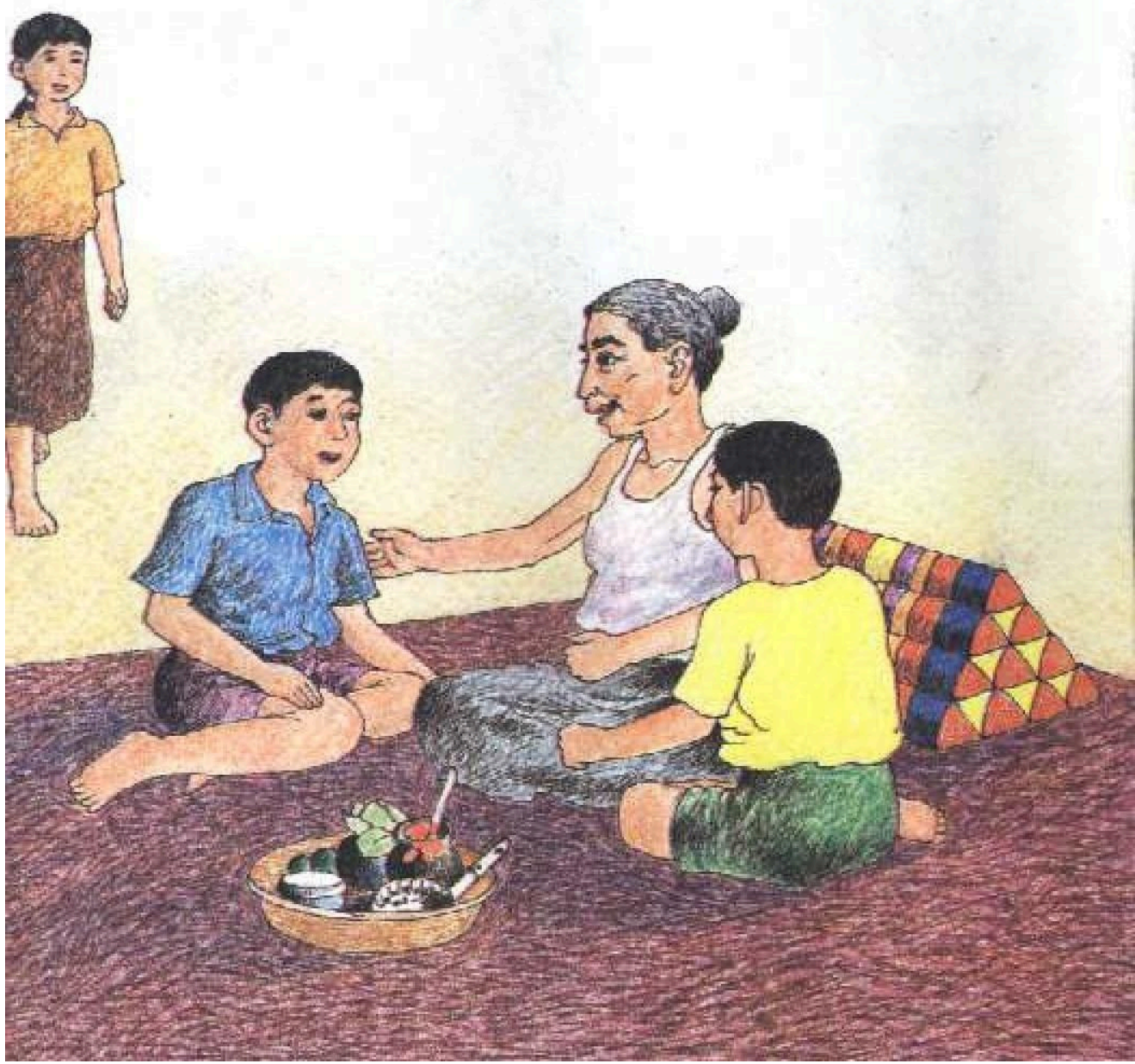

ตกเย็นถึงบ้านย่า
ทุกคนขึ้นท่าพลา
คุณย่าดีใจนัก
นานแล้วไม่พบกัน

ท่านคอยท่าที่ชานกลาง
ขนของวางแล้วไหว้พลับ
กอดหลานรักและรับขวัญ
หลานของฉันโตเร็วจริง

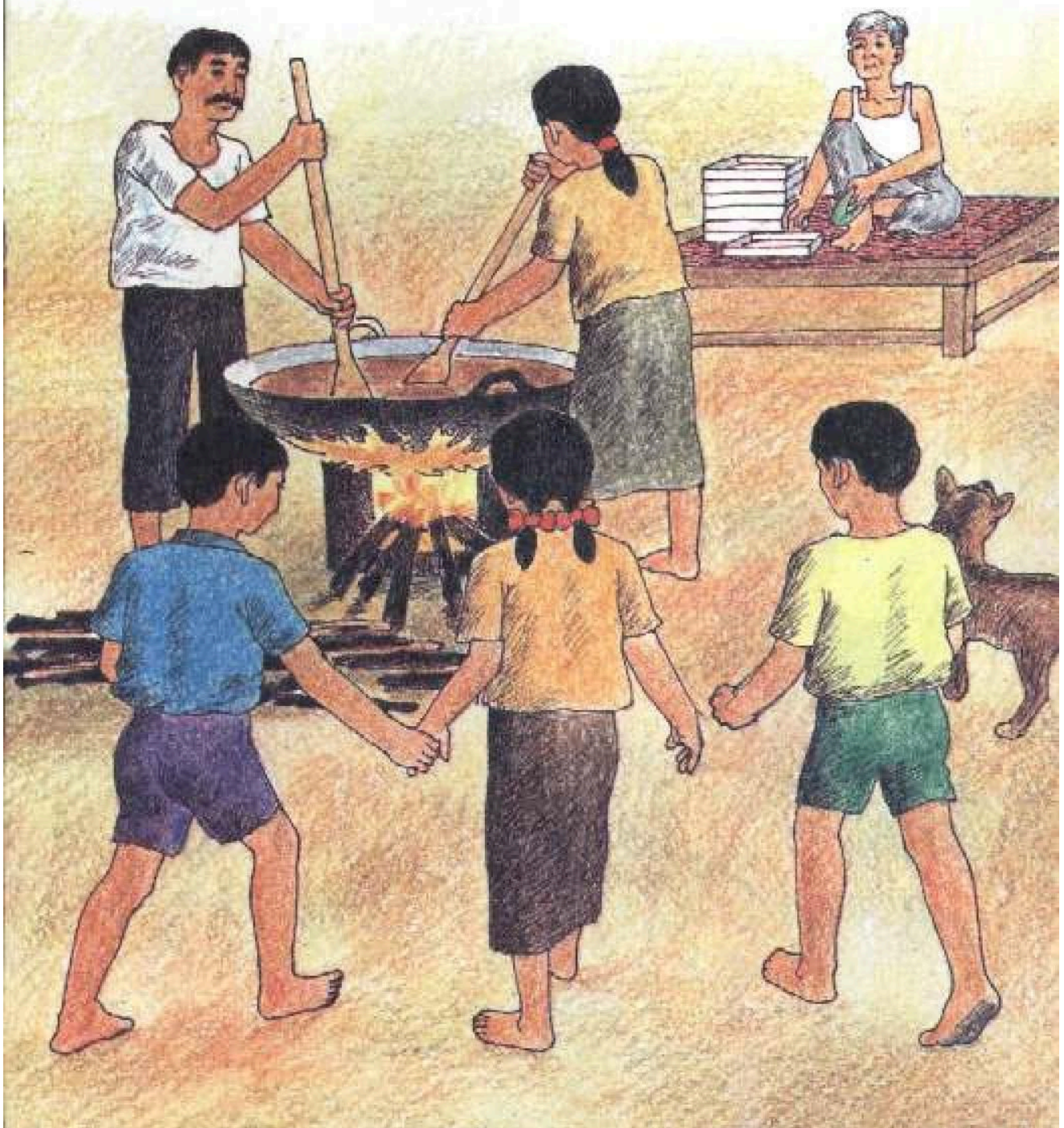
เรียกหาสารภี
พี่น้องต้องฟังฟัง
ในสวนล้วนพันธุ์ไม้
สารภีพาพี่เดิน

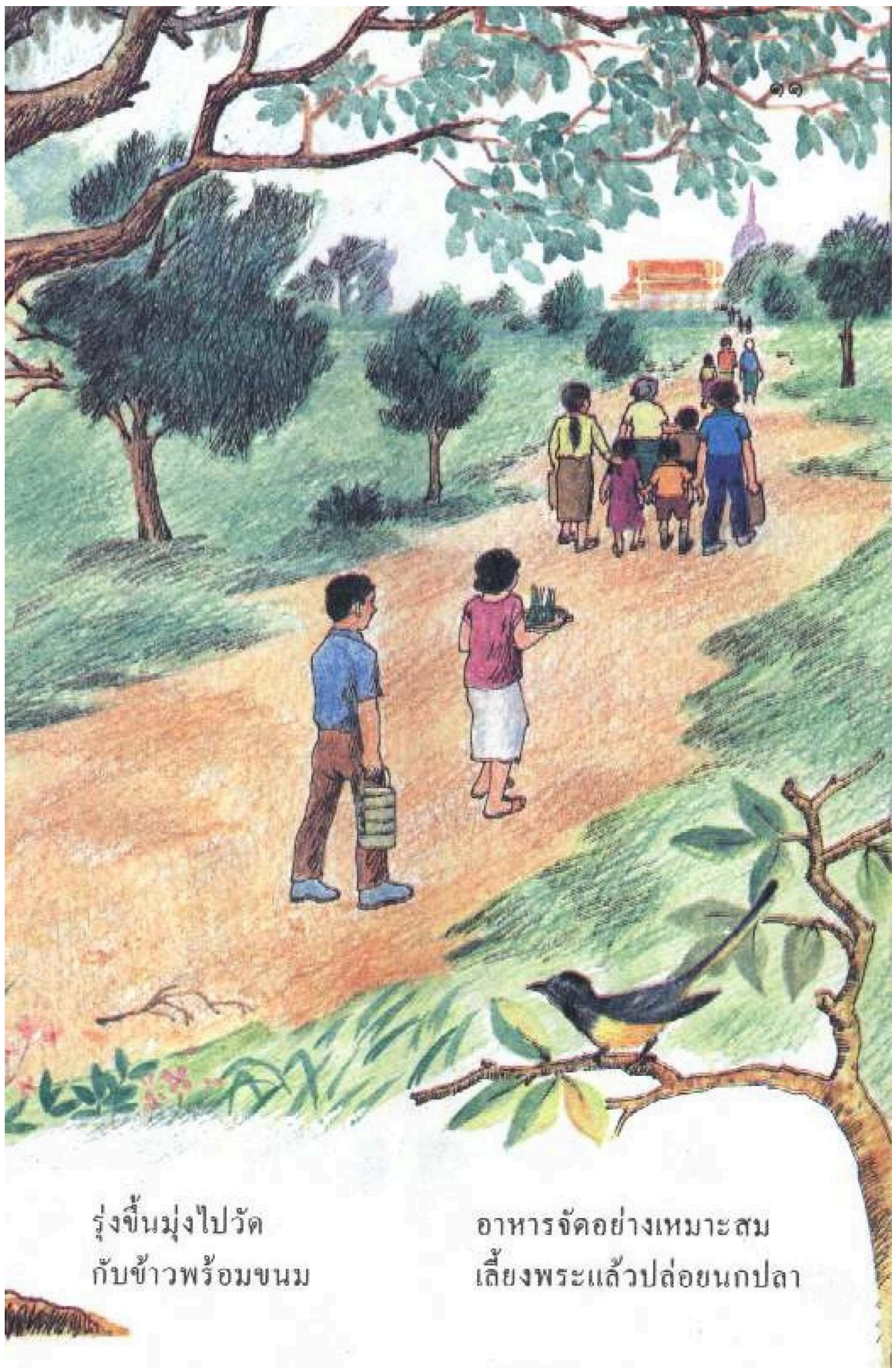
หลานเมธีนี่น้องหญิง
รักกันไว้ไม่ห่างเหิน
ควรเที่ยวไปให้เพลิดเพลิน
ชมหมู่ไม้หลากหลายพรรณ

เด็กเด็กสำเร็จวัน
 ตกเย็นเลิกเล่นกัน
 คุณย่าและพ่อแม่
 ข้าวเหนียวแดงขนมไทย

ตำราดูขึ้นสนุกกรัน
 กลับมาบ้านเบิกบานใจ
 กวนกะละแมเตรียมไว้
 กวนแล้วใส่ใบตองกลม

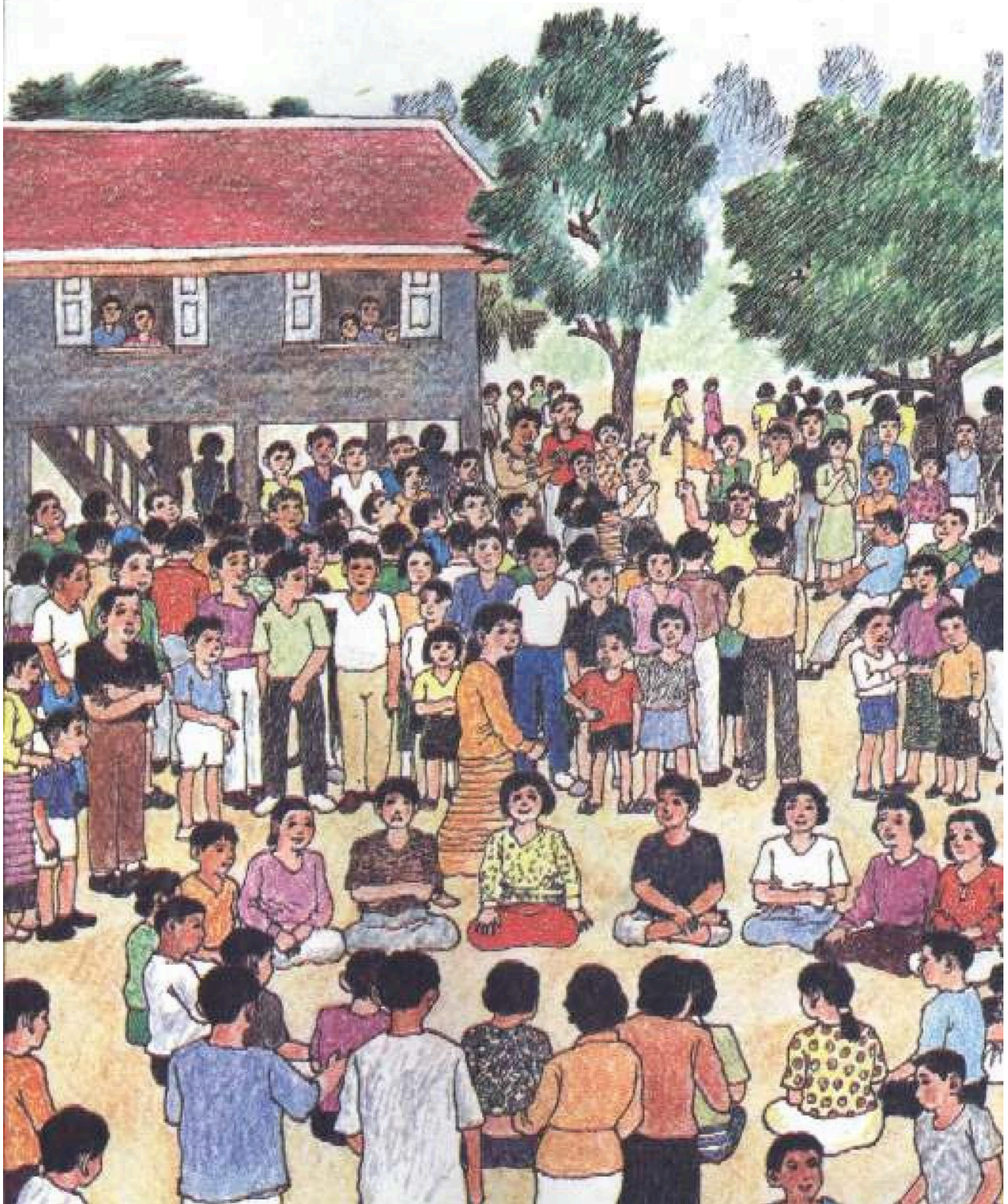
รุ่งขึ้นมุ่งไปวัด
กับข้าวพร้อมขนม

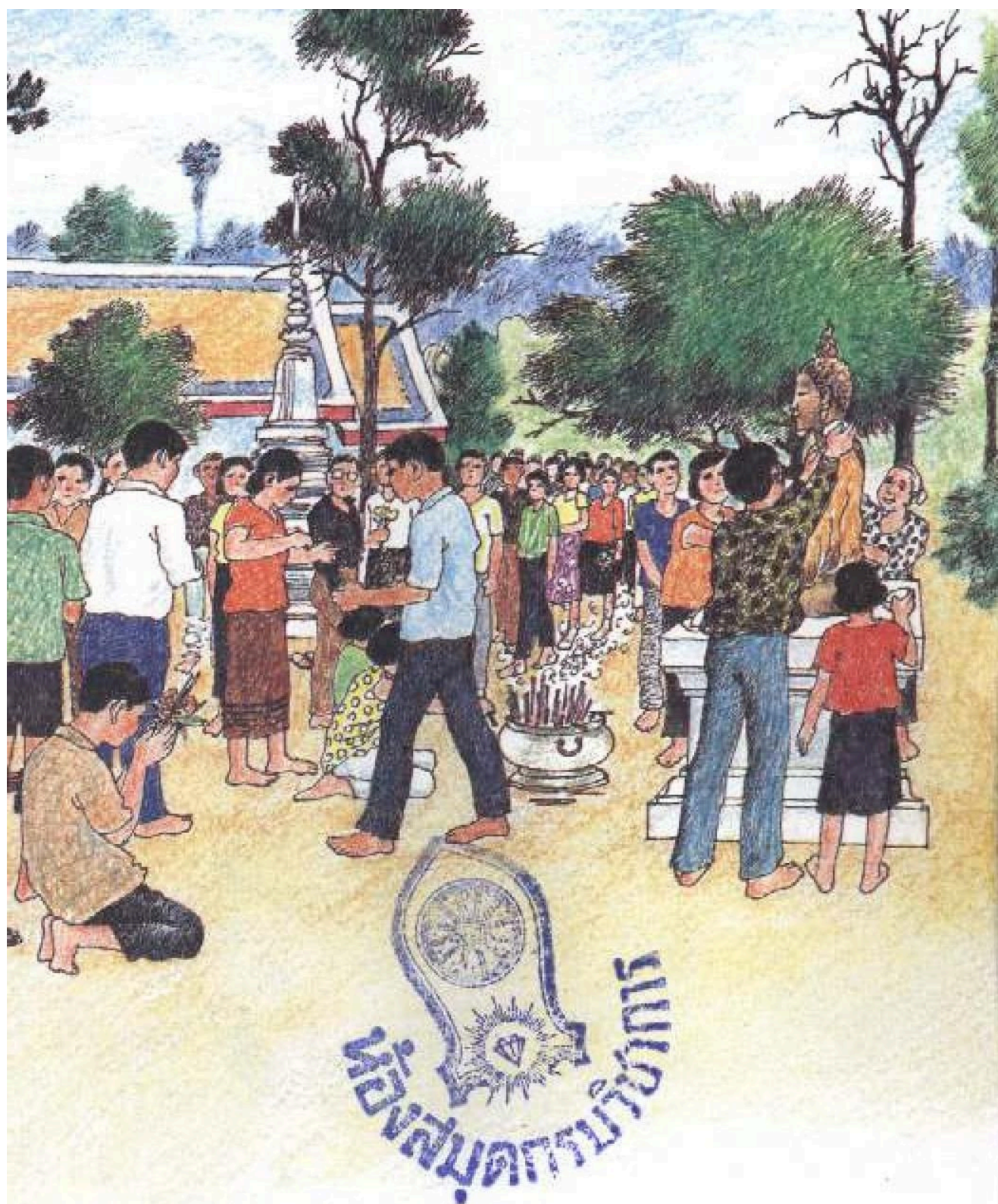
อาหารจัดอย่างเหมาะสม
เลี้ยงพระแล้วปล่อยนกปลา

๑๒

มีการเล่นไทย
ชักเย่อกันไปมา

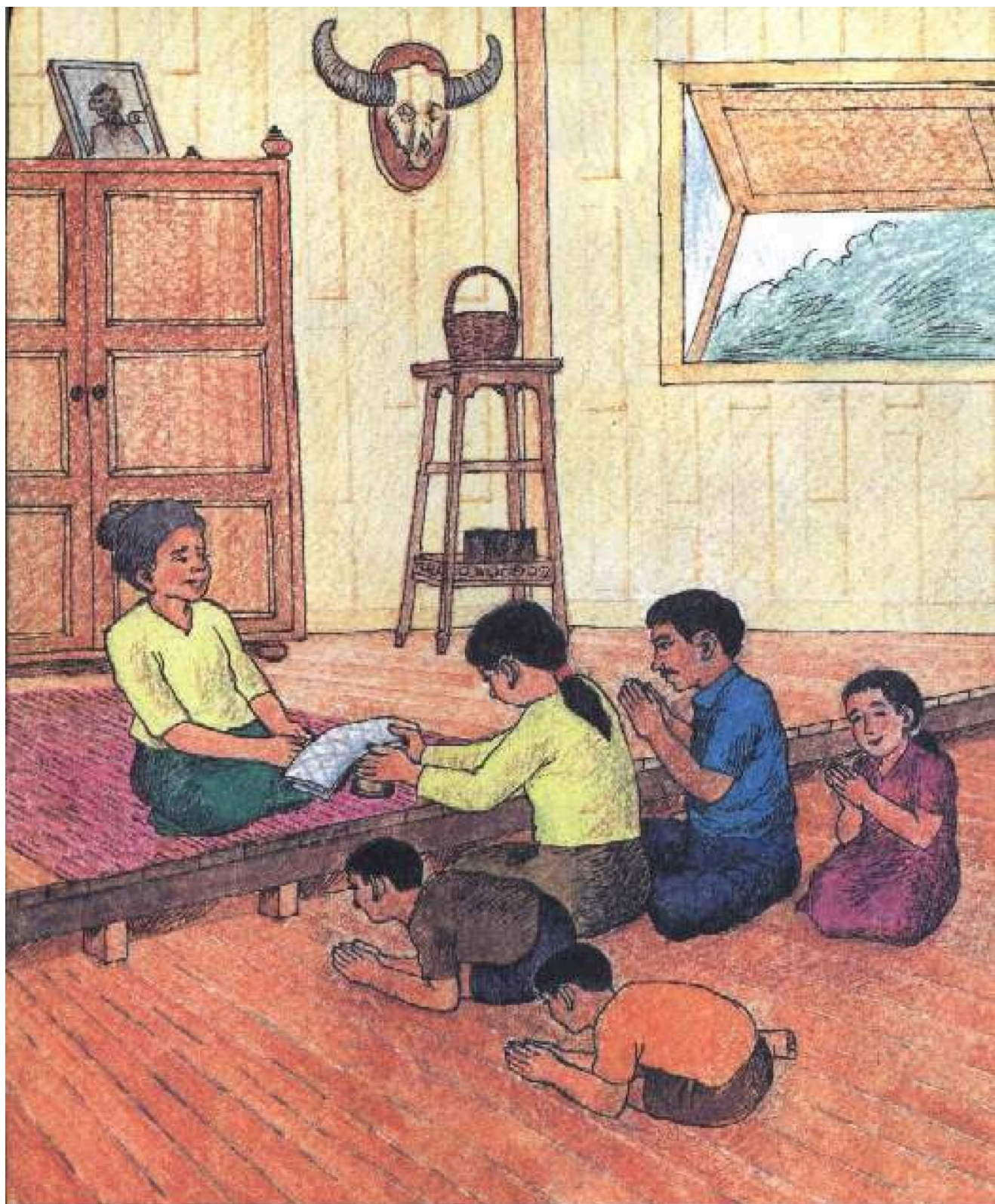
คือช่วงชัยและสะบ้า
มอญซ่อนผ้าพาสรวลสันต์

คอนปายสงน้ำพระ
น้ำอบไทยใส่ในขัน
จากนั้นต่างสาคน้ำ
ความร้อนฟุ้งคลาขลง

ชาวบ้านจะชุมนุมกัน
รดองค์พระอย่างบรรจง
เย็นชื่นฉ่ำตามจ้านง
การเล่นนี้มีมานาน

แดดลับกลับบ้านย่า
ผ้าไหมวางใส่พาน

ทุกคนมาตรงหน้าท่าน
ต่างกราบกรานขอรับพร

ดกคำมีลิเก

ถ้าตัดไขนละคร

เด็กเล็กต่างชอบใจ

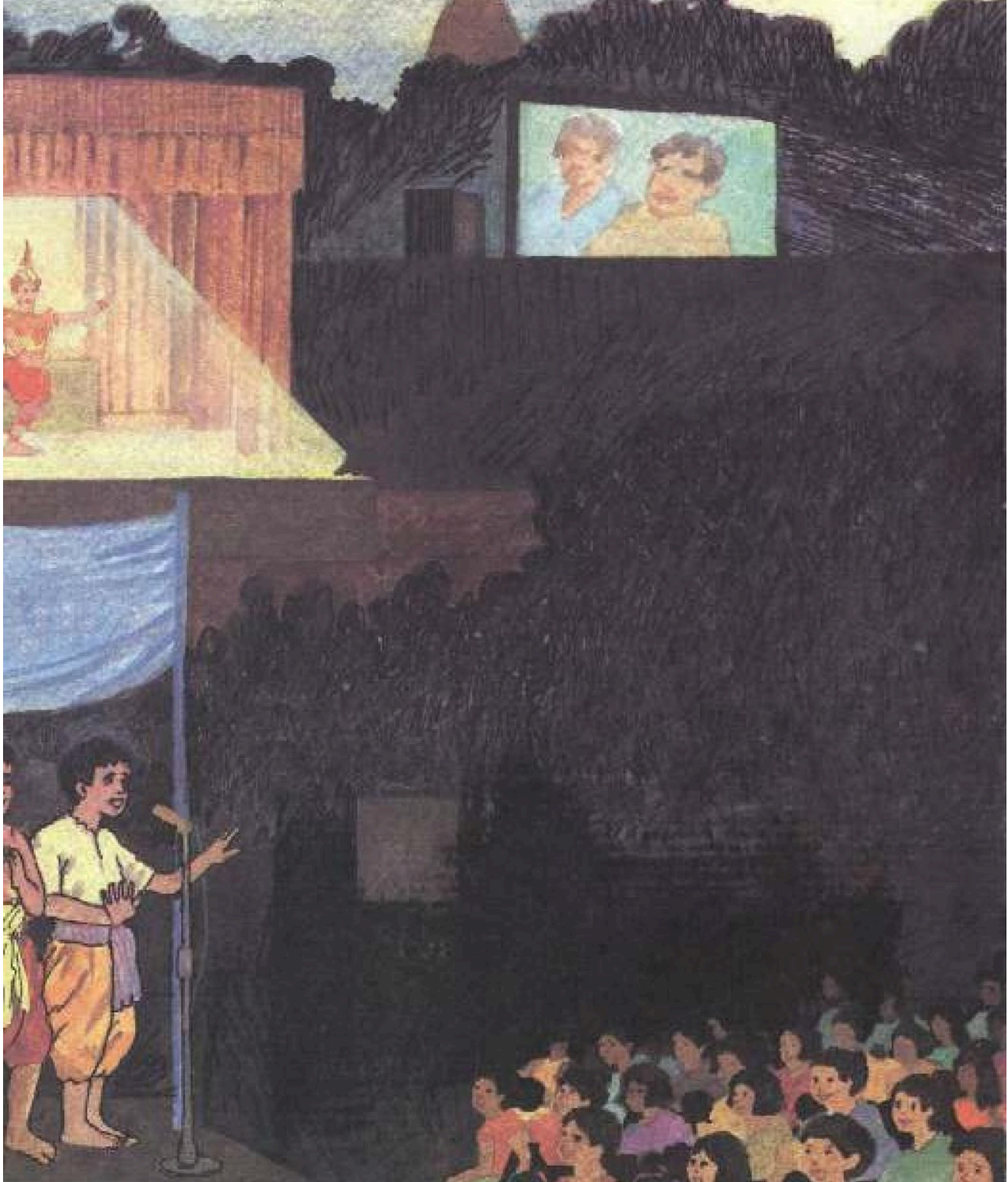
หวางแทนให้คงอยู่

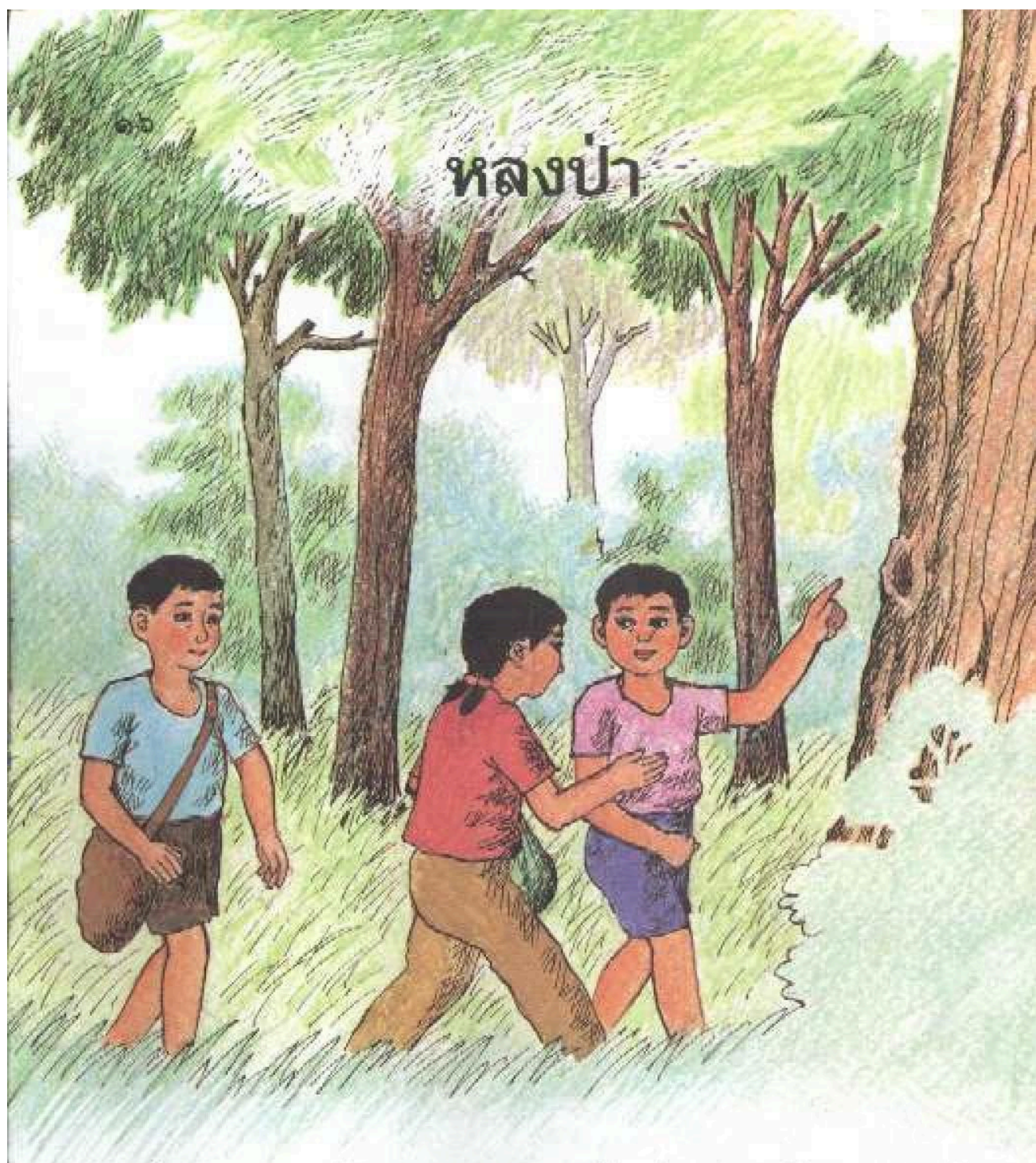
เสียงฮาเฮไม่หยุดหย่อน

ภาพยนตร์คนมุงดู

ประเพณีไทยควรเชิดชู

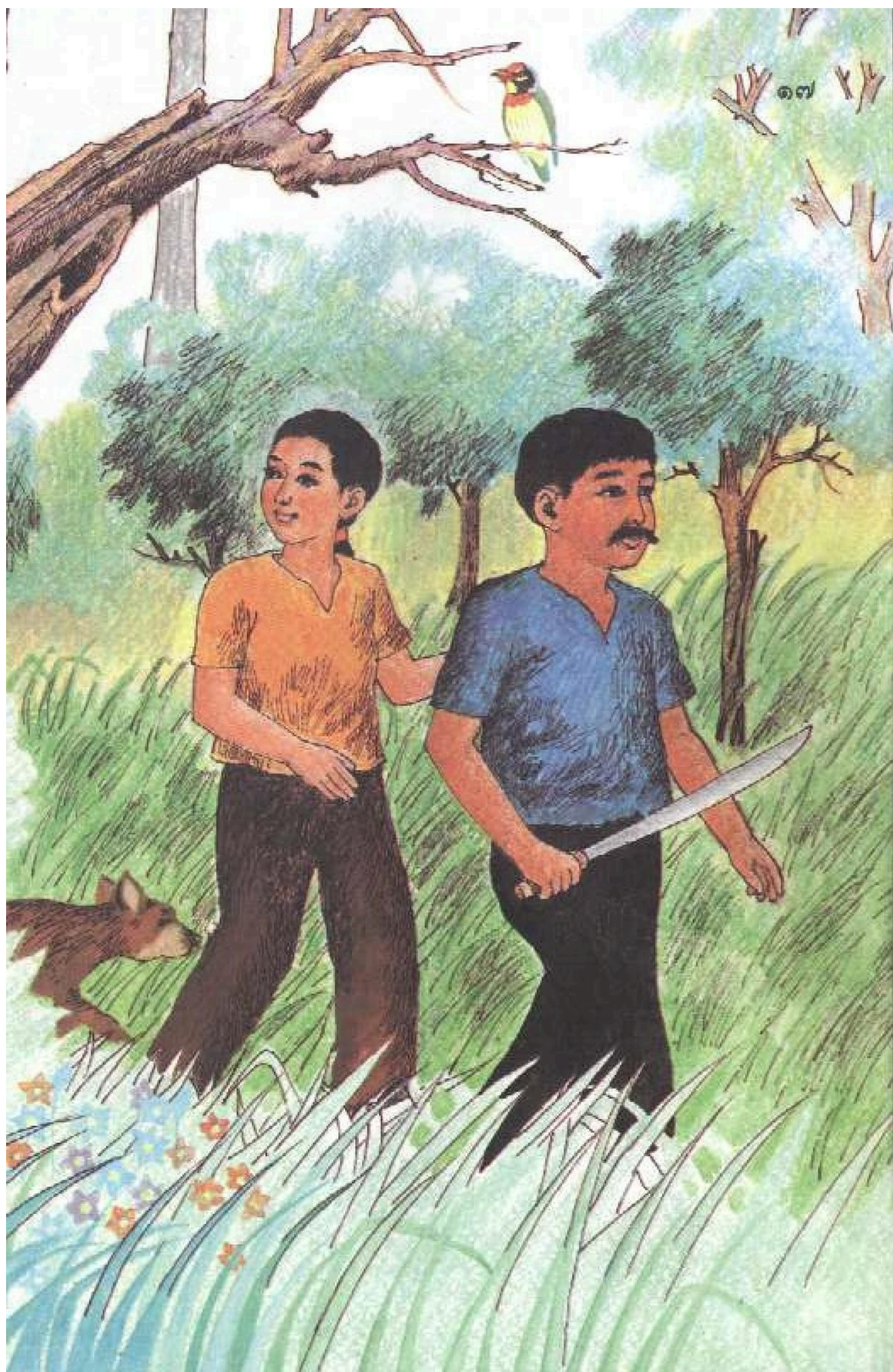
อนุรักษ์ไว้สืบไป

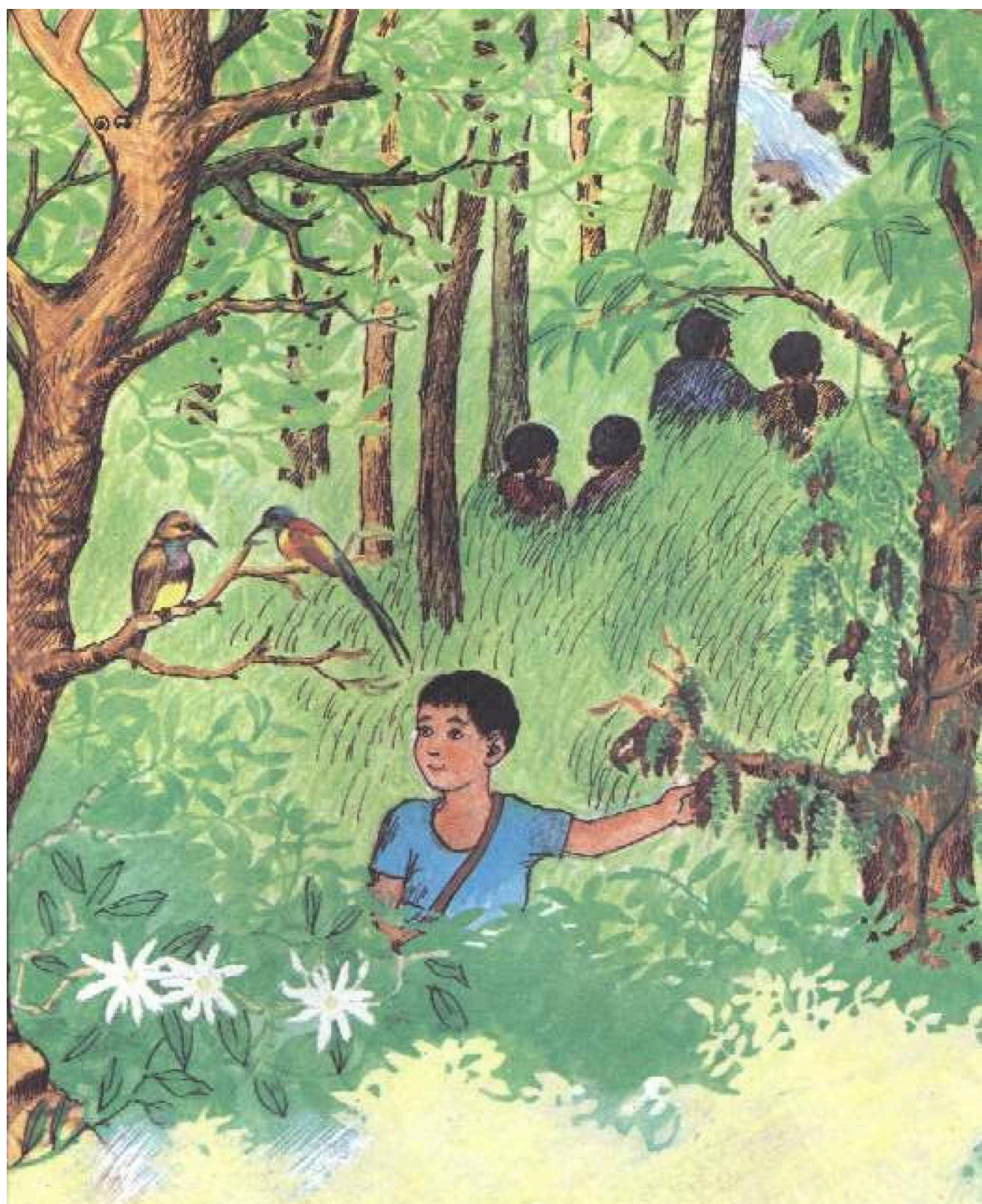

รุ่งขึ้นเป็นวันเสาร์
พ่อขอกับคุณย่า
เด็กเด็กไม่รู้จัก
พ่อว่าอย่าพะวง
สารภีขอไปด้วย
สี่ดาวังมาบ้าง

แม่ตื่นเช้าเตรียมข้าวปลา
ว่าจะพาเด็กเที่ยววง
ต่างถามทักกลัวจะหลง
พ่อพาไปไม่หลงทาง
อาสาช่วยถือของพลาง
เจ้าหมาน้อยคอยตามคน

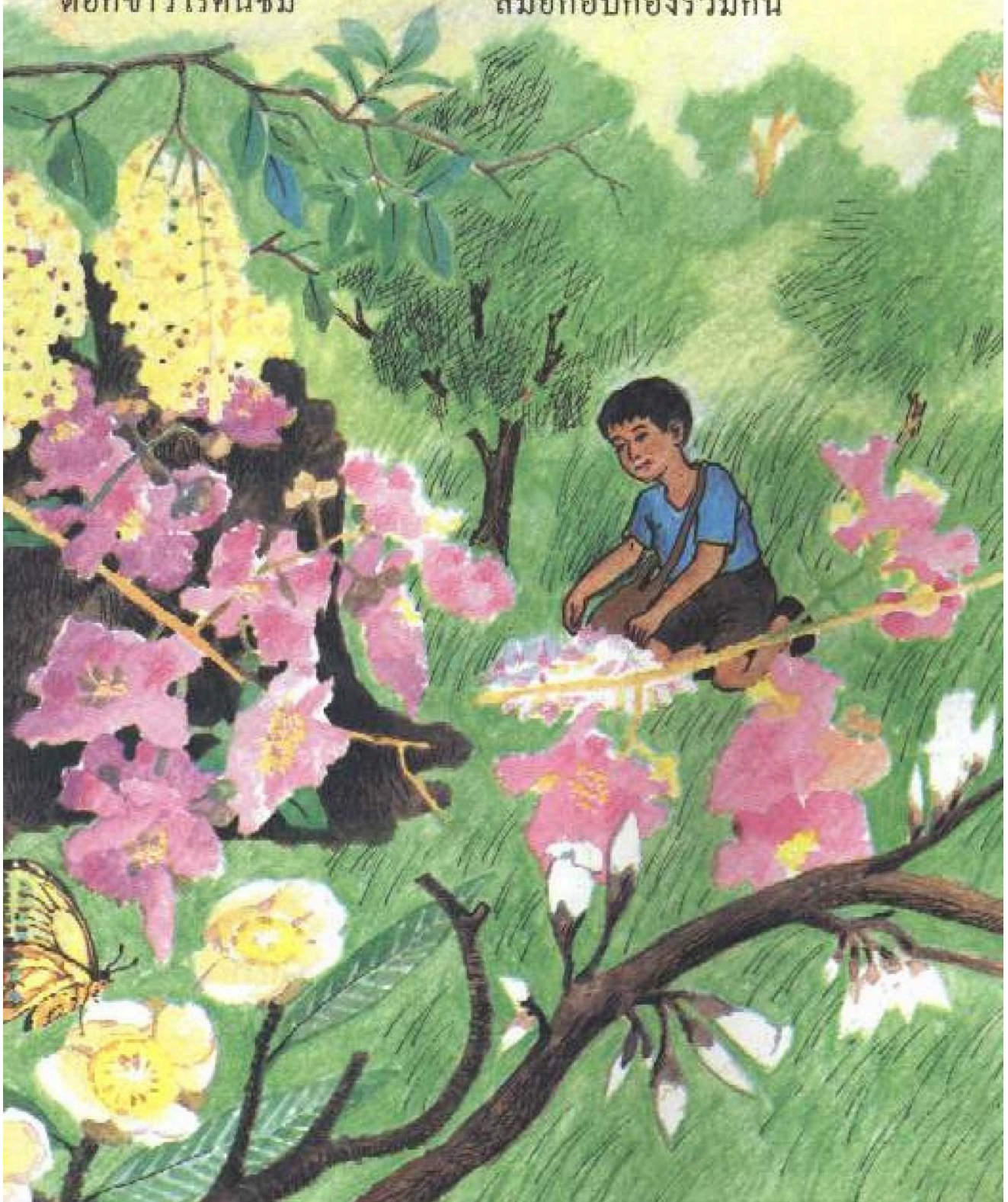

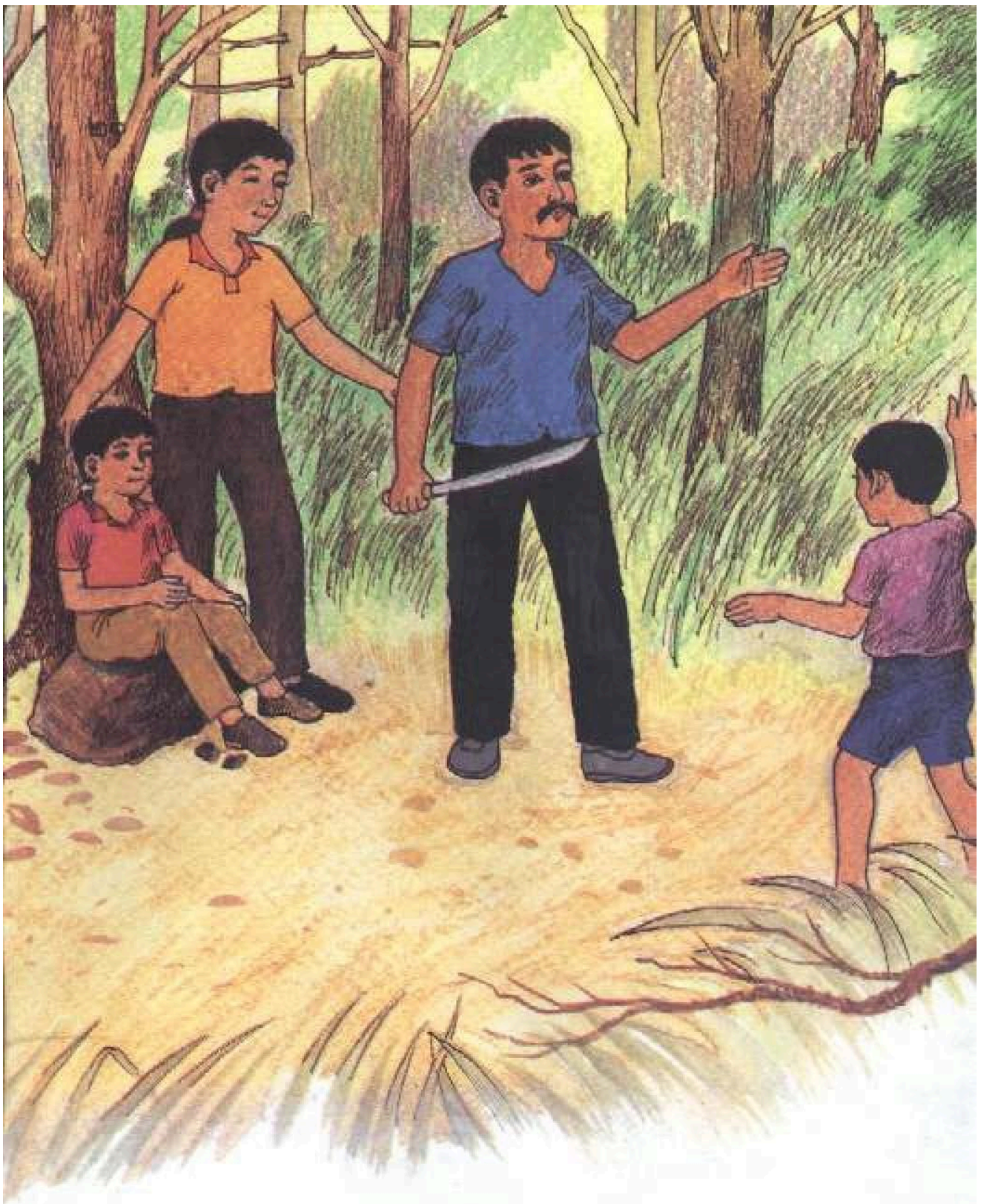
ทางเดินไปน้ำตก
 สมัยแสนชุกชุน
 เพลินเก็บลูกมะกล่ำ
 มะลิวัลย์พันพุ่มไม้

เป็นทางรกไม่มีถนน
 เดินลดเลี้ยวเที่ยวแหวะไป
 สีแดงดำดูสดไส
 หอมระรื่นชื่นนาสา

เสลาแลสล้าง
อินจันอีกจันทน์ผา
มะตูมอีกมะตาด
ดอกขาวไร่คนชม

ขุนเคียงข้างก้อนเสลา
จันทน์กะพ้อช่อชวนชม
ปีบเกลื่อนกลาดไพรพนม
สมัยกอบกองรวมกัน

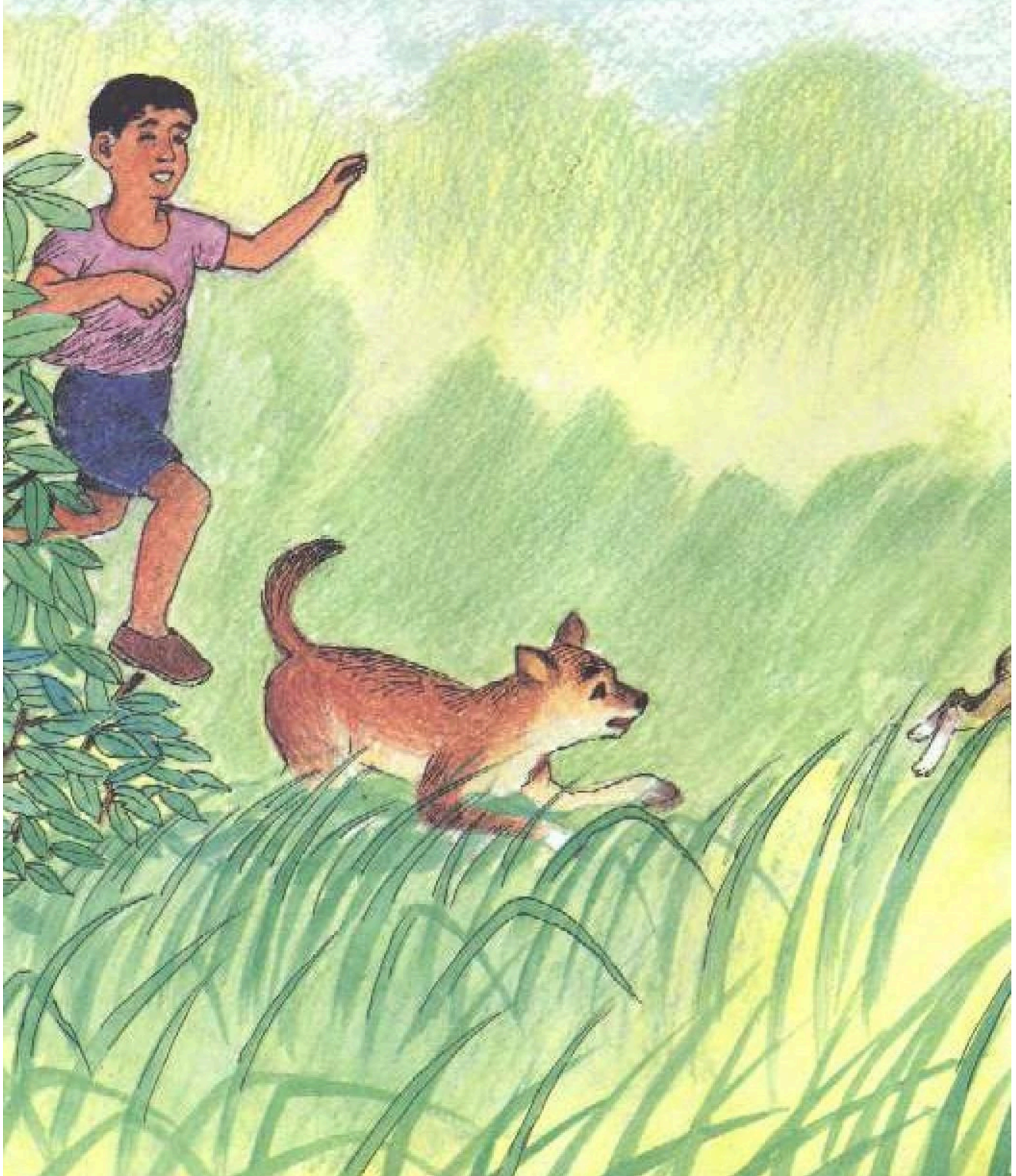

คนอื่นเดินไปไกล
เหนื่อยอ่อนพักผ่อนพลัน
เมธีรีบอาสา
เหนื่อยนักควรพักรอ

ชมไม้ไร่แสนสุขสันต์
เอ๊ะ---สมัยไปไหนหนอ
ย้อนไปหาให้แม่พ่อ
จะรีบมาอย่าห่วงใย

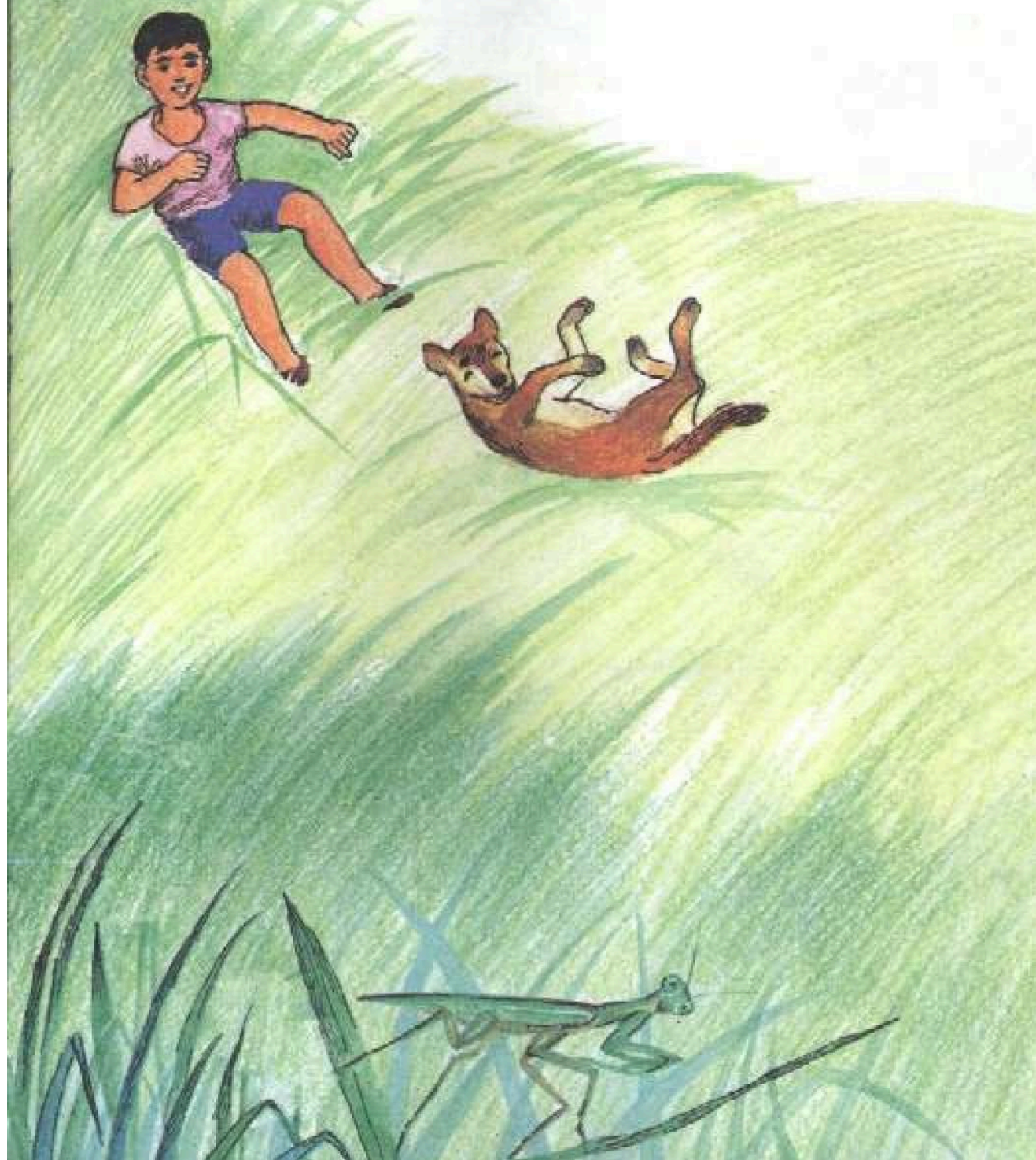
ติดตามไปด้วย
เห็นเงาอยู่ไวไว
แท้จริงเป็นกระต่าย
เมธิห้ามไม่ฟัง

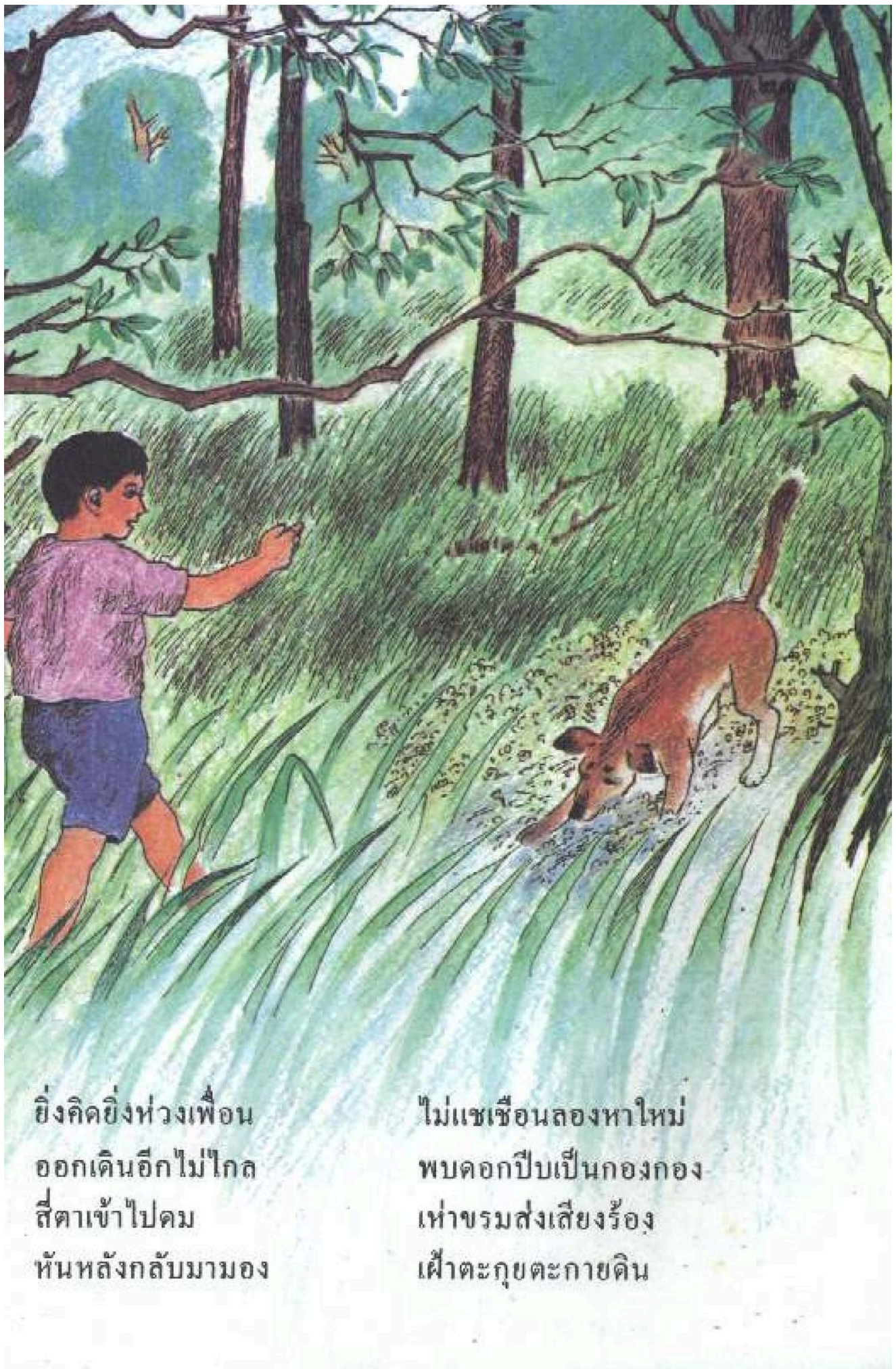
จะได้ช่วยหาสมบัติ
ถลันไล่เท่าเสียงดัง
วิ่งตะกายไม่เหลียวหลัง
ต้องวิ่งไล่ไปจับมา

รู้ใหม่เวลาน้อย
ทั้งสองรีบถลา
ค้นหาอยู่เป็นนาน
สมัยกำลังเพลิน

พ่อแม่คอยต้องเร่งหา
ลั่นโถลไปตามเนิน
ไม่พบพานต้องหยุดเดิน
หรือหลงป่าน่าห่วงใย

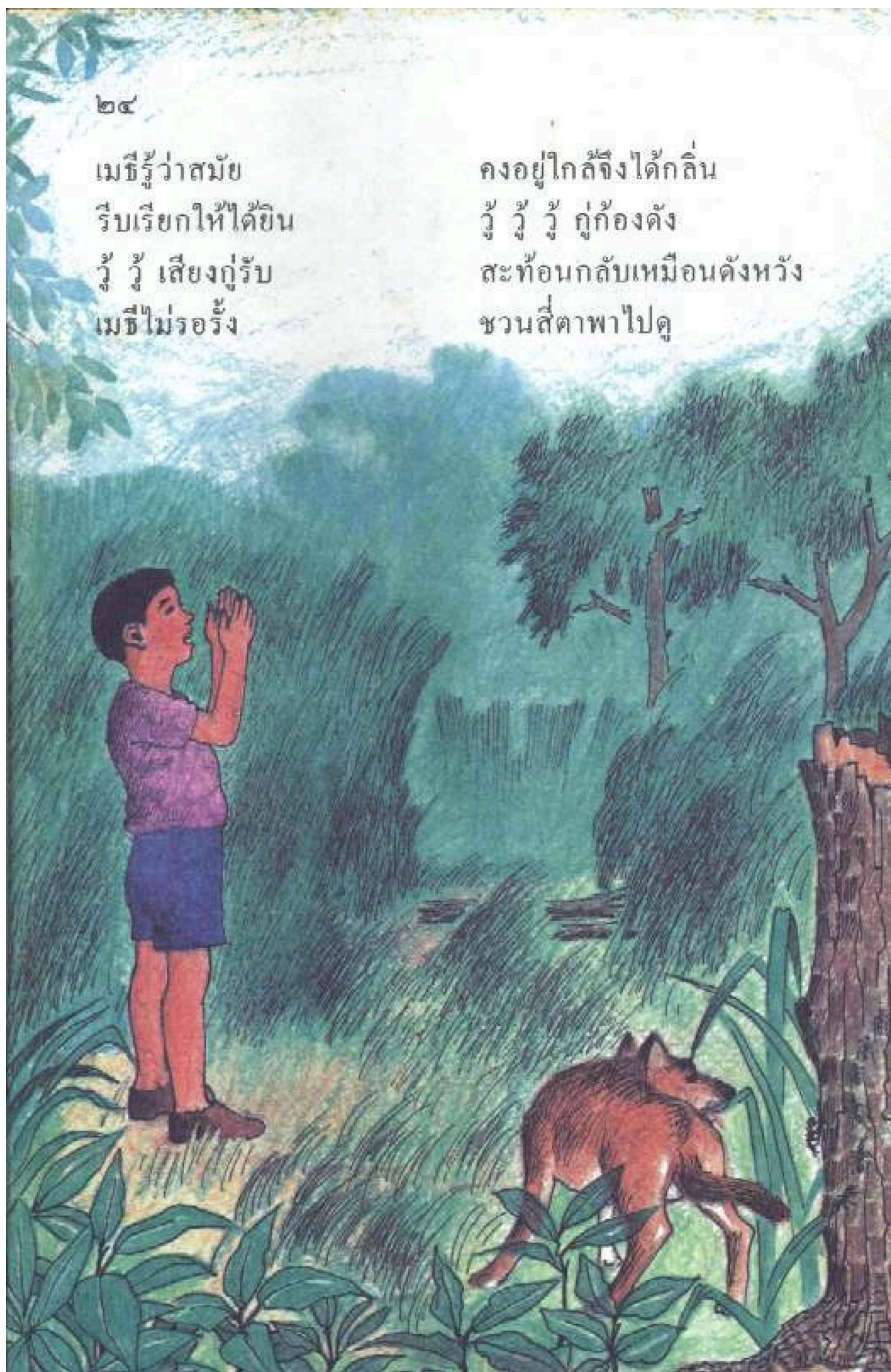

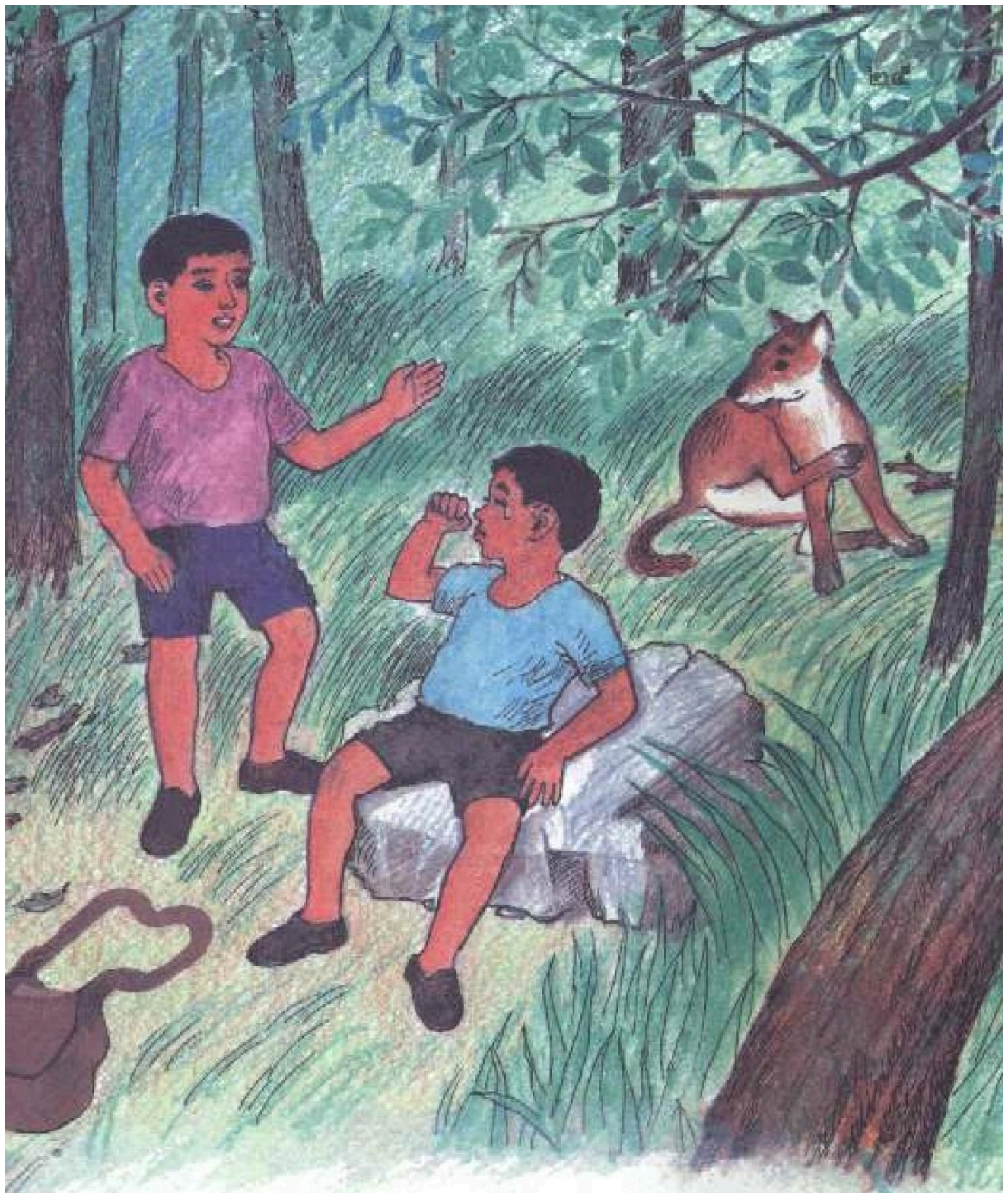
ยิ่งคิดยิ่งห่วงเพื่อน
ออกเดินอีกไม่ไกล
สี่ตาเข้าไปดม
หันหลังกลับมามอง

ไม่เชะเชื่อนลองหาใหม่
พบดอกป๊อปเป็นกองกอง
เห่าขรมส่งเสียงร้อง
เผ่าตะกุกตะกายดิน

เมธีรู้ว่าสมัย
รับเรียกให้ได้ยิน
วู้ วู้ เสียงถูรับ
เมธีไม่รอรั้ง

คงอยู่ใกล้จึงได้กลิ่น
วู้ วู้ วู้ ถูก็อดดึง
สะท้อนกลับเหมือนดังหวัง
ชวนสี่ตาพาไปดู

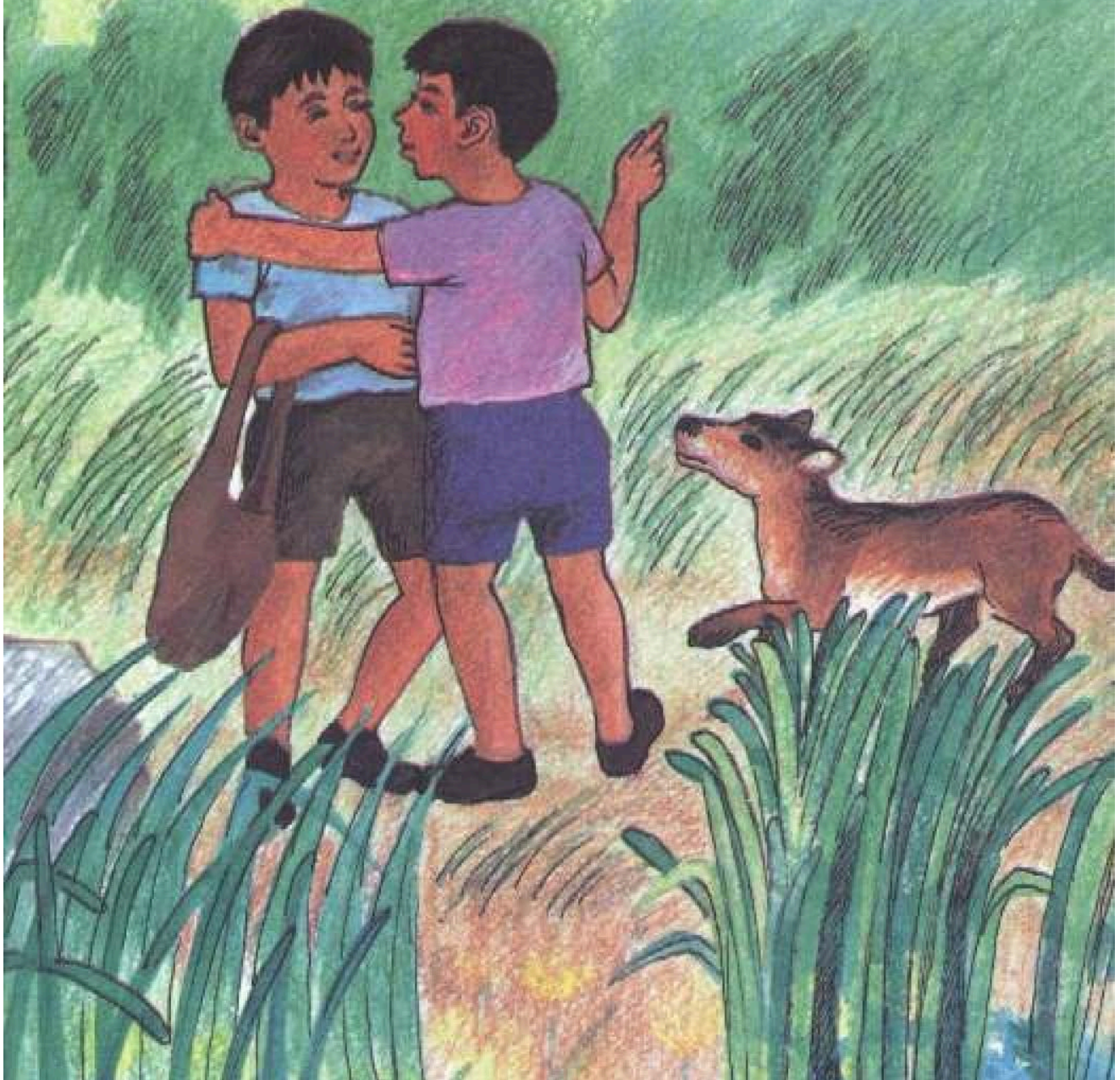

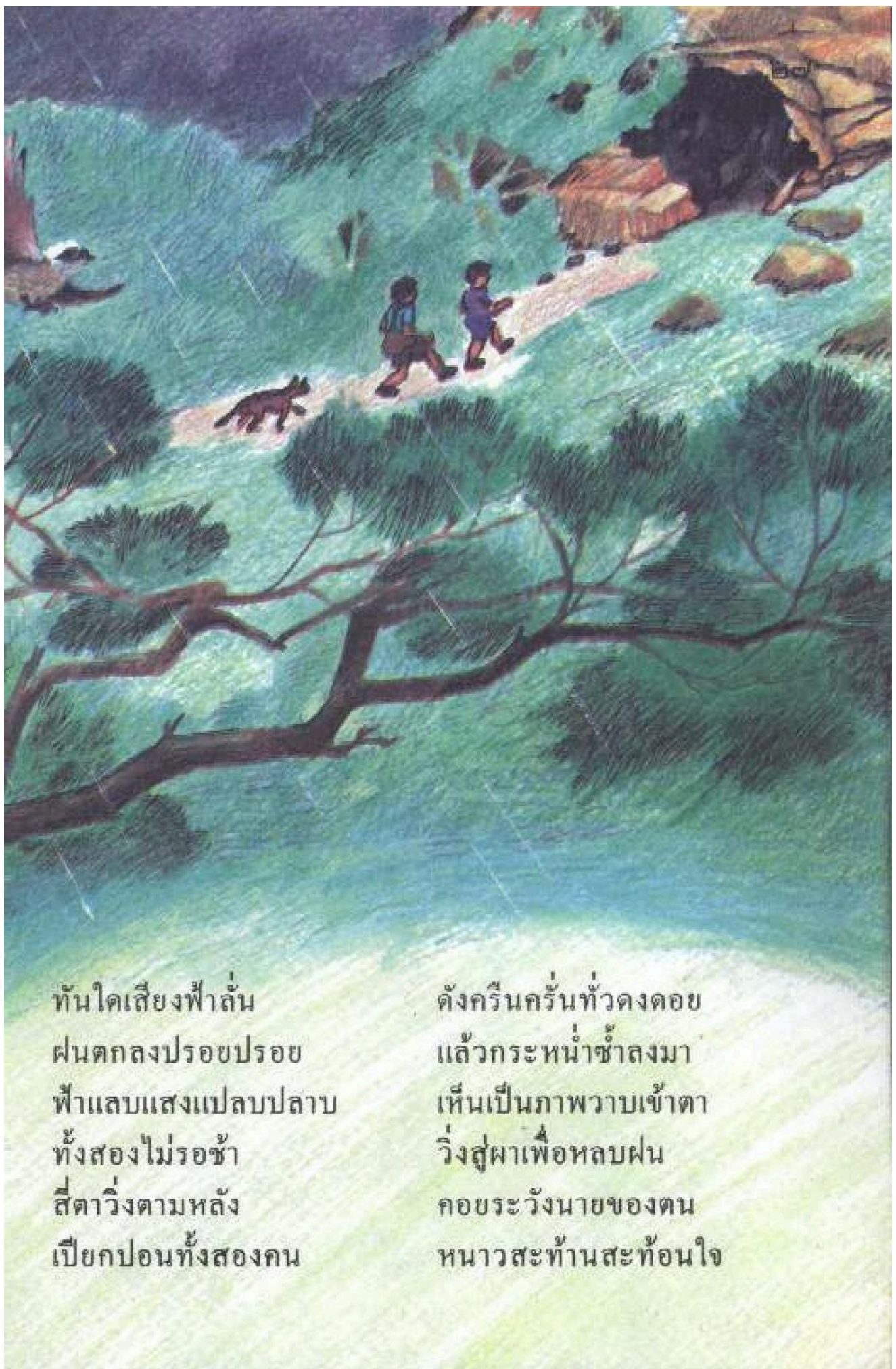
สักครู่เห็นสมัย
หิวโหยและหุดหู่
เมธีร้องถามเพื่อน
เข้าป่าอย่าทำเก่ง

นั่งร้องไห้ น้ำตาพรู
เพราะความชนของตนเอง
โยเซเชื่อนไม่รีบเร่ง
อาจหลงได้ไม่รู้ตัว

สมัยวิ่งผวา
ใจนั้นยิ่งสั้นรัว
เมธิปลอบเพื่อนรัก
เราอยู่กลางป่าใหญ่
เราควรจะได้เดินตัด
จะได้ถึงเร็วรี

โผเข้าหาด้วยความกลัว
กล่าวขอโทษไปรดอกัย
อย่าช้านักต้องรีบไป
อันตรายนั้นมากมี
หาทางลัดเห็นจะดี
ป่านจะนี่พ่อแม่คอย

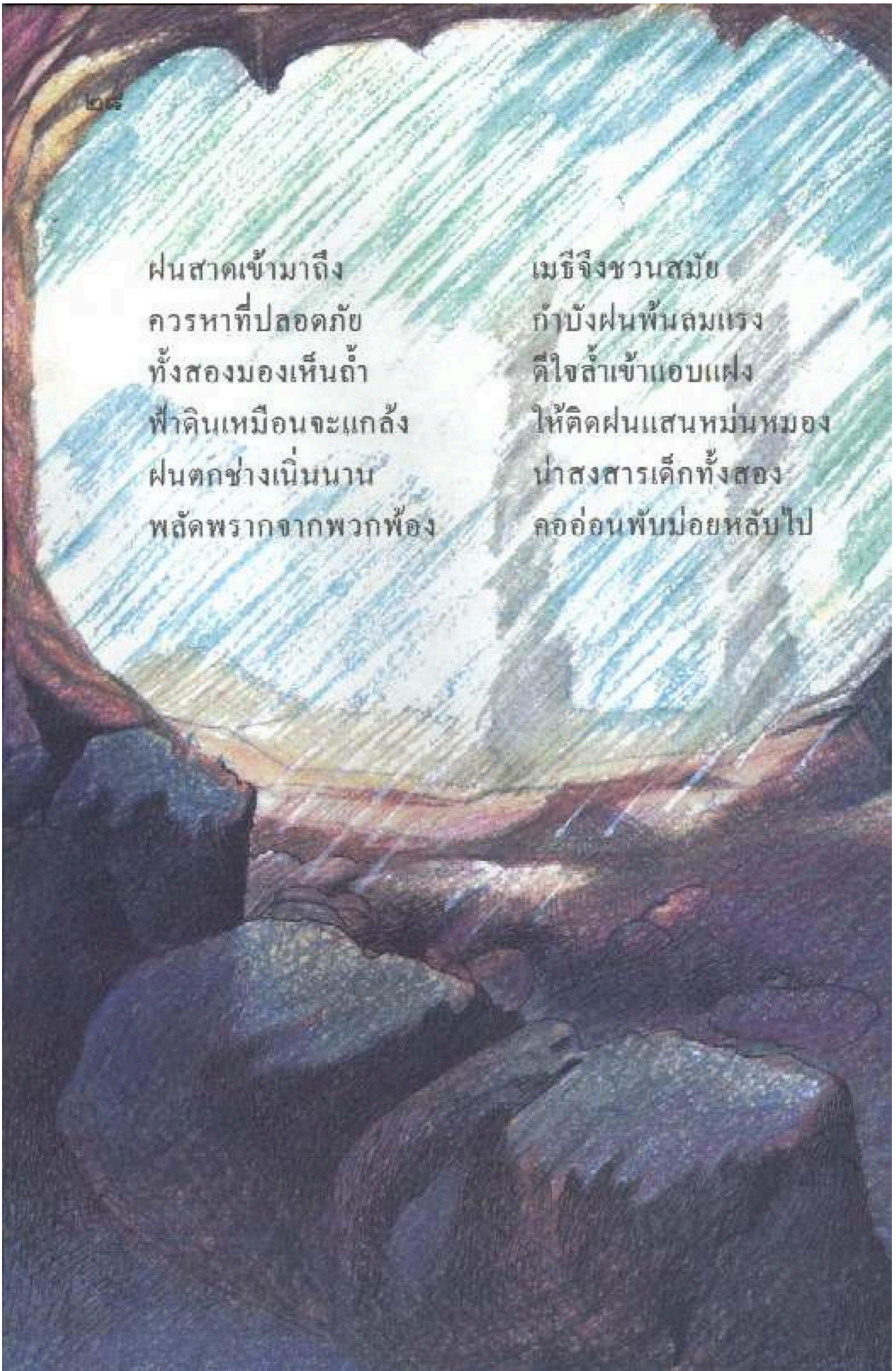

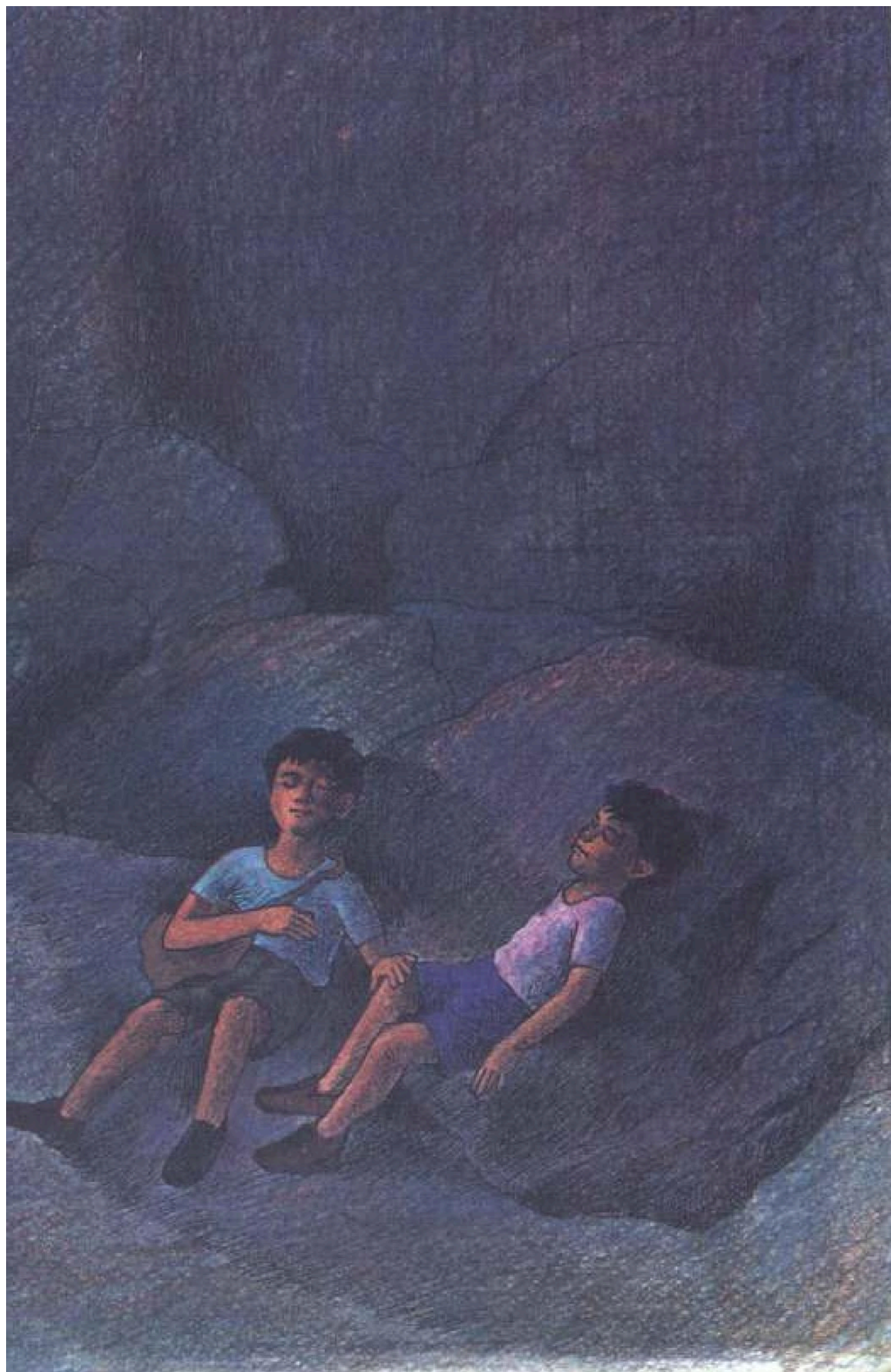
ทันใดเสียงฟ้าลั่น
ฝนตกลงปรอยปรอย
ฟ้าแลบแสงแปลบปลาบ
ทั้งสองไม่รอช้า
สี่ดาววิ่งตามหลัง
เปียกปอนทั้งสองคน

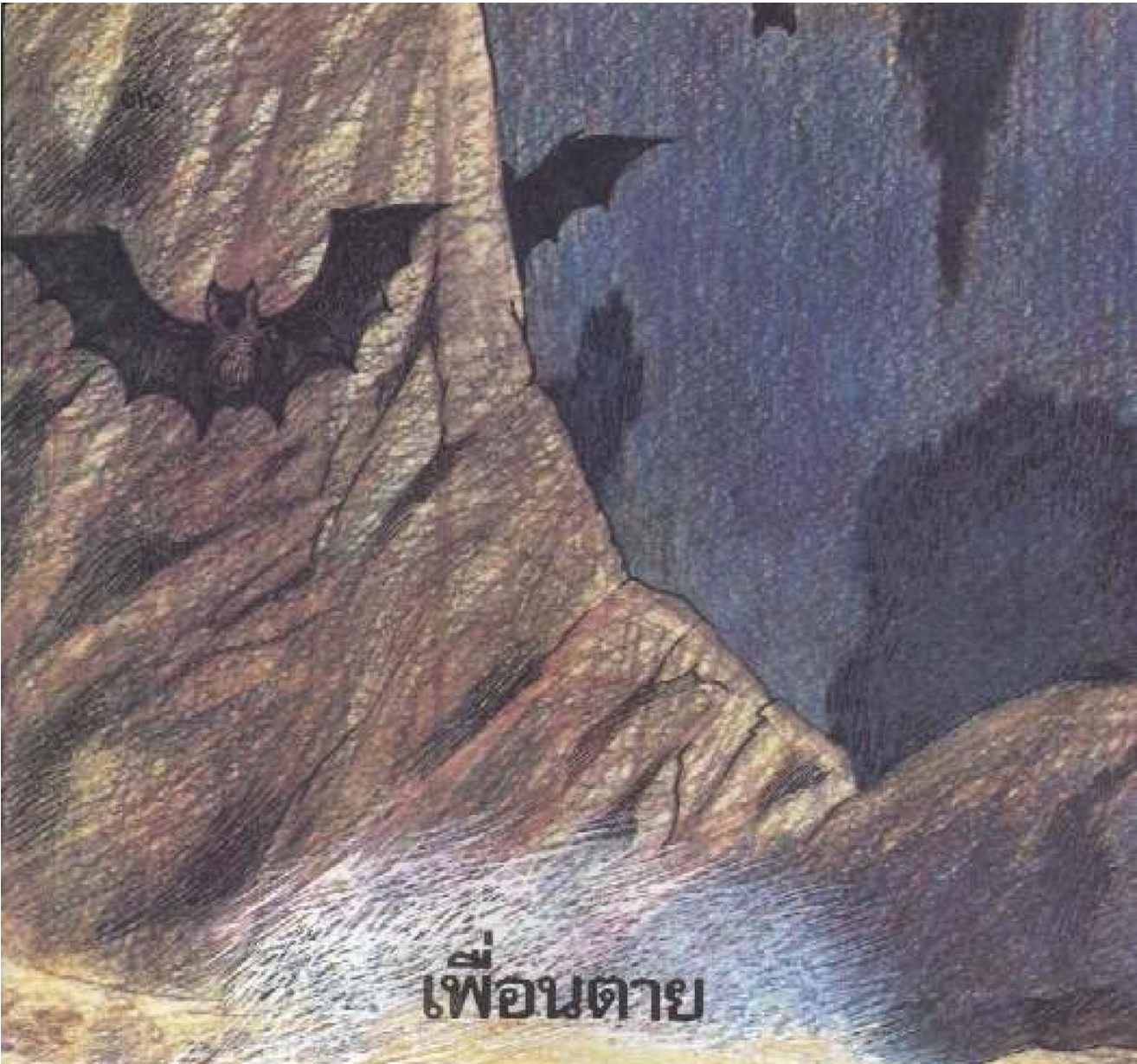
ตั้งกรีนกรีนทั่วดวงดอย
แล้วกระหน่ำซ้ำลงมา
เห็นเป็นภาพวาบเข้าตา
วิ่งสู่ผาเพื่อหลบฝน
คอยระวังนายของตน
หนาวสะท้านสะท่อนใจ

ฝนสาดเข้ามาถึง
ควรรหาที่ปลอดภัย
ทั้งสองมองเห็นถ้ำ
ฟ้าดินเหมือนจะถล่ม
ฝนตกข้างเนินนาน
พลัดพรากจากพวกพ้อง

เมธีจึงชวนสมัย
กำบังฝนพ่นลมแรง
ดีใจล้ำเข้าแอบแฝง
ให้ติดฝนแสนหม่นหมอง
ป่าสงสารเด็กทั้งสอง
คออ่อนพับม้วยหลับไป

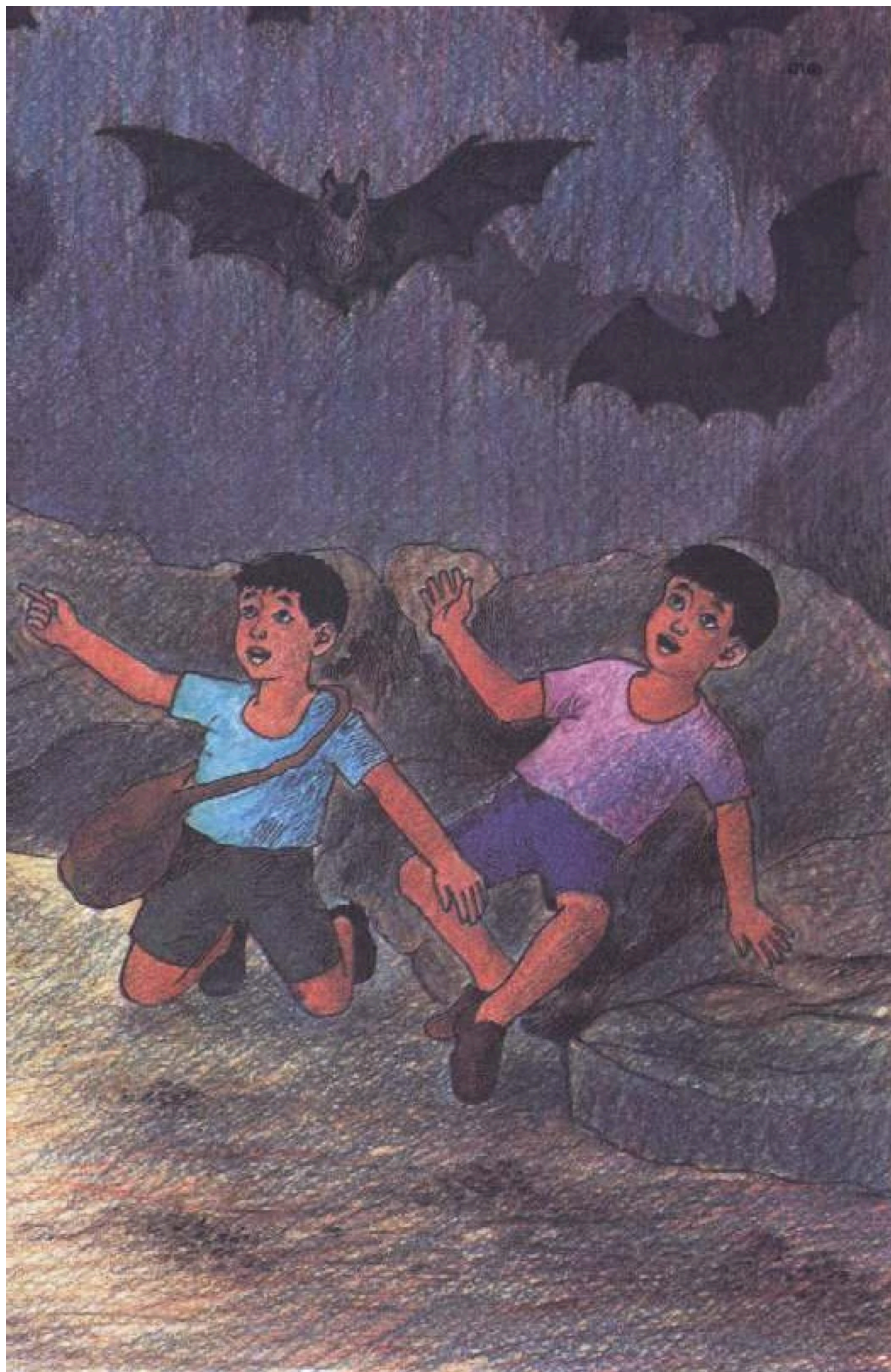

เพื่อนตาย

พื้บพื้บเสียงอะไร
คล้ายนกตัวดำดำ
เกาะอยู่เพดานถ้ำ
เป็นกลุ่มแลไหวไหว
สมัยตกใจนัก
คงเป็นถ้ำผีสิง
เมธีสะอื้นตัน
ลืมตาหน้าเหงนงเขย

บินขวักไขว่อยู่ในถ้ำ
ตาแดงก้ำน้ำพรันใจ
ห้อยหัวดำเท้าเกาะไว้
กลืนเหม็นสาบเสียจริงจริง
ปลุกเพื่อนรักอย่าประวิง
น่ากลัวยิ่งอย่าอยู่เลย
ไม่แค้นขึ้นเหมือนอย่างเคย
คู่สัตว์ร้ายใจรอนรอน

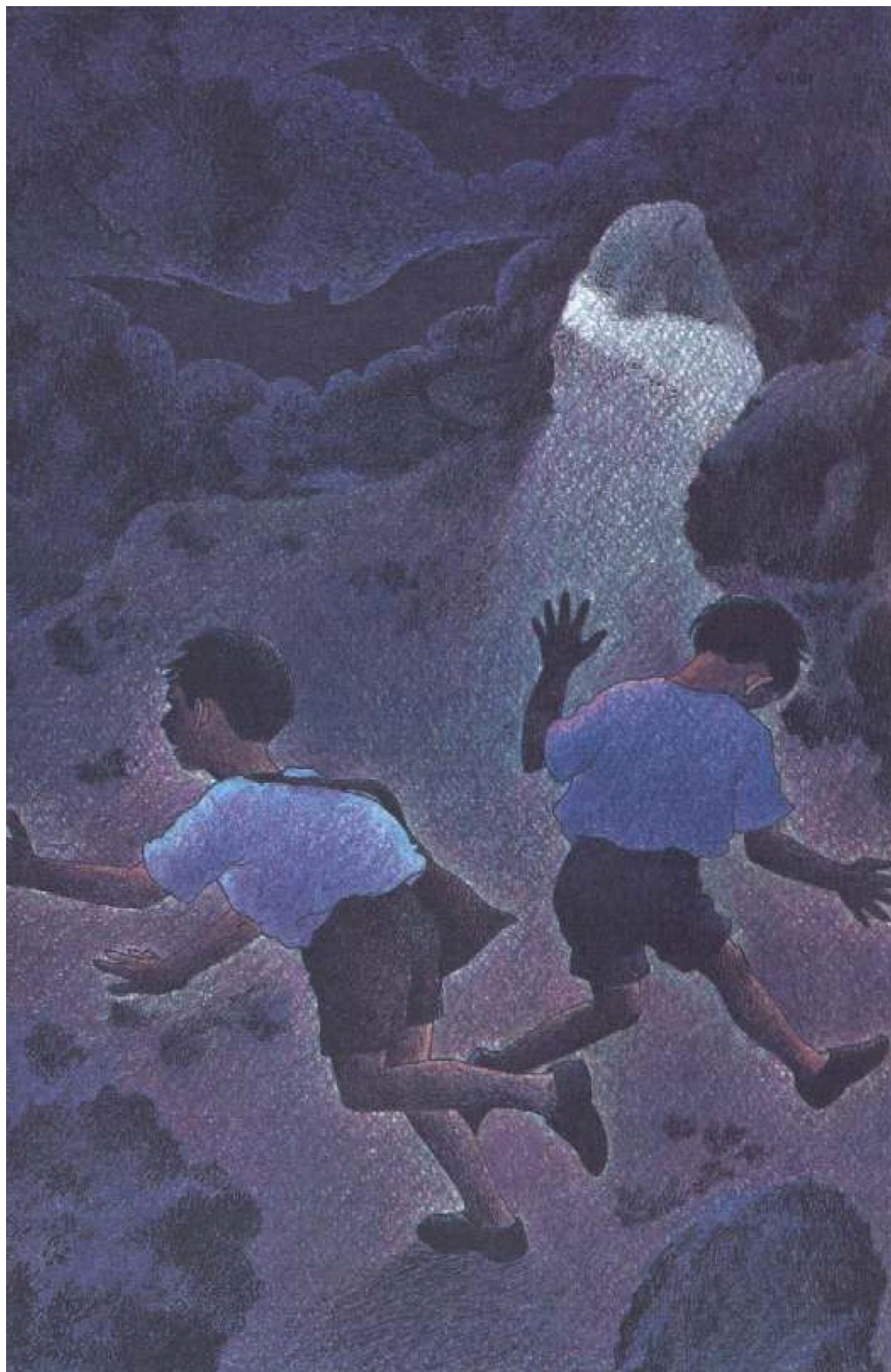

อ้อ เป็นฝูงค้างคาว
 กลางคืนจะบินว่อน
 กินแมลงและผลไม้
 เวลามันโฉบบิน
 ชาวบ้านชักตะขาบ
 กลางคืนมันบินวน

ทนไต่ตัวหนึ่งขยับ
 ทำให้ทั้งฝูงว่อน
 สมัยร้องมันเอาแน่
 ถลาชนเมธีพลัน
 แข็งขาก็ถลอก
 จิตใจแสนสับสน

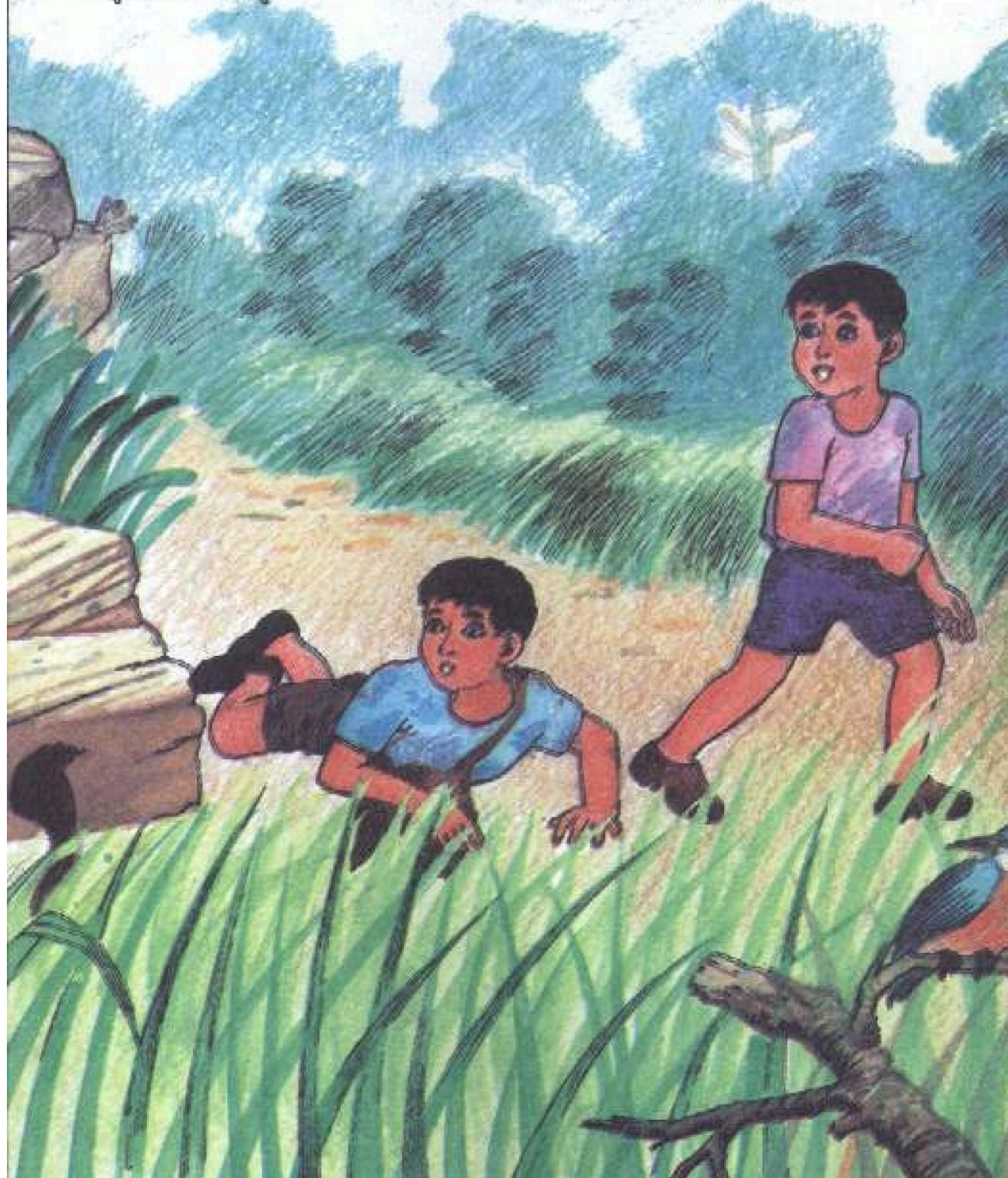
เกาะเป็นราวคู่สลอน
 คู่ภายนอกออกหากิน
 สวนลำไยอควายสิ้น
 ร้องเสียงดังฟังชอบกล
 เพื่อกำราบให้หลิภัน
 แต่กลางวันมันพักผ่อน

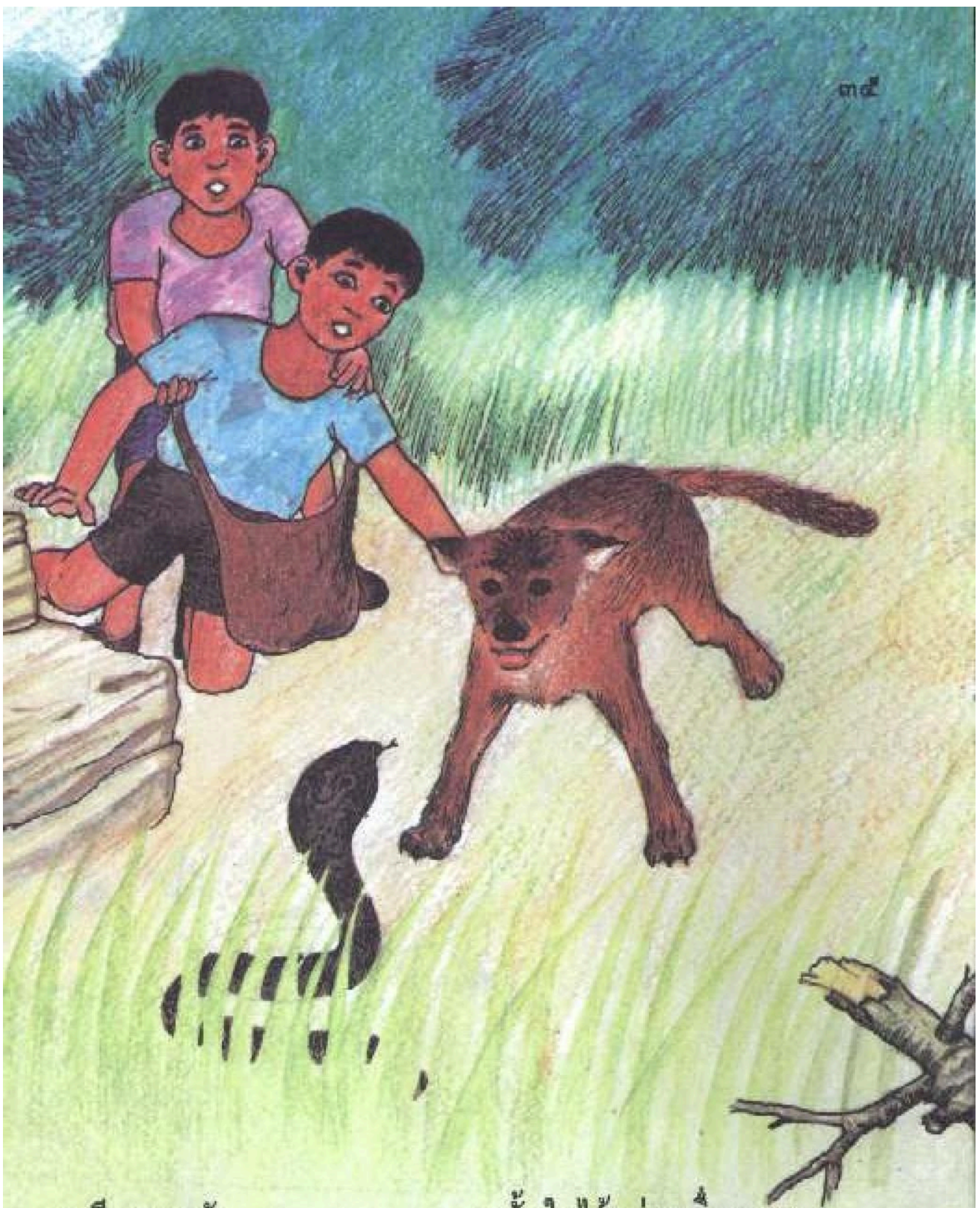
บินพื้บพื้ขึ้นมาก่อน
 บินโฉบเฉี่ยวพลัน
 ถ้าจะแย่งลูกถลัน
 กลัวตัวสั้นทั้งสองคน
 เกลียดขัดยอกทั่วสกันธ์
 วังลูกกลนหนีทันใด

วิ่งออกมานอกถ้ำ
เมธีเหลียวมองไป
เพราะว่าข้างสมัย
ถูกไล่เป็นงูเห่า

สมัยจะมาข้างหินใหญ่
ต้องตกใจตัวสั่นเทา
มีงูใหญ่หลบบังเงา
แผ่แม่เบี้ยจ้องมองมา

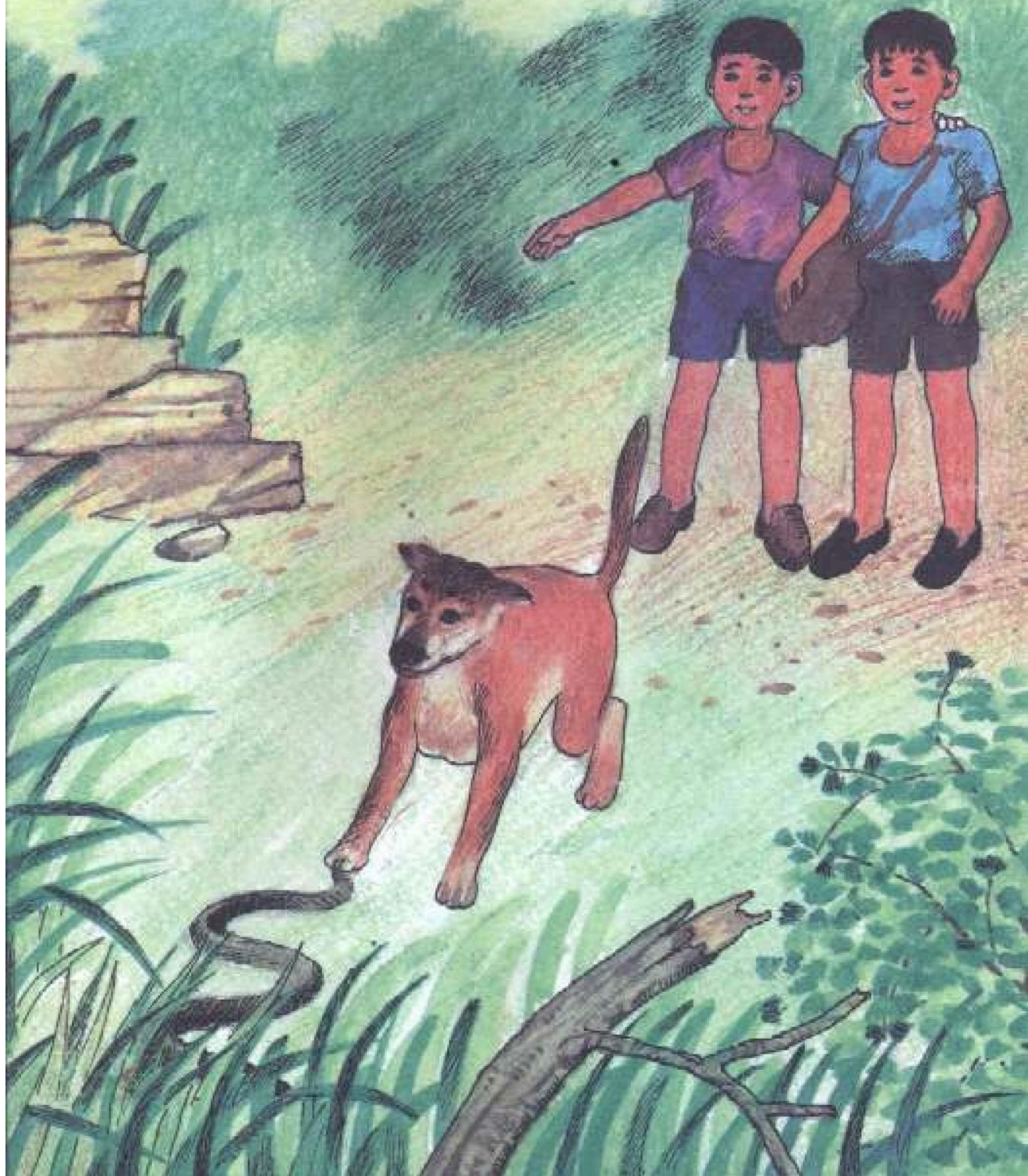

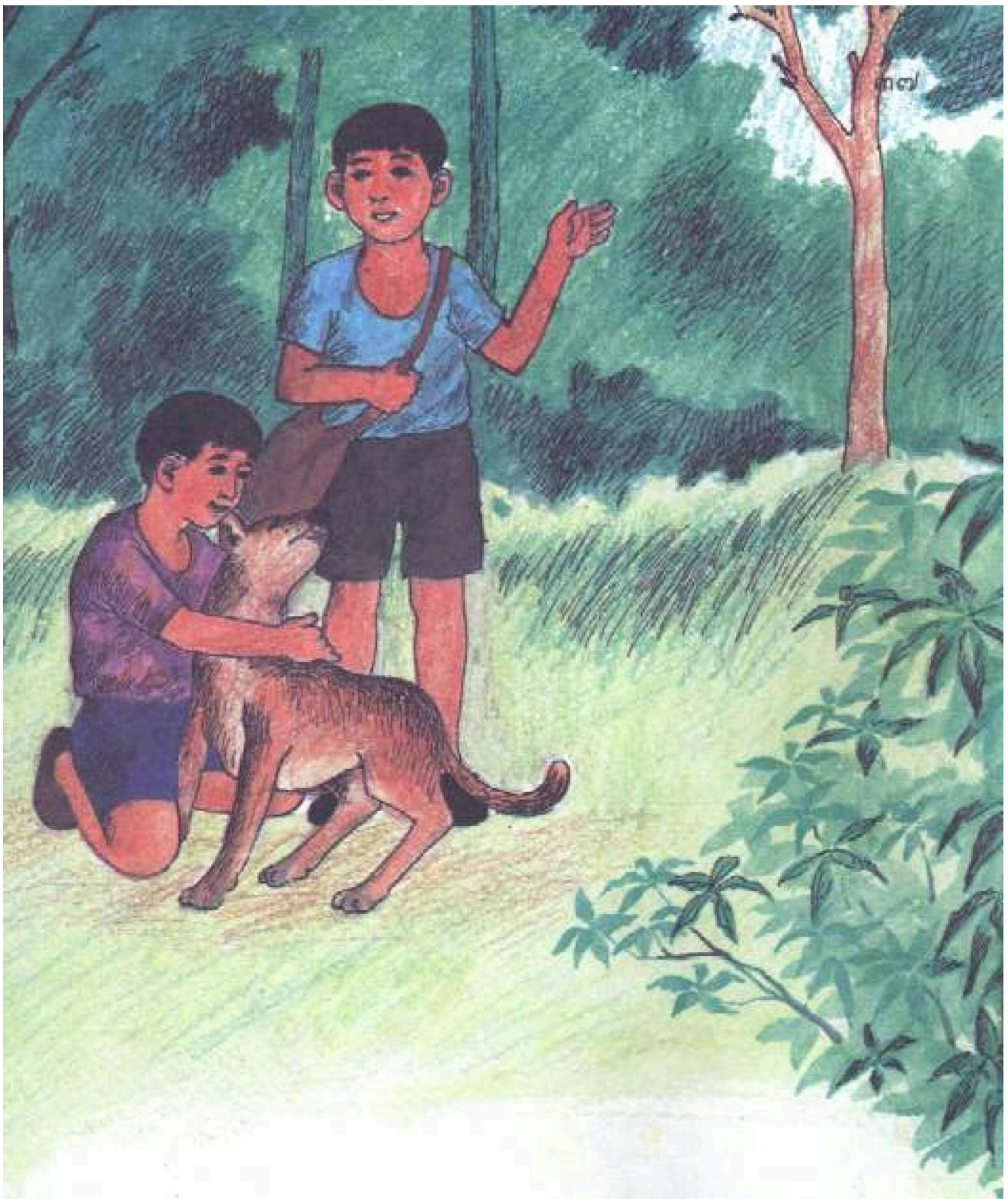
เมธีบอกสมัย
งูใหญ่จ้องคอยทำ
งูเห็นสายหัวหา
เมธีเห็นจวนเจียน

ก้านใจไว้อย่าเคลื่อนไหว
สี่ตาเห่าวิ่งวนเวียน
เจ้าสี่ตาฉวัดเฉวียน
คว่ำสมัยไม่งงัน

สี่ดาทำท่าขู่
งูฉกสี่ดาพลัน
สี่ดาดังท่าใหม่
งูเห็นท่าไม่ดี

เท่าไล่งูกระโชกกระชั้น
หมาไม่หวั่นหันหลบหนี
กรรโชกไล่เท่าถึถึ
รีบเลื้อยหนีเข้าพงรก

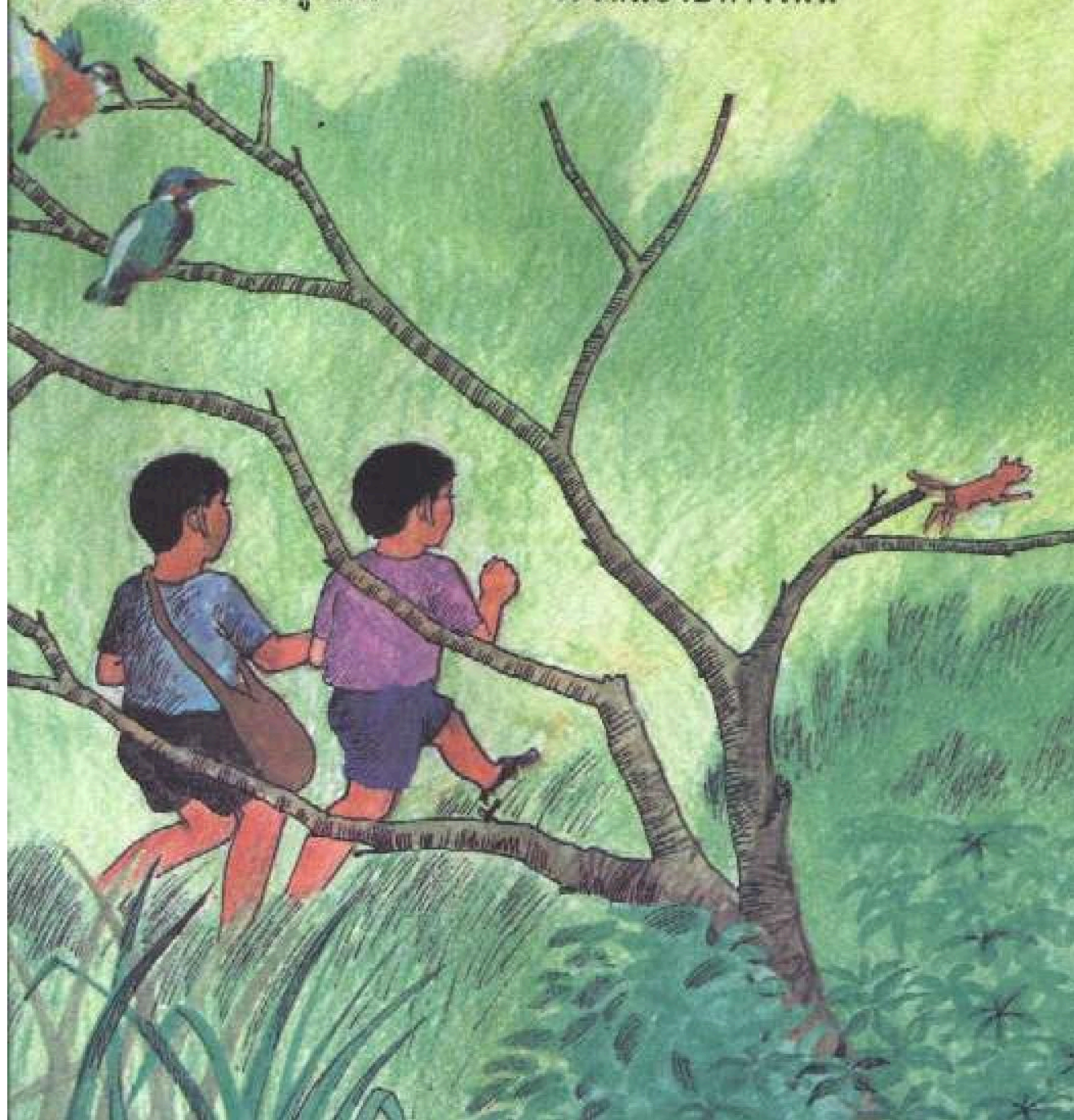

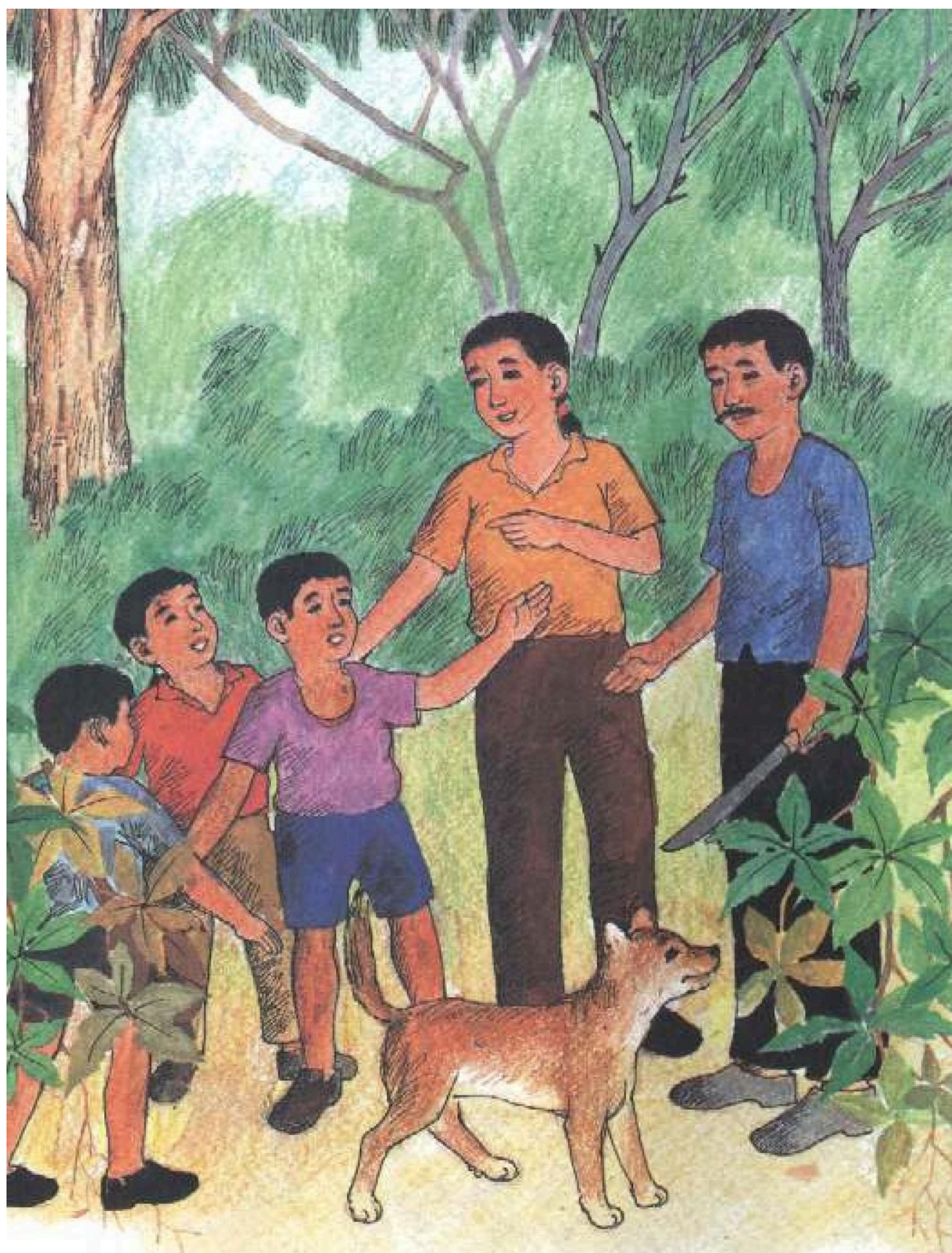
เมธีและสมัย
กอดหมาไว้กับอก
เก่งแท้เจ้าเพื่อนยาก
ขาดเจ้าเราคงตรม

ค่อยโล่งใจหายตระหนก
พลางคบหัวแล้วกล่าวชม
กล้าหาญมากน่านิยมน
ขบใจจริง ขบใจจริง

สองเกลอและเพื่อนตาย
ฝ่าพงไม้้อยอิ่ง
แน่นแล้วเป็นเสียงฟ่อ
เร็วเข้าเจ้าสิดา
ฟ่อกรับ หมออยู่
ฟ่อกรับ ฟ่ออยู่ไหน

รีบผันผายราวกับวี่ง
อินเสียงกู่แว่วแว่วมา
ไม่วีรอรีบตามหา
อย่ารอช้านำหน้าไว
เสียงเมธีตะโกนไป
เร็วสมัขไปทางโน้น

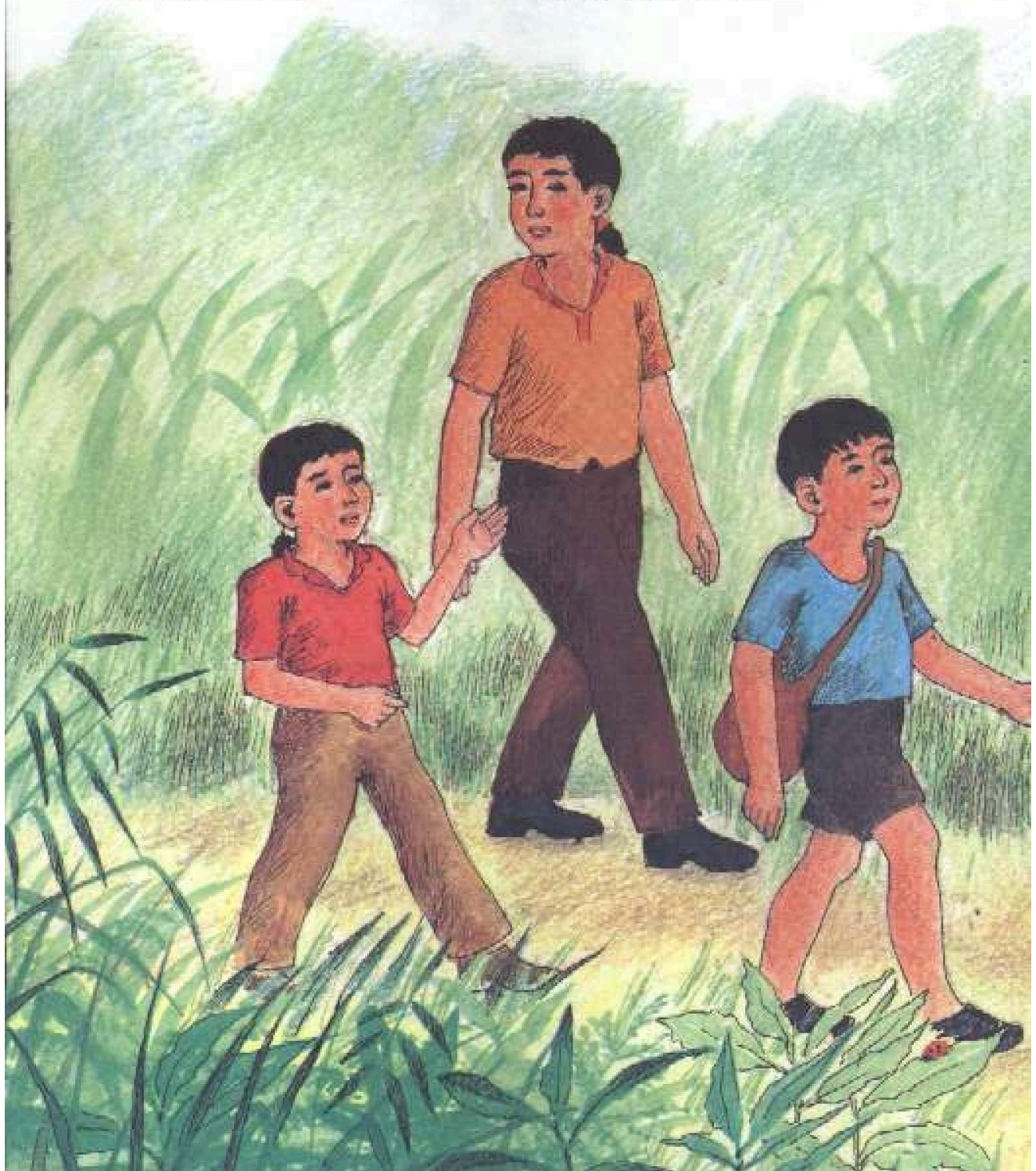

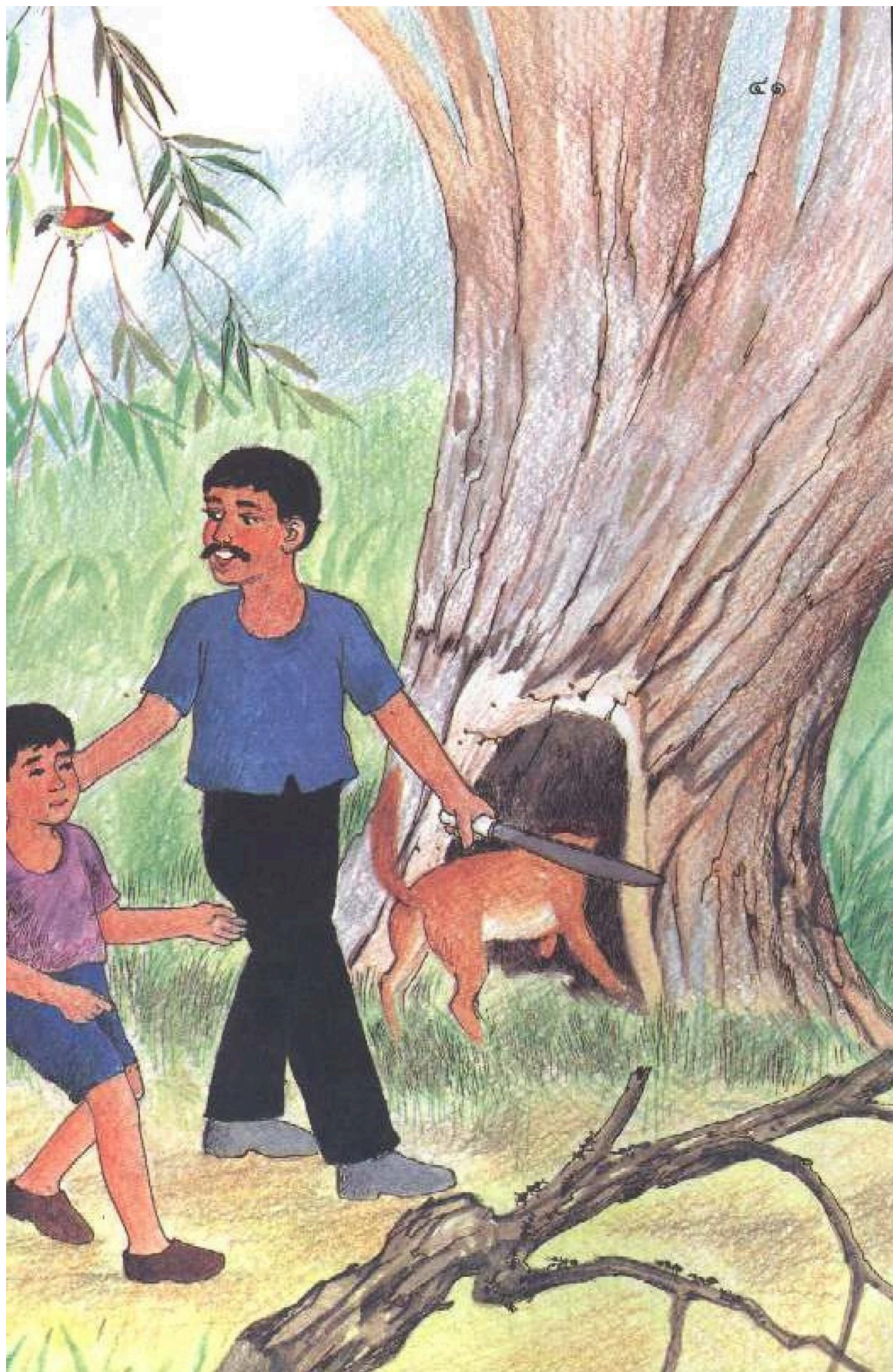
ประเดี๋ยวจึงเห็นพ่อ
พ่อแม่เข้าปลอบโยน

ไม่รีรอแทบกระโจน
ทุกทุกคนต่างยินดี

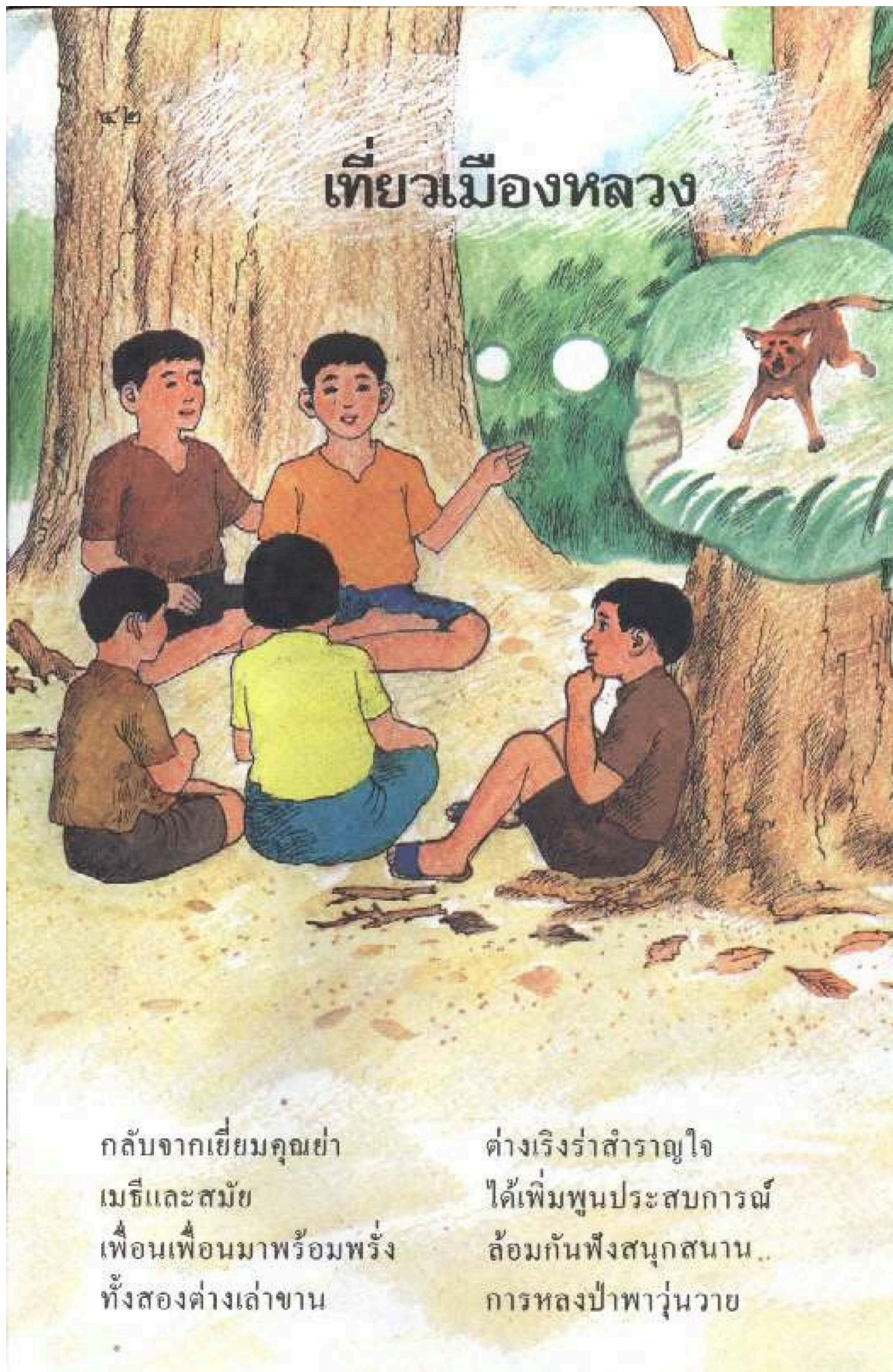
พ่อพาออกจากป่า
เข้าป่าดงพงพี
ไม่ควรเถลไถล
ทั้งสองเจ้าจงจำ

พร้อมบอกว่าตามมานี้
จรีตามผู้นำ
อาจมีภัยเข้ากราบกล้า
คำพ่อไว้ให้จงดี

เที่ยวเมืองหลวง

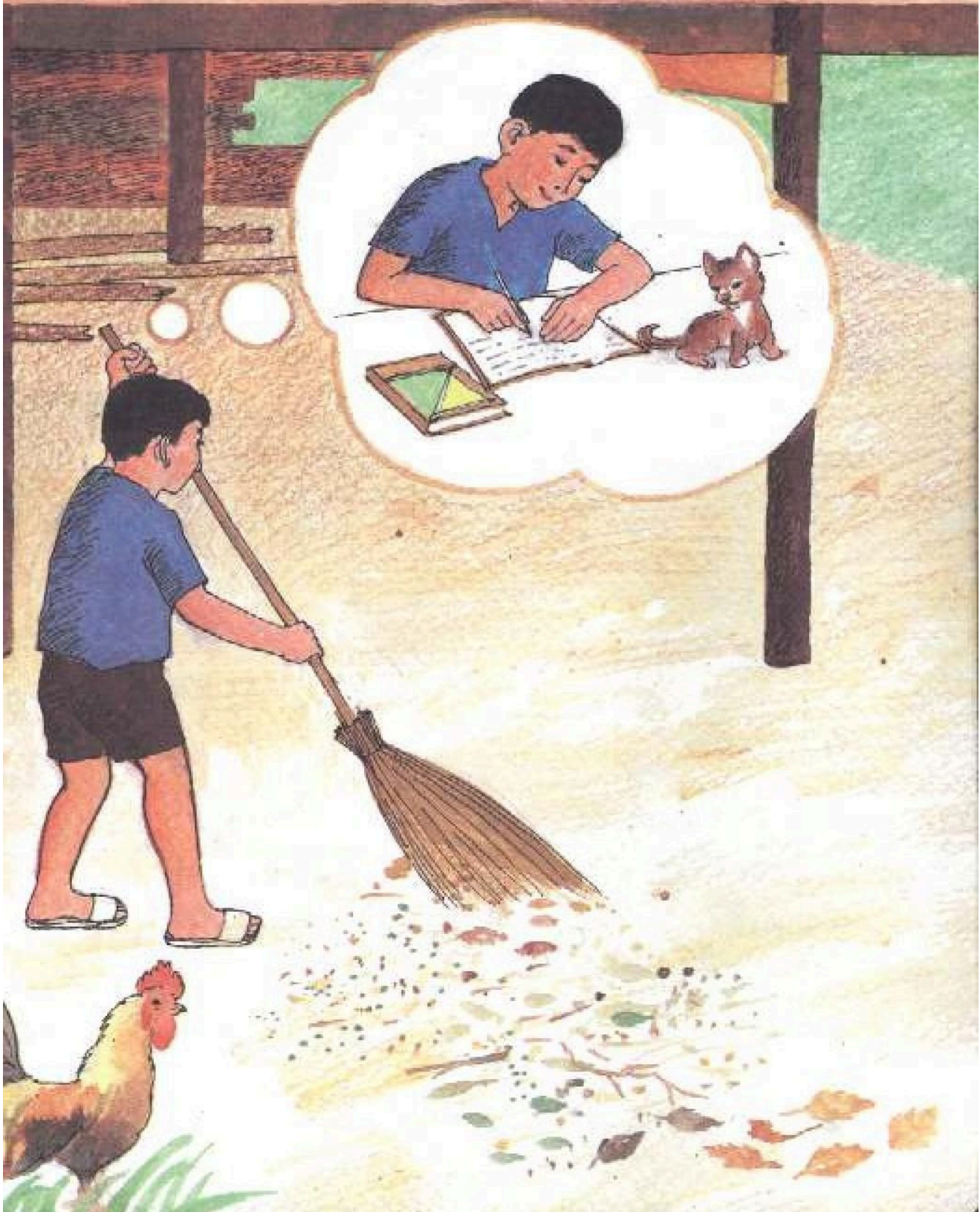

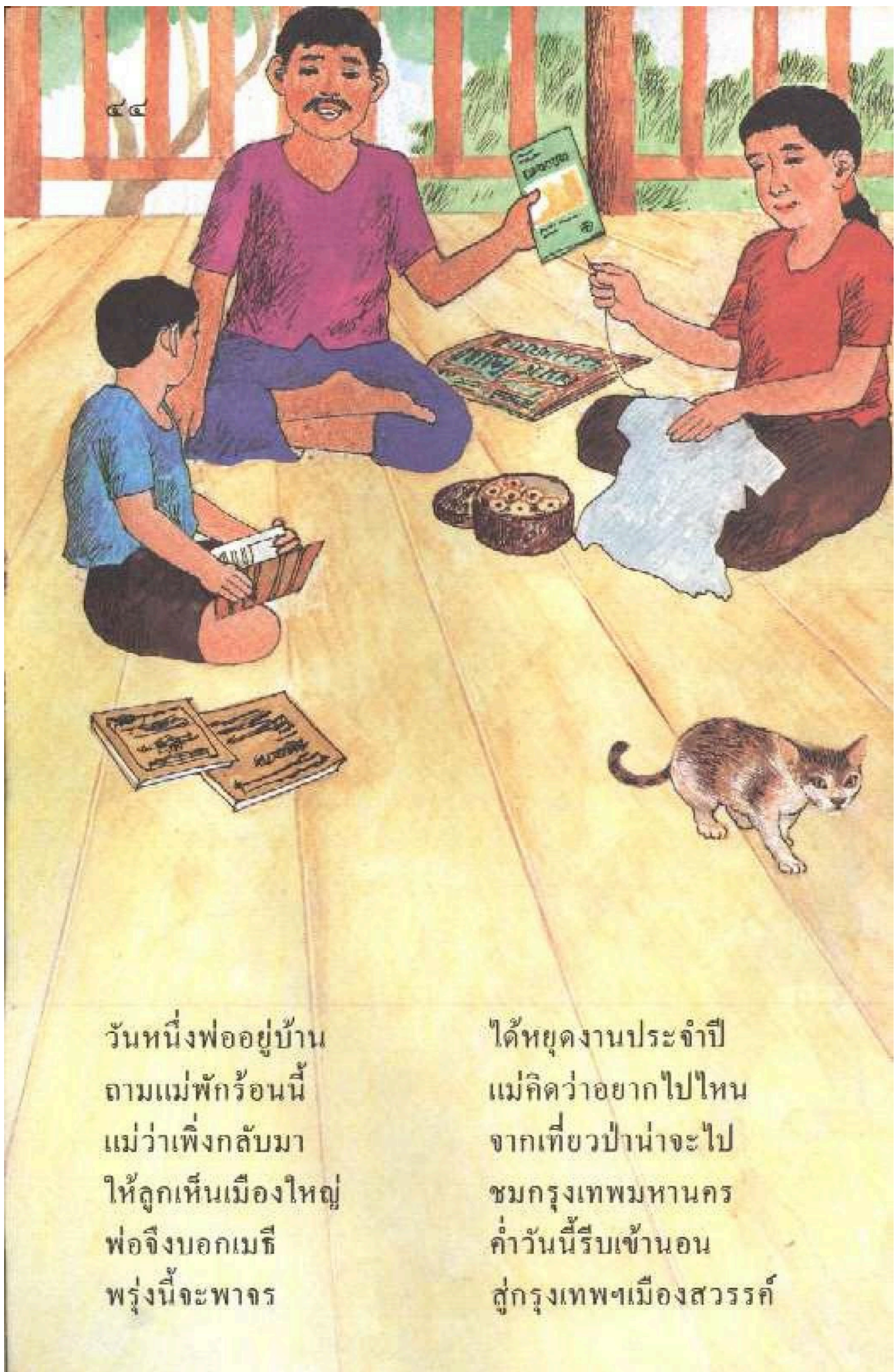
กลับจากเยี่ยมคุณย่า
เมธีและสมัย
เพื่อนเพื่อนมาพร้อมพรั่ง
ทั้งสองต่างเล่าขาน

ต่างเรีงร่ำสำราญใจ
ได้เพิ่มพูนประสบการณ์
ล้อมกันฟังสนุกสนาน..
การหลงป่าพาว่านวาย

เมธีแม่ปดเรียน
งานบ้านก็มากมาย

ฝึกอ่านเขียนไม่เหนงหน่าย
เมธีช่วยด้วยยินดี

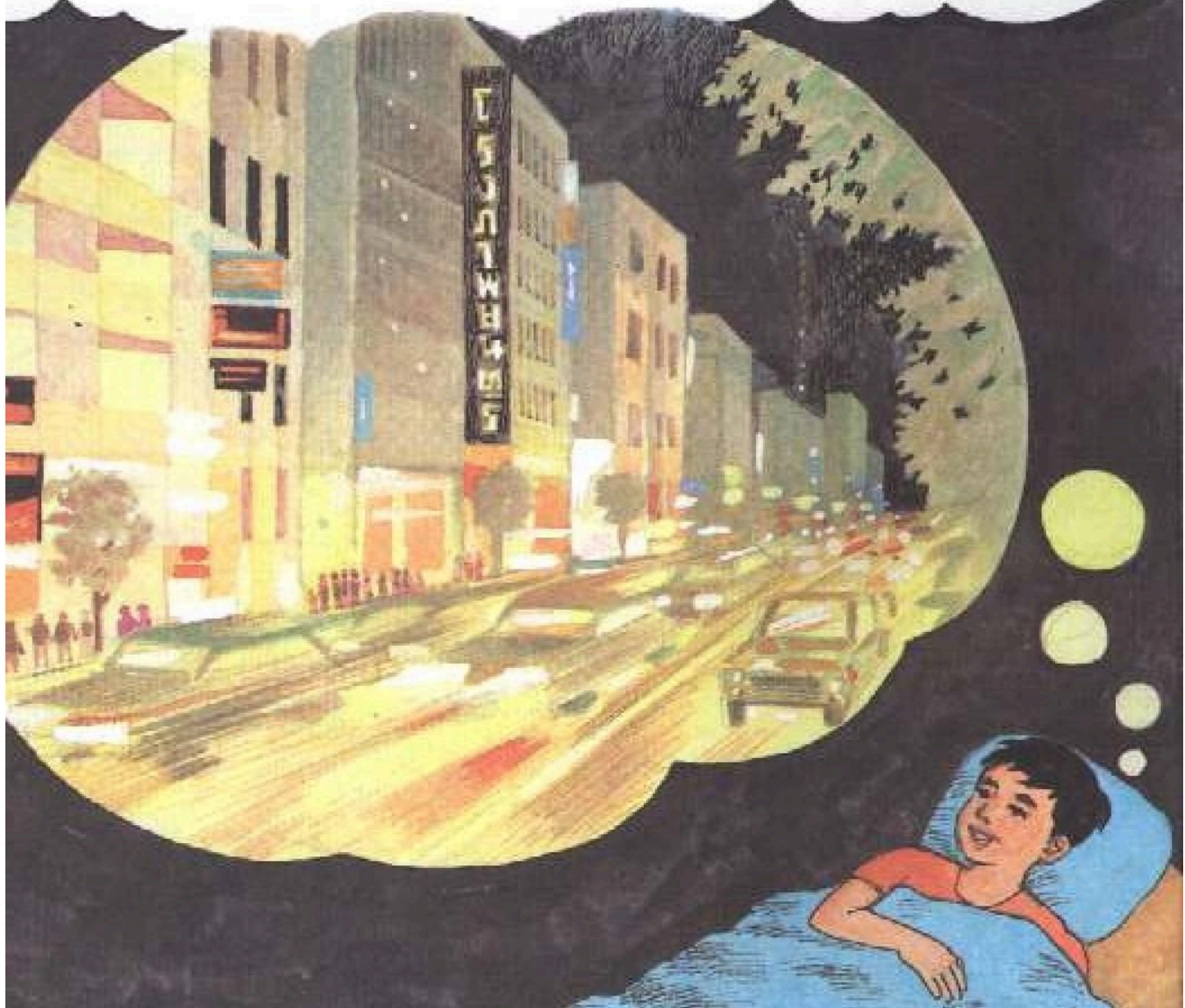

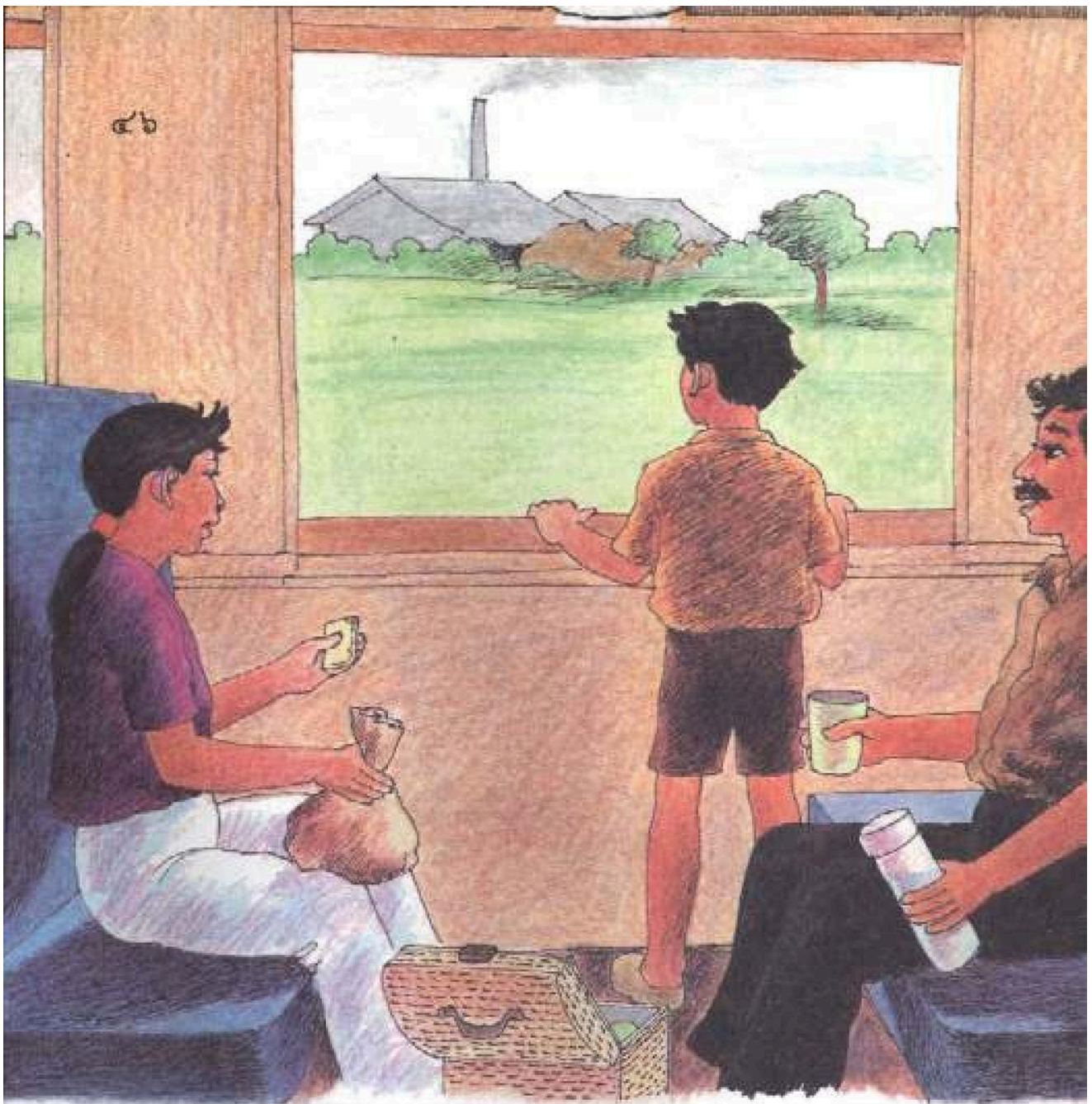
วันหนึ่งพ่ออยู่บ้าน
ถามแม่พักร่อนนี้
แม่ว่าเพิ่งกลับมา
ให้ลูกเห็นเมืองใหญ่
พ่อจึงบอกแม่
พรุ่งนี้จะพาจ

ได้หยุดงานประจำปี
แม่คิดว่าอยากไปไหน
จากเที่ยวบ้านจะไป
ชมกรุงเทพมหานคร
คำวันนี้รีบเข้านอน
สู่กรุงเทพฯเมืองสวรรค์

เมธีดีใจล้ำ
 กรุงเทพฯ ฯ เมืองหลวงนั้น
 เป็นเมืองที่สวยงาม
 รวดราเล่นขวกไขว่
 การค้าก็คึกคัก
 ไฟสว่างยามราตรี
 เมธีนอนคิดเล่น
 พรุ่งนี้แล้วสิหนา

นึกถึงคำครูสอนพ่้าน
 เจริญจริงยิ่งเมืองใด
 มีดีگرامทันสมัย
 ถนนใหญ่กว้างขวางดี
 น่าดูนักของมากมี
 มีแสงสีละลานตา
 ลมพัดเย็นเพลินอุรา
 เราจะได้ไปเที่ยวชม

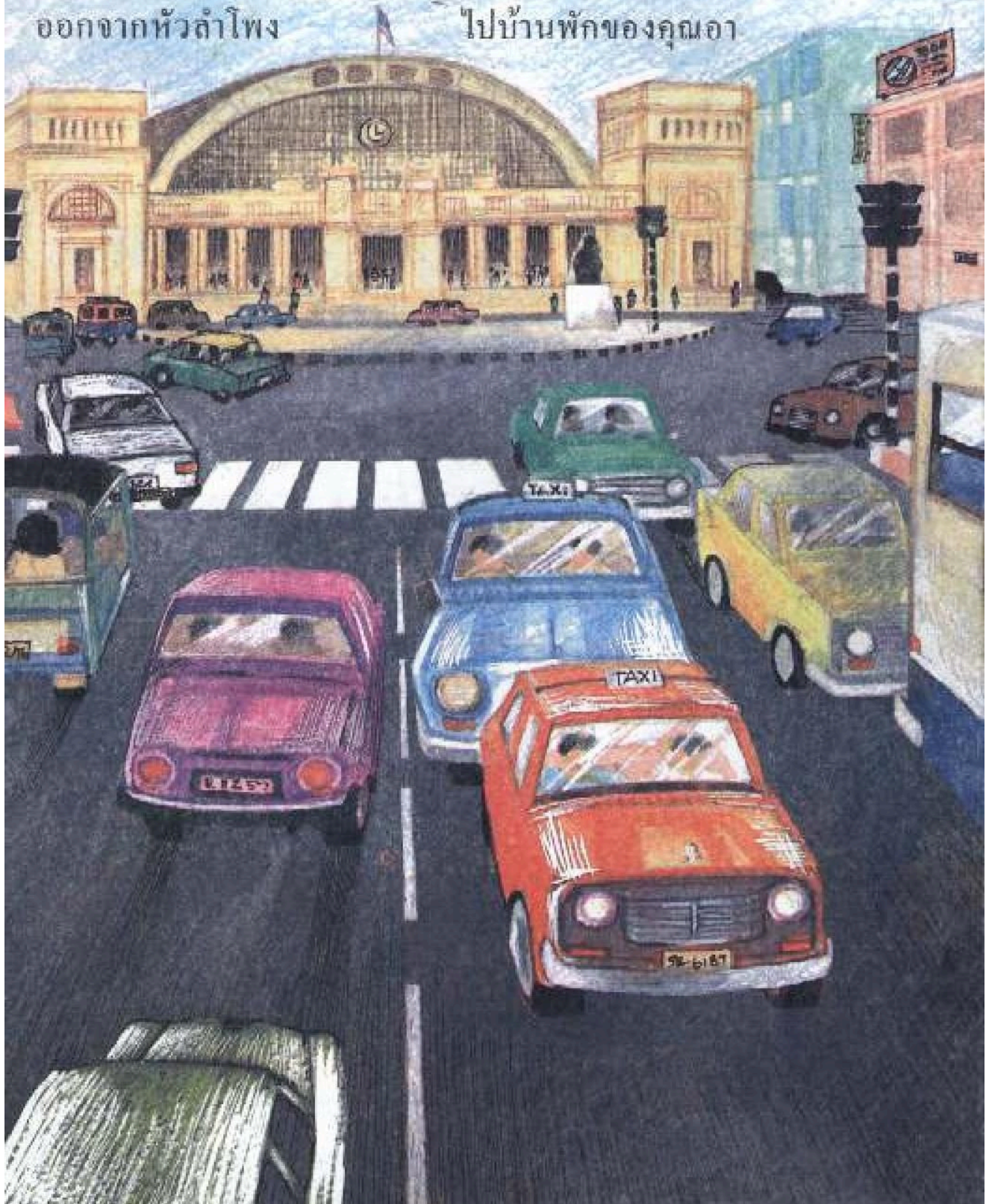

รุ่งขึ้นพากันไป
ผลไม้และขนม
ซึกซึกเสียบรถไฟ
หมูไม้แลสล่าง

ขึ้นรถไฟนั่งกินลม
แม่เตรียมไว้กินกลางทาง
รถแล่นไปแต่รุ่งสาง
ไร่นาสวนล้วนรื่นรมย์

ถึงเมืองในตอนบ่าย
ขวัคไขว้ไม่น่าชม
เมธีว่าอากาศ
ออกจากหัวลำโพง

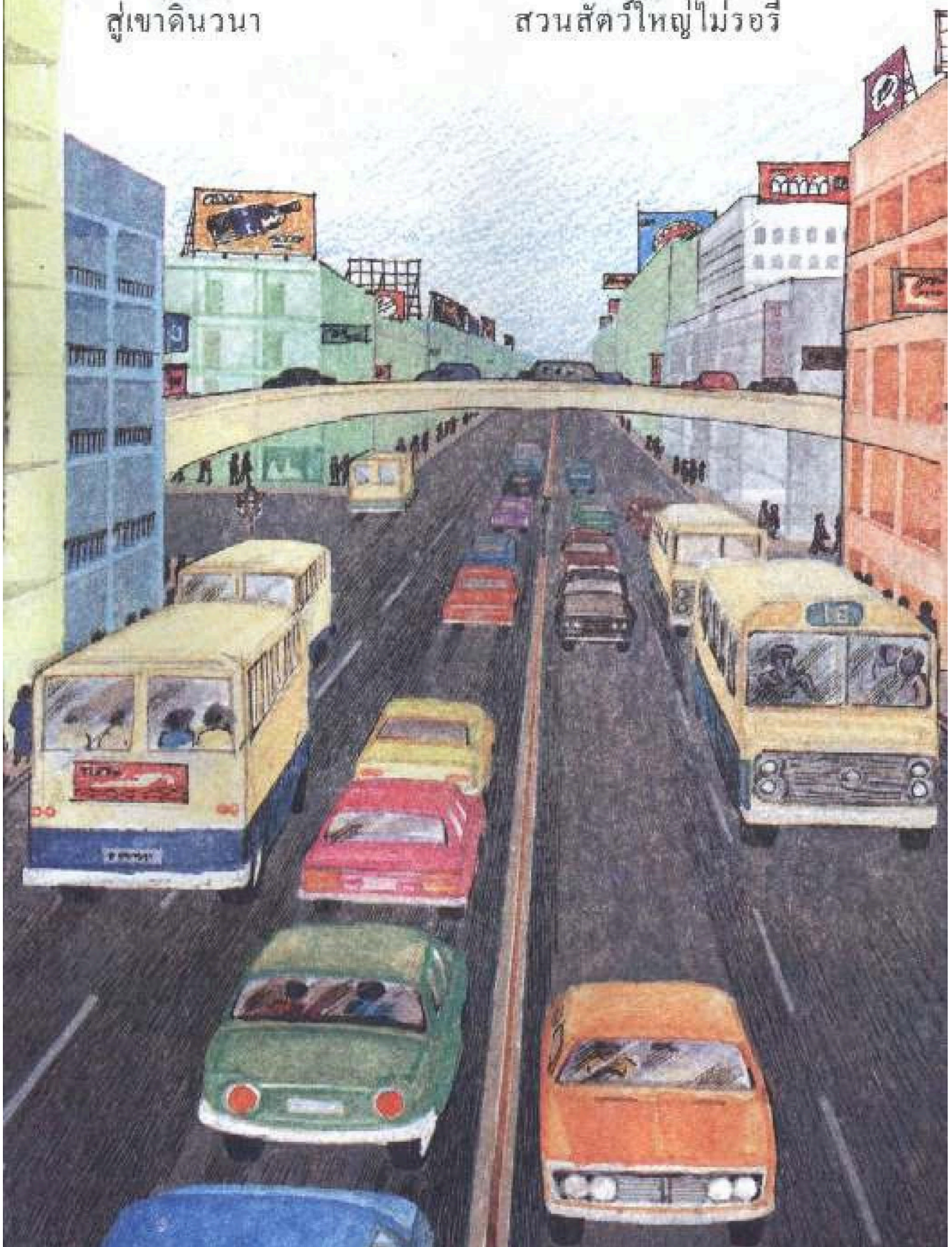
รถมากมายเสียงคนขรม
เห็นควันพลุ้งคลุ้งโขมง
ไม่สะอาดและปลอดโปร่ง
ไปบ้านพักของคุณอา

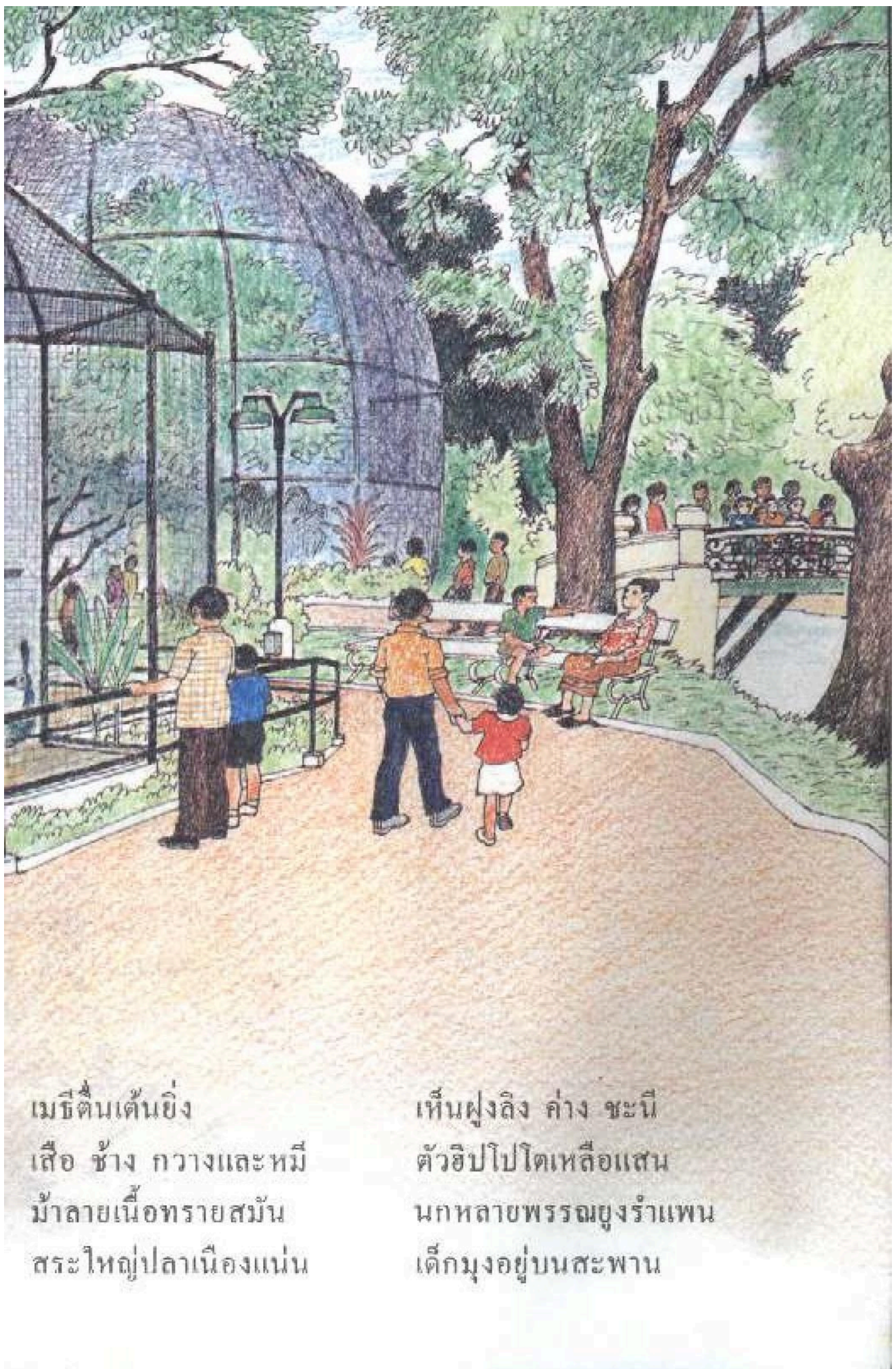

๔๘

รุ่งขึ้นออกจากบ้าน
สู่เขาดินวนา

นั่งรถผ่านย่านการค้า
สวนสัตว์ใหญ่ไม่รอรี

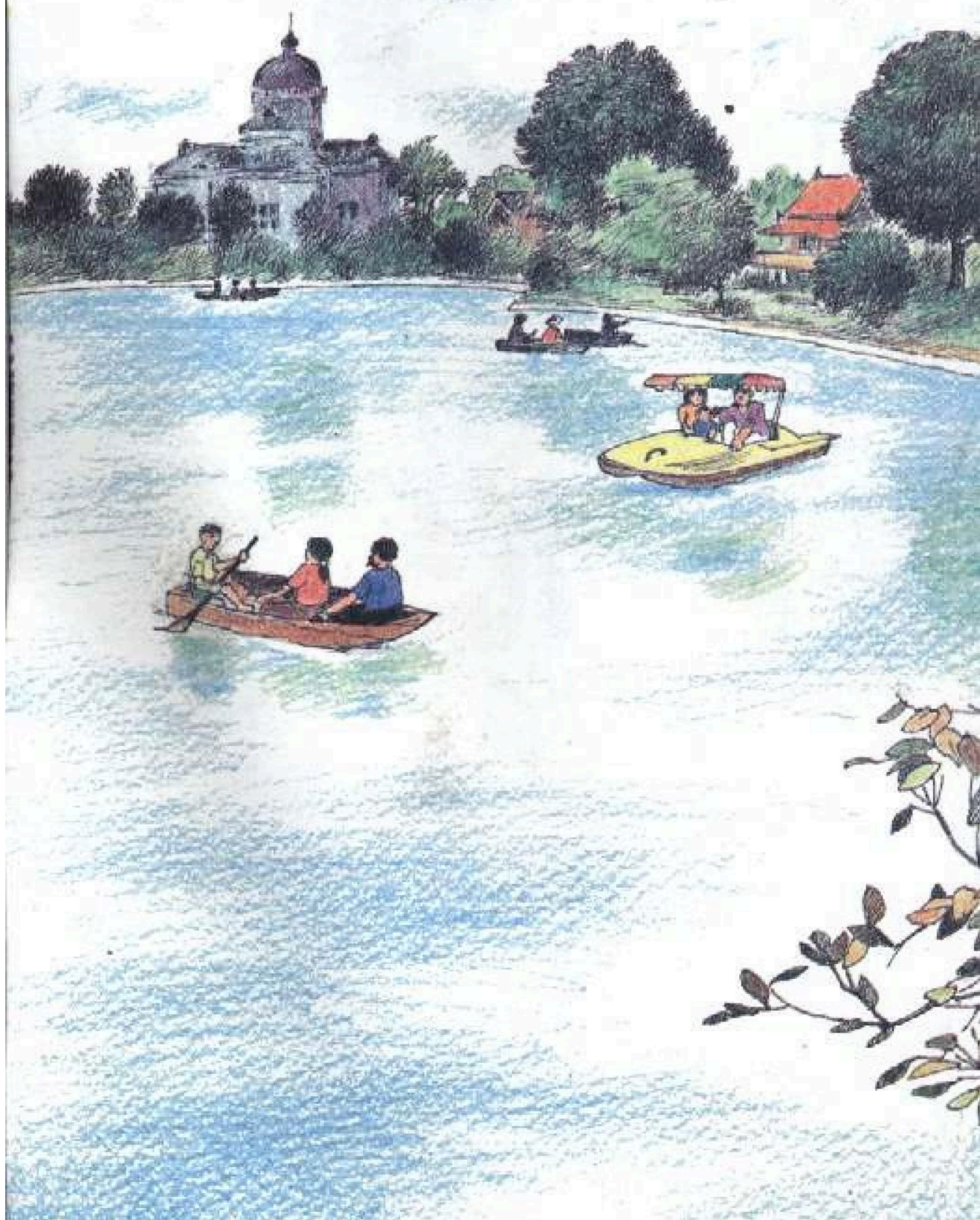
เมธิดินเดินยั้ง
เลื้อย ช้าง กวางและหมี
ม้าลายเนื้อทรายสมัน
สระใหญ่ปลาเืองแน่น

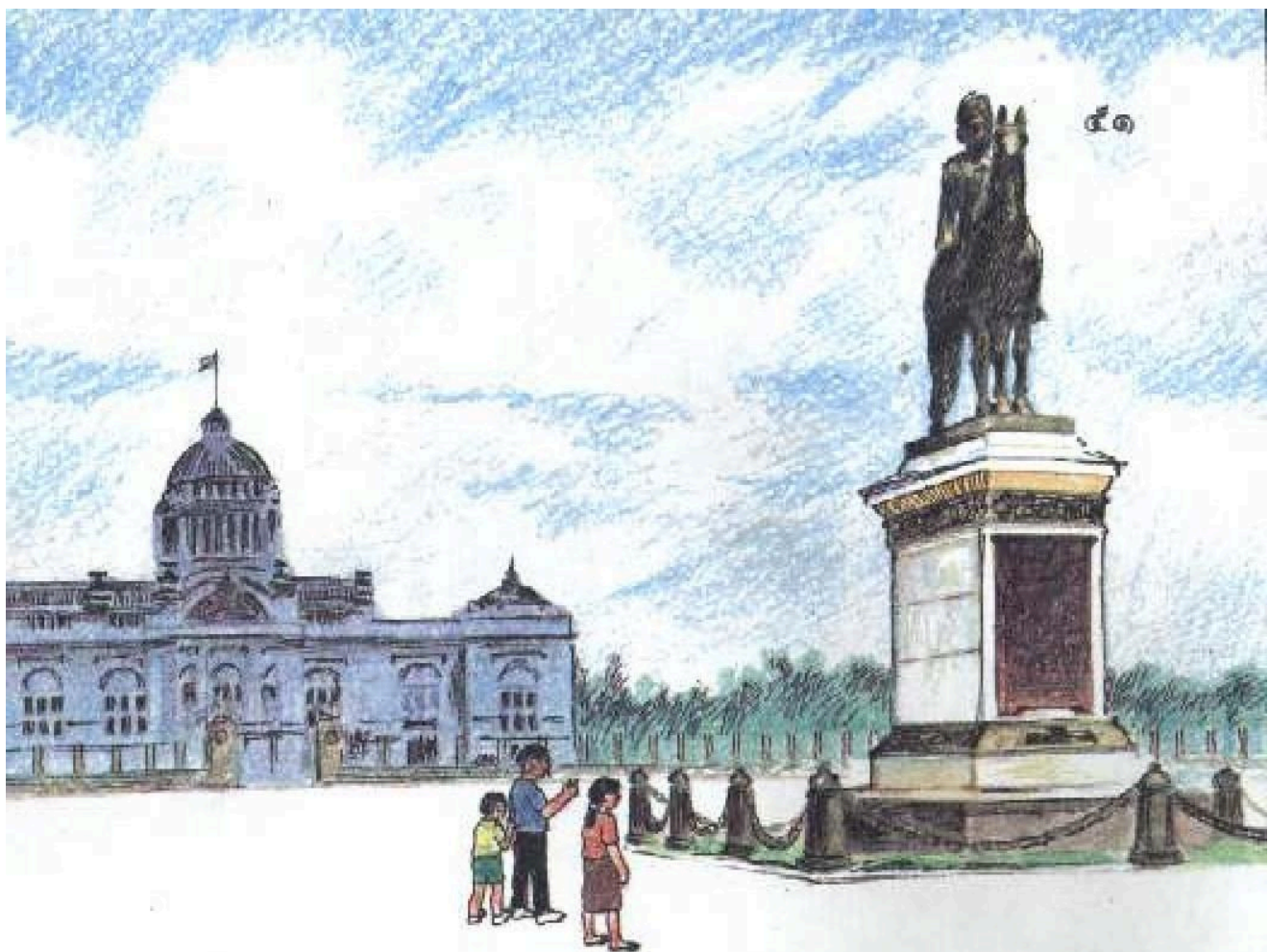
เห็นฝูงลิง ค้าง ชะนี
ตัวอูไปโตเหลือแสน
นกหลายพรรณขย่งรำแพน
เด็กมุงอยู่บนสะพาน

๕๐

เมธีพายเรือเล่น
พายเรือได้ไม่นาน

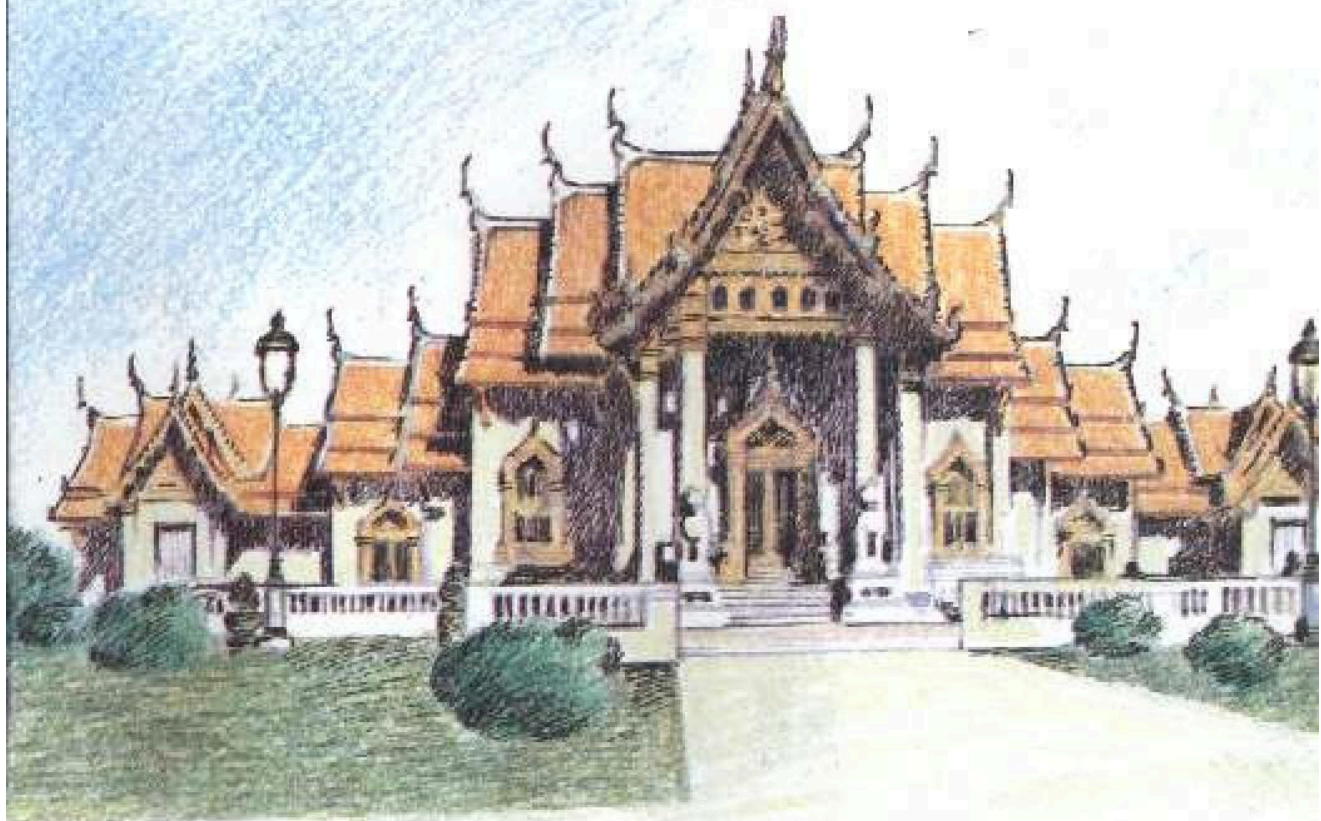
ลมพัดเย็นชวนชื่นบาน
แม่ชวนเดินรอบบริเวณ

ใกล้เคียงเขาดินนั้น
 กลางลานแสดดูเด่น
 พ่อแม่ยกมือไหว้
 เมธีกระซิบถาม
 พ่อบอกว่า นั่นละ
 พระองค์ทรงเลิกทาส
 ดึกใหญ่คู่อีพาร
 พ่อชี้พระที่นั่ง

มีรูปปั้นเห็นชัดเจน
 คนขี่ม้าสง่างาม
 แม่บอกให้ลูกทำตาม
 รูปปั้นใครคูองอาจ
 พระปิยมหาราช
 ให้เป็นไทได้ตั้งหวัง
 ตั้งตระหง่านอยู่ด้านหลัง
 อนันตสมาคม

โป่นวัดเบญจมบพิตร
 วัดนี้คนนิยม
 พระพุทธชินราช
 ได้เห็นเป็นบุญตา
 กราบพระนมัสการ
 ชื่นรทหาช้าไม่

เราควรคิดจะไปชม
 โบสถ์หินอ่อนงามนักหนา
 ช่างสามารถจำลองมา
 งามยิ่งล้ำค่าชมใด
 อยากอยู่นานแต่ต้องไป
 ผ่านถนนราชดำเนิน

วังหลวงคูเมืองชั้น
ยิ่งพิศก็ยิ่งเพลิน
ช่อฟ้าใบระกา
แดดส่องต้องหลังคา

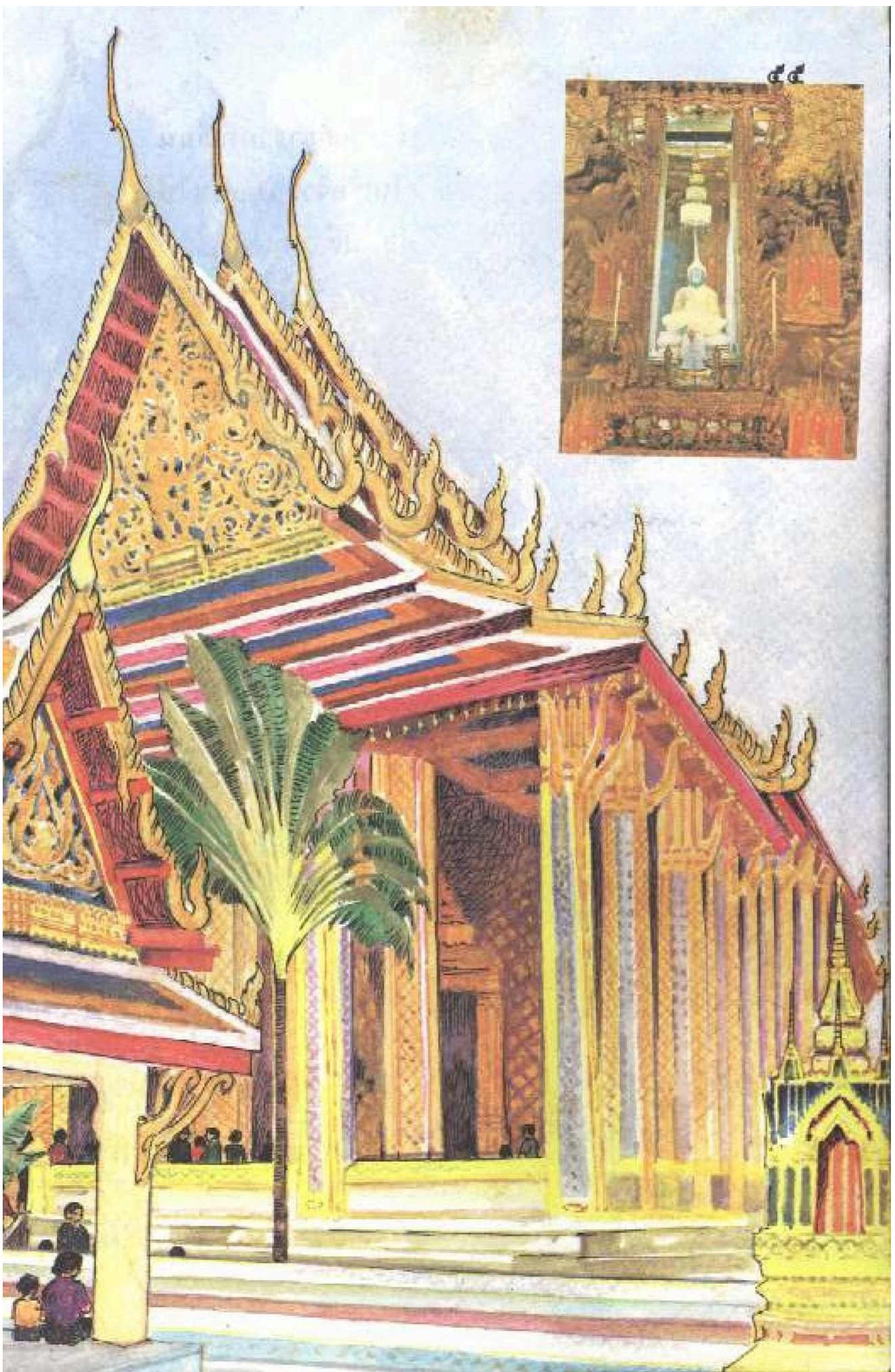
ลงรถพลับพากันเดิน
งามเหลือเกินจำเริญตา
สุดคำที่จะพรรณนา
คูแหว่วับสวยจับใจ

วัดพระแก้วมีพระแก้ว
ระเบียงรอบโบสถ์ใหญ่

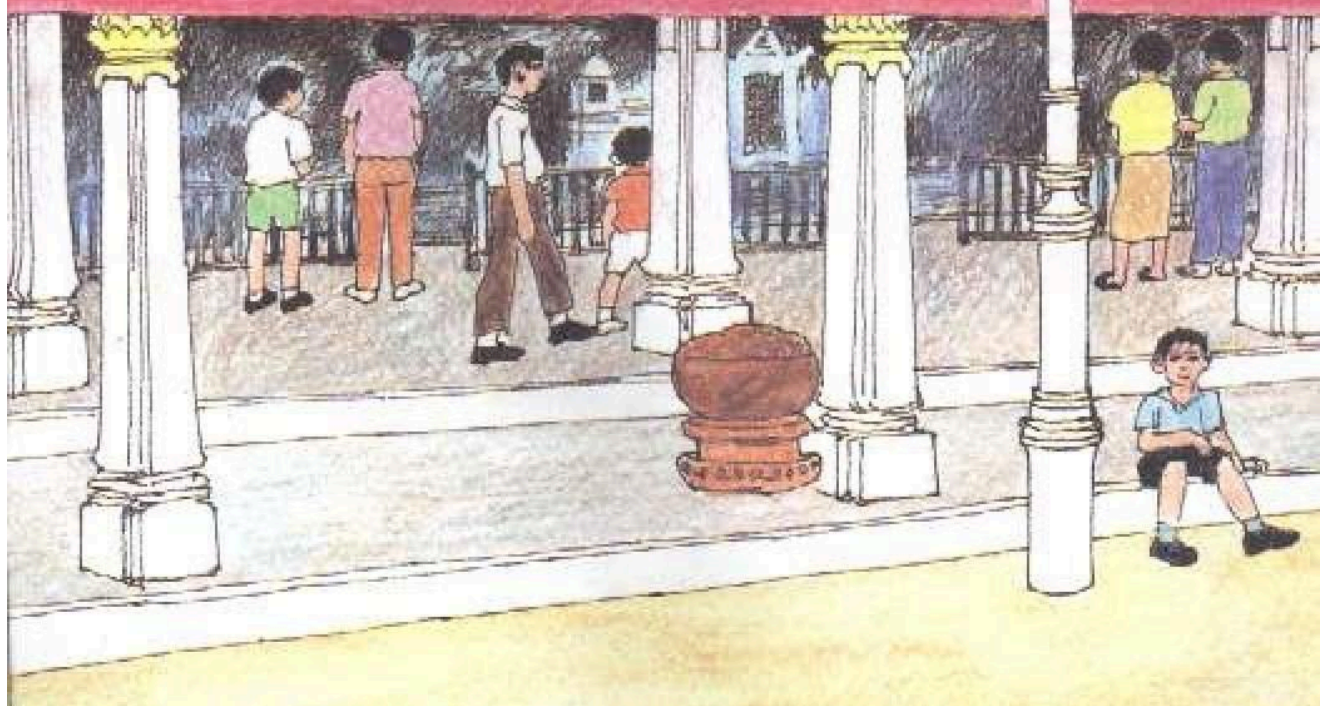
งามเพริศแพรวเจี้ยวสดไส
มีภาพเรื่องราวเกียรติ

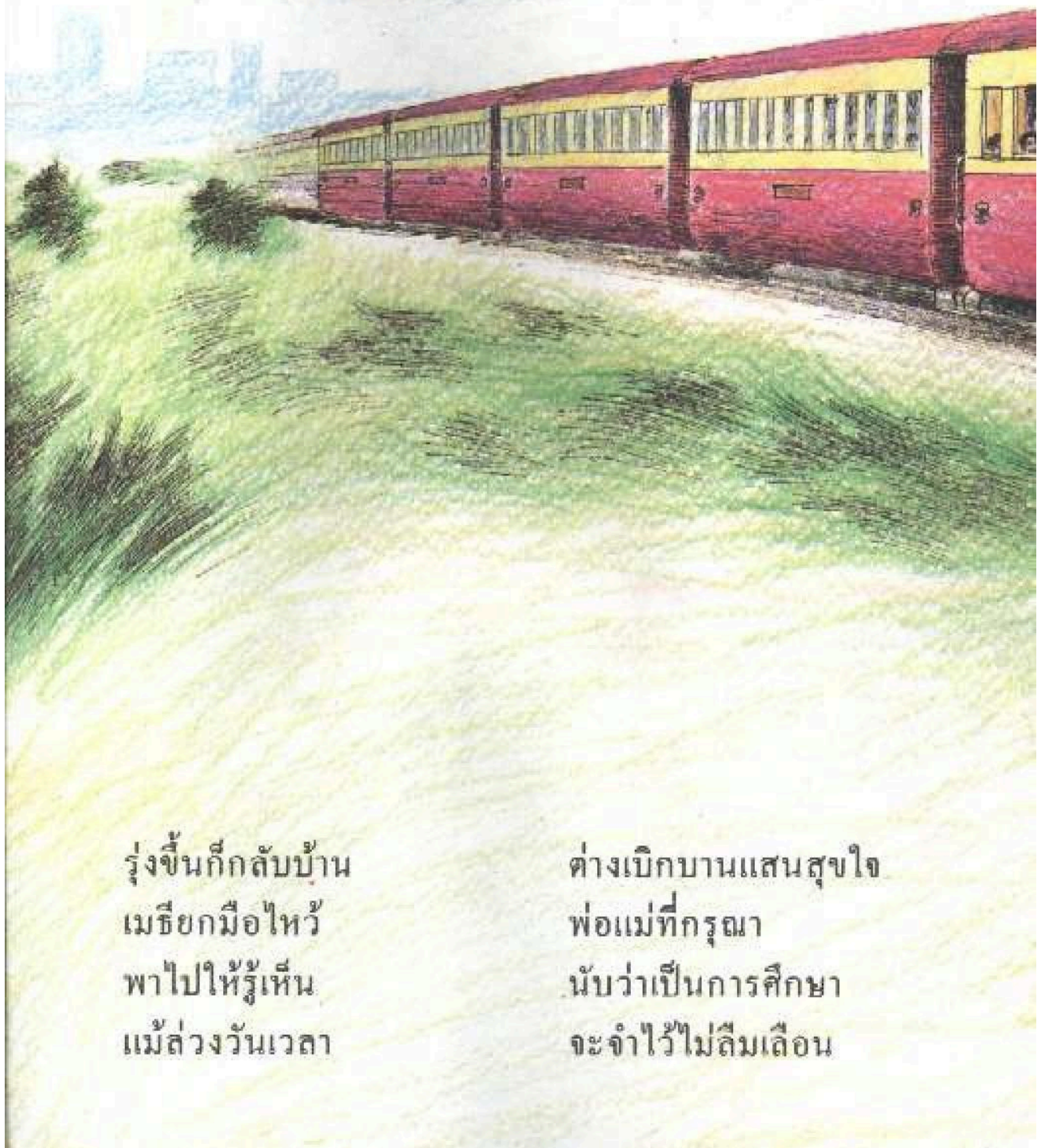

เมธีบอกพ่อว่า
รูปภาพที่สรรเขียน
พอกล่าวกับเมธี
นี่คือศิลปะไทย
ลูกหลานคนรุ่นใหม่
และช่วยพัฒนา

เพิ่มปัญญาจากที่เรียน
เป็นเรื่องราวต่อกันไป
พ่อยินดีที่พอใจ
บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์มา
ควรภูมิใจช่วยรักษา
ให้คงอยู่คู่ชาติไทย

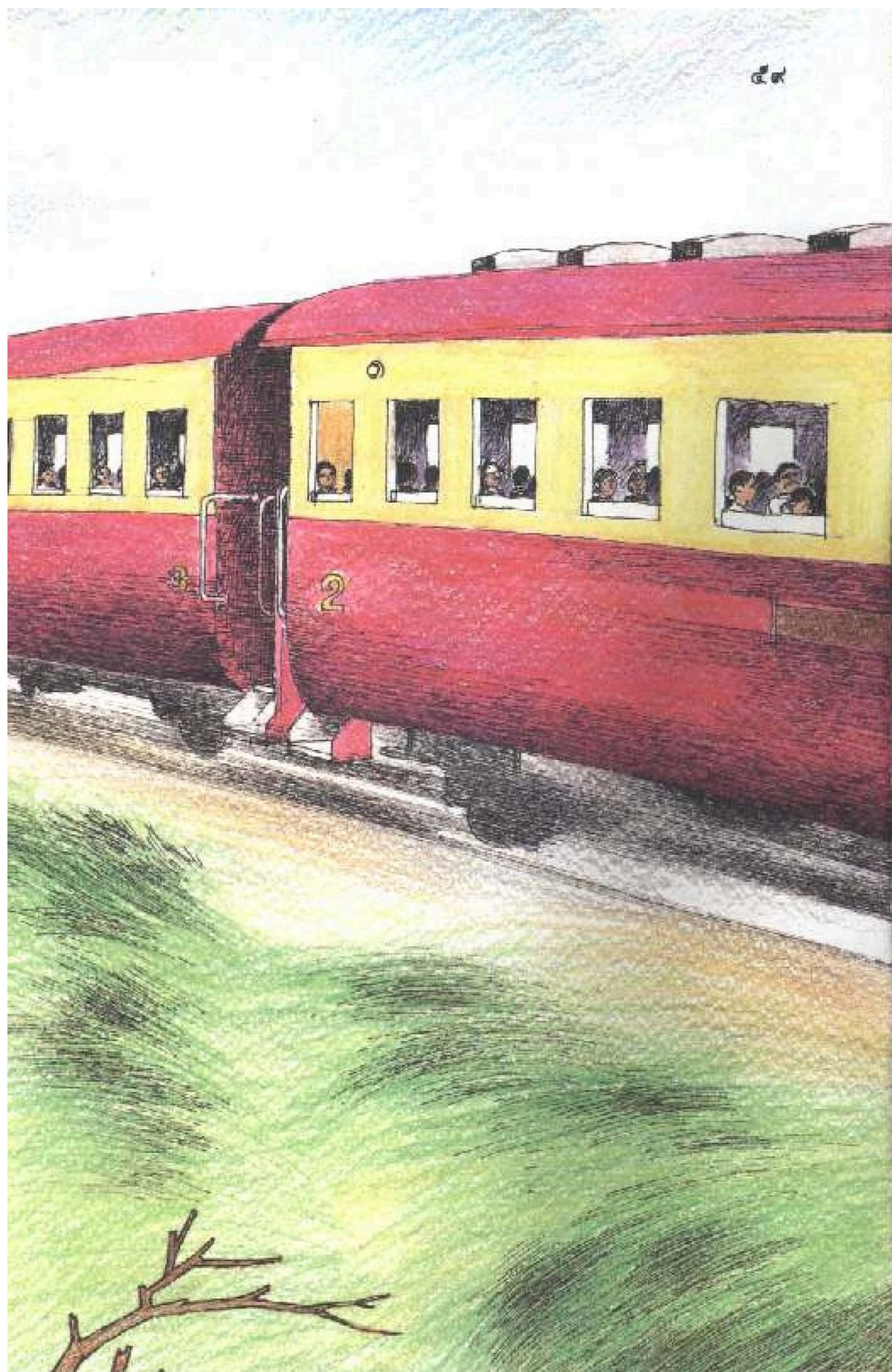

รุ่งขึ้นก็กลับบ้าน
เมื่อยกมือไหว้
พาไปให้รู้เห็น
แม้ล่วงวันเวลา

ต่างเบิกบานแสนสุขใจ
พ่อแม่ที่กรุณา
นับว่าเป็นการศึกษา
จะจำไว้ไม่ลืมเลือน

อธิบายศัพท์

ศัพท์	ความหมาย
อธิษฐาน	ตั้งใจมุ่งผลอย่างใดอย่างหนึ่ง
กุศล	สิ่งที่ดีที่ชอบ
สำราญรมย์	สุขสบาย
สงกรานต์	เทศกาลขึ้นปีใหม่อย่างเก่า ซึ่งกำหนดตามสุริยคติ
ประเพณี	สิ่งที่นิยมถือปฏิบัติสืบกันมาจนเป็นแบบแผน
วัฒนธรรม	สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ
อนุรักษ	รักษาให้คงเดิม
เสลา (เส - ลา)	ภูเขา หิน
ตะขาบ	ไม้ไผ่ที่แขวนไว้ตามยอดไม้ สำหรับชักให้มีเสียงดัง เพื่อไล่ค้างคาว
สกนธ์	ร่างกาย
กรรโชก	ชูเอาด้วยกิริยาหรือวาจาให้กลัว
ประสพการณ์	ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมา
นมัสการ	ไหว้
บราลี	ยอดเล็ก ๆ ดุยยอดพระทรายเสียบรายไปตามอกไก่ หลังคา หรือบันแถลงบนหลังคาเครื่องยอด
สร้างสรรค์	สร้างให้มีให้เป็นขึ้น เนรมิต

ผู้จัดทำต้นฉบับ

นางสุจริต เพียรชอบ

นางสมศรี เพชรอัม

นางสาวจิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง

ผู้ตรวจ

นางสาวนงวรรณ พันธุมธา

ผู้ออกแบบรูปเล่มและภาพประกอบ

นายสมเจตน์ กาพดิษฐ์

นายพินิจ สุขะสันต์

คณะบรรณาธิการ

นางสุนทรย์ สถาพงศ์ หัวหน้าคณะบรรณาธิการ	นางสาววิณา อัครธรรม	บรรณาธิการ
นายปัญญา ไชยะคำ	บรรณาธิการ นางรัตนา ภาชาฤทธิ์	”
นายวิริยะ สิริสิงห์	” นายสุระ ดามาพงษ์	”
นางสาวพรเพ็ญ ปทุมศิริ	” นางสาวกฤษณา รัตนวงศ์	”
นางสุชาดา วัชรุณ	” นางวัฒนา บุญเสนอ	”
นางสาวจำเริญ ให้อย	” นางสาวพริ้มเพรา กองนะ	”
นางสาวเพราพรรณ โกมลมาลย์	” นางสาวปราณี สินธุสอาด	”
นายสมเจตน์ กาพดิษฐ์	” นางสาววรัญญา สวัสดิ์บุตร	”
นายประเทส สุขสถิตย์	” นางสาวยุพิน ธาศรี บรรณาธิการและเลขานุการ	
นางสาวนิตยา สุธีรรุณ	”	

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะที่เป็น
เครื่องมือการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง เกี่ยวกับแม่ สำหรับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๓ - ๔ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ขึ้น กระทรวง
ศึกษาธิการพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๘

พ.ศ.ม.

(นายพะยอม แก้วกำเนิด)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

